

มโนภาพแห่งคน ความวิตกกังวล และความตองการสัมฤทธิ์ผล
ของนักเรียนที่ประพฤตก้อยตามและที่ขัดกับสังคม

ปริญญาานิพนธ์

ของ

จาร์ส บุญชูานันต์

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม จักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยาการศึกษา

ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติ

สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก

10 มีนาคม 2515

มโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล
 ของนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามและที่ขัดกับสังคม

บทคัดย่อ

ของ

จำรัส บุญญานันต์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยาการศึกษา
 ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติ
 สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก

10 มีนาคม 2515

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แขนงจิตวิทยาการศึกษา
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก
ได้

... ผู้ว่า... .. ประธาน

... .. กรรมการ

... .. กรรมการ

... ..
ผู้อำนวยการ

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก

SELF CONCEPT, ANXIETY AND NEED FOR ACHIEVEMENT OF
NONDEVIANT AND **DEVIANT STUDENTS**

ABSTRACT

BY

CHAMRAS ~~BO~~NYANANT

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree (Educational Psychology)
at the College of Education
in Collaboration with
the Bangkok Institute for Child Study

10 March 1972

The purposes of this study are as follows :

- a) To find the differences of self concept, anxiety and need for achievement between the nondeviant and the deviant students.
- b) To find the differences of those three variables between boys and girls of the two groups.

Test of Actual Self, Test of Ideal Self, Test of Anxiety and Test of need for Achievement were Administered to 210 M.S. 3 Students - 105 Nondeviant and 105 deviant - in 5 private secondary Schools in Metropolitan Bangkok Dhonburi. These Students were Identified and Selected by their Classroom teachers according to the given criteria.

The Results of Study show that the nondeviant students are higher in the average test scores on self concept and need for achievement than the deviant students, but are lower in the average test scores on anxiety. There is no sex difference in self concept, anxiety and need for achievement within both groups. The study also shows that there is a negative correlation between anxiety and actual self in both the nondeviant and the deviant groups. A positive correlation is found between anxiety and ideal self in both groups of students. There is no linear correlation between need for achievement and self concept or anxiety in both groups.

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อท่านอาจารย์ ดร.ปรีชา ธรรมมา อาจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณเทต และอาจารย์ถาวร เกิดเกียรติพงศ์ ที่ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ อย่างดียิ่ง ตลอดเวลาในการทำปริญญาโทฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณต่ออาจารย์ทุกท่านที่ได้เคยให้ความรู้แก่ข้าพเจ้า ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้ จนทำให้ข้าพเจ้าเกิดแนวความคิดและสามารถทำปริญญาโทฉบับนี้ได้สำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้จัดการ อาจารย์ใหญ่ และครูประจำชั้น ม.ศ.3 ทุกท่าน ของโรงเรียน สมากมโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนบุตรข้าราชการกองทัพบก โรงเรียนอำนวยการศิลป์ โรงเรียนผดุงศิษย์พิทยา และโรงเรียนสตรีเนติศึกษา ที่ได้ให้ความสะดวกและให้ความร่วมมือช่วยเหลือ อย่างดียิ่ง ในการทดลองทดสอบเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณสุจินต์ ปรีชามารด และคุณเจมพด พูลภัทรชีวินที่ได้ช่วยเหลือในการปรับปรุง เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และเป็นเพื่อนปรึกษาหารือในข้อปัญหาเล็กๆน้อยๆเกี่ยวกับ ปริญญาโทฉบับนี้ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ

จำรัส บุญญานันต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑) บทนำ	1
1. ภูมิหลัง	1
2. ความมุ่งหมายในการศึกษา	3
3. ความสำคัญของการศึกษา	4
4. ตัวแปรที่ศึกษา	5
5. ขอบเขตของการศึกษา	5
6. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ	5
7. ทฤษฎีเบื้องต้นและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารังนี้	7
สมมุติฐานในการวิจัย	19
2 . วิธีดำเนินการ	25
/ กลุ่มตัวอย่าง	25
/ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	35
การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
/ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
3 ผลการวิจัย	46
ผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างในด้านมโนภาพแห่งตน	46
ผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างในด้านความวิตกกังวล	49
ผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล	50
ผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างระหว่างเพศ	51
ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล	55

บทที่	หน้า
4 บทย่อ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
บทย่อ	63
อภิปรายผลการวิจัย	65
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	78
บทคัดย่อ	115

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน ประเภท และเพศ	27
2. สภาพที่พหุศาสตร์ในปัจุบันของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	28
3. อาชีพของบิดามารดาและของผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	29
4. ความเกี่ยวข้องกับผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่กับผู้อื่นที่มี ฐานะบิดามารดา	29
5. รายได้ของครอบครัว(บิดามารดา)ต่อเดือน	30
6. เชื้อชาติของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	31
7. จำนวนพี่น้องและลำดับการเกิดของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	31
8. รายจ่ายประจำเดือนในการไปเรียนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	32
9. เปรียบเทียบทัศนคติภาพของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ซัดกับสังคม	46
10. เปรียบเทียบทัศนคติภาพของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ซัดกับสังคม	47
11. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคน ระหว่างนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตาม และที่ซัดกับสังคม	48
12. เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตาม และที่ซัดกับสังคม	49
13. เปรียบเทียบความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตาม และที่ซัดกับสังคม	50
14. เปรียบเทียบทัศนคติภาพระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	51
15. เปรียบเทียบทัศนคติภาพระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	52
16. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคน ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	53
17. เปรียบเทียบความวิตกกังวลระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	54
18. เปรียบเทียบความต้องการสัมฤทธิ์ผลระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง	54
19. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความวิตกกังวล ของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม	55

ตาราง	หน้า
20. กาสหสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความวิตกกังวล ของนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม	57
21. กาสหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล ของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม	58
22. กาสหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล ของนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม	59
23. กาสหสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล ของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม	60
24. กาสหสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล ของนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม	61
25. ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบคนถามอรรถภาพ	113
26. ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบความต้องการสัมฤทธิ์ผล	114

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1. แสดงการกระจายของคะแนนการประเมินค่าความประพฤติ ที่ช้ดกับสังคมของนักเรียนกลุ่มรวม กลุ่มชายและกลุ่มหญิง	33
2. ค่าความถี่เฉลี่ยของพฤติกรรมแต่ละชนิดของนักเรียนชายหญิง ที่กรูประจำชั้นประเมินว่าช้ดกับสังคม --	34

ภูมิหลัง

ในปัจจุบัน ปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติกของเด็กรุ่นกำลังเป็นที่สนใจอย่างมากของผู้บริหารประเทศและประชาชนโดยทั่วไป เพราะในระยะเวลาที่ผ่านมาไม่นานนี้ปรากฏข่าวเรื่องเยาวชนและบุคคลวัยรุ่นประพฤติกผิดในทางเสียหายมากขึ้น เช่นักเรียนวัยรุ่นยกพวกตีกัน นักเรียนวัยรุ่นช่วงระเปิดขวดซึ่งตนประคิษฐ์เอง เข้าใส่รถยนต์โดยสาร ทำให้รถยนต์โดยสารเสียหายและผู้โดยสารได้รับบาดเจ็บ เป็นต้น จากรายงานของอชิบคิศาจลคคิเด็กและเยาวชนที่แดงแก่ผู้สื่อข่าว(ประชาสัมพันธ์, 2514 : 35)ปรากฏว่าในปี 2514 มีเด็กและเยาวชนประพฤติกผิดและถูกจับกุมจำนวน 4,205 ราย ซึ่งมากกว่าปีก่อนเล็กน้อย คือในปี 2513 มีเด็กและเยาวชนที่ประพฤติกผิดและถูกจับกุมจำนวน 4,266 ราย ในจำนวนนี้ถูกส่งฟ้องศาลคคิเด็กและเยาวชนจำนวน 1,937 ราย และศาลคคิพิพากษาว่าคคิกระทำผิดจริง 1,622 ราย นอกนั้นให้ปล่อยตัวไปเนื่องจากคคิพนักงานสอบสวนและอัยการไม่ฟ้อง หรือขาดคคิฟ้อง และไม่มีคคิส่งให้ฟ้อง

จากรายงานดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนที่ประพฤติกผิดและถูกจับกุมมีจำนวนปีละไปน้อย ในปี 2513 มีเด็กและเยาวชนที่ถูกศาลคคิเด็กและเยาวชนรับฟ้องและพิจารณาคคิตัดสินส่งเข้าอบรม ๓ สถานพิณิจและคคิปกครองเด็กเพียง 38% ส่วนอีกประมาณ 62% ที่ถูกปล่อยตัวไปนั้น เราไม่แน่ใจว่าเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้จะปรับปรุงความประพฤติกของตนให้คคิขึ้นและไม่กระทำผิดอีก

ที่ผู้วิจัยสนใจมากที่สุดคือค่าแดงของอชิบคิศาจลคคิเด็กและเยาวชนต่อข้อถามของผู้สื่อข่าวที่ว่า การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนมีแนวโน้มไปในทางคคิใด ได้รับคคิตอบว่า จากสถิติในรอบ 6 ปี คคิคือตั้งแต่ปี 2508 เป็นต้นมาจนถึงปี 2513 มีเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนซึ่งคคิกระทำผิดจำนวน 500 ถึง 600 คน ต่อปี จากรายงานนี้ จะเห็นได้ว่า มีนักเรียนกระทำผิดและถูกจับกุมถึง 12 - 13% ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดและถูกจับกุมทั้งหมดคคิปี ซึ่งนับได้ว่าคคิเป็นจำนวนมีคคิไปน้อย

ดังได้กล่าวมาแล้ว แต่ผู้วิจัยสนใจปัญหาที่ว่า นักเรียนที่ประพฤติกรรมชดกับสังคมเหล่านี้จะมีองค์ประกอบทางจิตวิทยาแตกต่างกันหรือเหมือนกันกับนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคมหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้เพราะผลการศึกษาก่อนกล่าวจะเป็นเบื้องต้นให้เราเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ดียิ่งขึ้น

ในเรื่ององค์ประกอบทางจิตวิทยาซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของบุคลิกภาพของพวกเรา นั้น ได้มีผู้ศึกษาไว้อย่างกว้างขวาง แต่สำหรับในประเทศไทยเรายังไม่ปรากฏว่ามีใครได้ศึกษานักเรียนที่ประพฤติชดกับสังคมไว้ก่อน ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาคุณลักษณะในด้านความรู้สึกลบตนเองที่เรียกว่า มโนภาพแห่งตน (Self Concept) ในด้านความวิตกกังวล (Anxiety) และในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) ของนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติชดกับสังคม โดยนำมาเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติคล้อยตามสังคม ว่าคุณลักษณะดังกล่าวของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันหรือมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

ความมุ่งหมายในการศึกษา

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบและศึกษาความสัมพันธ์ในเรื่องมโนภาพแห่งตน (Self Concept) ความวิตกกังวล (Anxiety) และความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) ของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ชดกับสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ชดกับสังคมมีมโนภาพแห่งตนแตกต่างกันหรือไม่เพียงไร
- 2) นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ชดกับสังคมมีความวิตกกังวลแตกต่างกันหรือไม่เพียงไร
- 3) นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ชดกับสังคมมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลแตกต่างกันหรือไม่เพียงไร
- 4) นักเรียนหญิงกับนักเรียนชายในแต่ละกลุ่ม มีมโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล แตกต่างกันหรือไม่เพียงไร

5) มโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล ในนักเรียนแต่ละกลุ่ม มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

ความสำคัญของการศึกษา

ผู้วิจัยเชื่อว่า ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้แนะแนว ในโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียนดังต่อไปนี้

1) ช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้ปกครองหรือครูผู้ดูแลรับผิดชอบในด้านความประพฤติของนักเรียนโดยตรงได้ทราบความแตกต่างของคุณลักษณะต่างๆที่ศึกษาในครั้งนี้อย่างไรระหว่างนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ขัดกับสังคม ซึ่งช่วยให้บุคคลต่างๆดังกล่าวได้เข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น และใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมให้นักเรียนมีความประพฤติเหมาะสมตามที่สังคมต้องการ

2) ช่วยให้ผู้แนะแนวในโรงเรียนเข้าใจนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น กล่าวคือ เมื่อผู้แนะแนวทราบว่านักเรียนมี มโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผลเป็นอย่างไรแล้ว ผู้แนะแนวจะค้นหาทางส่งเสริมหรือช่วยแก้ไข ซึ่งถ้านักเรียนได้รับการช่วยเหลือแก้ไขและพัฒนาบุคลิกภาพด้านต่างๆดังกล่าวมานี้เป็นอย่างดีแล้ว นอกจากจะเป็นผลดีต่อนักเรียนโดยตรงแล้ว ยังเป็นผลสะท้อนให้เห็นการพัฒนาประเทศในด้านการศึกษา กล่าวถึงคนอีกโสดหนึ่งด้วย

3) ช่วยให้ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ได้ทราบและเข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออก ซึ่งจะช่วยให้ครูหาทางแก้ไขและส่งเสริมให้พัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง โดยหาแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีส่วนส่งเสริมทั้งในค่านี้นักเรียนมีความประพฤติดีตามที่สังคมต้องการ และในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน

4) ช่วยให้ผู้ปกครองนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนอื่นๆได้ใช้เป็นแนวทางในการอบรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน และให้นักเรียนได้มีความประพฤติเหมาะสมตามที่สังคมต้องการ

ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ

- พฤติกรรม (กล้อยคามสังคม, ชักกับสังคม)
- เพศ

2) ตัวแปรตาม

- มโนภาพแห่งตน(ตนตามอัศภาพ, ตนตามปณิธาน)
- ความวิตกกังวล
- ความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในขอบเขตดังต่อไปนี้

- 1) เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 3
- 2) เป็นนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี
- 3) นักเรียนที่คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น ครูประจำชั้น หรือครูผู้ปกครอง หรือครูแนะแนว เป็นผู้ตัดสินใจคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดให้

กำนิยามศัพท์เฉพาะ

1) นักเรียนที่ประพฤติชักกับสังคม (Anti-social Students) หมายถึง นักเรียนที่ครูประจำชั้นหรือครูผู้ปกครองหรือครูแนะแนวลงความเห็นว่ามักประพฤติปฏิบัติชักกับระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และประพฤติกว้างไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน โดยให้ครูผู้เลือกถือเกณฑ์การคัดเลือกจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ในข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ บ่อยๆครั้ง คือ

- 1.1 แต่งกายผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนบ่อยๆ
- 1.2 ขาดเรียนบ่อยๆโดยไม่ลาหรือแจ้งสาเหตุให้ทางโรงเรียนทราบ
- 1.3 พுகจาไม่สุภาพเรียบร้อย เช่นพูดคำหยาบ โดยเฉพาะกับครูอาจารย์และเพื่อนต่างเพศ

- 1.4 วางตัวไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
  - 1.5 ไม่สนใจการเรียน เช่นไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ขอบคักลอกงานของเพื่อน มักรบกวนเพื่อนๆ ในขณะที่ครูสอนหรือแสดงกริยาไม่สนใจ ไม่รับผิดชอบงานอาสา
  - 1.6 เคยแสดงความท้อใจในการสอบ ไม่สู้สุดใจ ไขว่คว้าใจไม่ได้
  - 1.7 ชอบก่อเรื่องทะเลาะวิวาท ชักชวนเพื่อนให้ก่อความไม่สงบกับบุคคลภายนอก หรือเพื่อนักเรียนด้วยกัน เช่น ในขณะที่มีการแข่งขันกีฬา มักตะโกนเชียร์ทำนอง ทำหายหรือชวนวิวาทกับฝ่ายตรงข้ามหรือผู้ตัดสิน
  - 1.8 พฤติกรรมอื่นๆที่ครูเห็นว่านักเรียนไม่ควรกระทำ
- เกณฑ์ดังกล่าวนี้ ได้จากผลการศึกษากันกว่าของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการ ก้นคว้าเรื่องเด็กซึ่งได้ศึกษาความคิดเห็นของครูในนครหลวงกรุงเทพธนบุรีและได้รวบรวม พฤติกรรมของนักเรียนที่ครูเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดกับสังคมไว้ (อ้างจาก แบบสอบถาม ญูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม)

2) นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม (social-conforming Students) หมายถึงนักเรียนที่ครูประจำชั้นลงความเห็นว่าเป็นผู้ไม่เคยประพฤติขัดต่อระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และเป็นผู้ประพฤติตัวเหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน

3) มโนภาพแห่งตน (Self Concept) หมายถึงความรู้สึกตอบสนองต่อตนเองใน ก้านต่างๆ รวมทั้งความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและคุณสมบัติของตนเอง ซึ่งวัดออกมาเป็น คะแนนได้โดยวิธีการตามข้อ 4 และข้อ 5 ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้

4) ตนตามอัตรภาพ (Actual Self) หมายถึงความรู้สึกและทัศนคติต่อตนเองว่าตน เป็นคนอย่างไร มีความสัมพันธ์กับคนอื่นเป็นอย่างไร ซึ่งวัดออกมาเป็นคะแนนโดยใช้แบบ ทดสอบตนตามอัตรภาพ

5) ตนตามปณิธาน (Ideal Self) หมายถึงความรู้สึกและทัศนคติต่อตนเองว่า ตนอยากจะเป็นคนอย่างไร อยากจะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นอย่างไร ซึ่งวัดออกมาเป็นคะแนน ได้โดยใช้แบบทดสอบตนตามปณิธาน

6) ความแตกต่างระหว่างตน (Self Discrepancy) หมายถึงความแตกต่างระหว่างตนตามอัตภาพและตนตามปณิธาน ซึ่งวัดออกมาเป็นคะแนนได้จากผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบตนตามอัตภาพและแบบทดสอบตนตามปณิธาน

7) ความวิตกกังวล (Anxiety) หมายถึงสภาวะที่วิตกกังวลไม่พึงพอใจทางอารมณ์ อันเกิดจากความกลัวโดยที่ไม่รู้ว่าสิ่งที่กลัวนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่ และความกลัวนั้นก็ไม่ได้กำหนดแน่นอนว่ากลัววัตถุหรือกลัวสถานการณ์อย่างไร ในการศึกษารั้งนี้ วัดเป็นคะแนนโดยใช้แบบทดสอบความวิตกกังวล

8) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) หมายถึงความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดีทั้งในด้านการแข่งขันและการทำงานด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) ในที่นี้วัดออกมาเป็นคะแนนโดยใช้แบบทดสอบความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ทฤษฎีเบื้องต้นและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารั้งนี้

- 1) ทฤษฎีเบื้องต้น
- ก) พฤติกรรมที่ชั้กับสังคม

โควิลล์และคณะ (Coville & Others, 1960 : 120 - 129) กล่าวว่า บุคคลที่มีปฏิกิริยาเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมนั้นจะมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ การไม่บรรลุนิติภาวะทางอารมณ์ การตัดสินใจไม่ถี่ ความรู้สึกที่รับผิดชอบต่ำ และไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจพฤติกรรมของคนอื่นๆ บุคคลประเภทนี้จะรู้สึกไม่มีความสุขในสังคม เขากล่าวถึงสาเหตุและลักษณะพฤติกรรมที่ชั้กับสังคมไว้ดังนี้

สาเหตุของการมีพฤติกรรมเป็นปฏิปักษ์กับสังคม

โควิลล์อธิบายถึงสาเหตุของการที่บุคคลมีพฤติกรรมชั้กับสังคมไว้เป็นสองทฤษฎี คือ

- 1) ทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุจากทางกาย ทฤษฎีนี้อธิบายว่า สาเหตุที่บุคคลมีพฤติกรรมชั้กับสังคมนั้น เกิดจากความผิดปกติของการทำงานของระบบประสาทและสมอง ทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถควบคุมให้แสดงพฤติกรรมตามปกติได้ ความผิดปกตินี้อาจเป็นมาโดยกำเนิด

หรือเกิดจากอุบัติเหตุทำให้ศีรษะได้รับการกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง หรืออาจเกิดจากโรคภัยไข้เจ็บ

2) ทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุจากทางจิตวิทยา ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาจะมีส่วนเกี่ยวกับการเสริมสร้างบุคลิกภาพที่เป็นปฏิปักษ์กับสังคม (Antisocial Personality) ตัวอย่างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่มีส่วนทำให้เด็กมีพฤติกรรมซัดกับสังคมได้แก่

2.1 การทอดทิ้ง ในบ้านที่มีบรรยากาศทางอารมณ์ในแบบชาเย็น และในบ้านที่เด็กมีความรู้สึกว่าตนถูกทอดทิ้ง เด็กจะมีความรู้สึกไม่คิดถึงบิดามารดา อาจแสดงพฤติกรรมในแบบตำหนิบิดามารดาหรือลงโทษตนเองเพื่อประชดประชันบิดามารดาด้วยกรกระทำผิด หรือแสดงความรู้สึกที่เป็นปฏิปักษ์เพื่อเป็นการประท้วง เด็กที่มาจากบ้านที่มีสภาพดังกล่าวจะมีความต้องการให้บุคคลอื่นตอบสนองความพอใจของตนเองอย่างรวดเร็ว เพราะเด็กพวกนี้ขาดการตอบสนองในค่านี้นาน

2.2 การตามใจมากเกินไปจนเกินขอบเขต การที่บิดามารดาตามใจเด็กมากเกินไปนั้น จะทำให้เด็กไม่ได้เรียนรู้ถึงการยับยั้งความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองอันทำให้ตนพอใจ เด็กจะมีลักษณะคล้ายทารก เลี้ยงไม่โต ไม่บรรลุนิติภาวะทางอารมณ์ มีความเชื่อว่าถ้าตนต้องการอะไรแล้วจะต้องได้เสมอ แต่เมื่อเด็กพวกนี้เติบโตขึ้นและต้องเข้าไปอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของสังคมภายนอก เขาจะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ และจะมีปฏิกิริยาเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม

2.3 การขาดแบบอย่างที่ดีที่ยึดถือ การที่เด็กจะมีชีวิตอยู่ในสังคมใดก็ตาม เด็กจะต้องศึกษาตัวอย่างที่ดีจากบุคคลอื่น ๆ เพื่อเขาจะได้ใช้เป็นแบบในการดำเนินบทบาทชีวิตของตน เด็กที่ขาดการเอาใจใส่จากพ่อแม่ เด็กที่มาจากบ้านที่มีสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด หรือเด็กที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้งเป็นเวลานานจะไม่เป็นแบบอย่างที่ดีที่ตนจะเลียนแบบ นอกจากนี้เด็กที่มีบิดามารดาที่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี และเด็กที่มีบิดามารดาที่ต้องการให้เด็กเป็นอย่างที่ดีที่ไม่สามารถจะทำได้ ก็เป็นเหตุให้เด็กเกิดความยุ่งยากที่จะพัฒนากระบวนการที่ช่วยให้ตนสัมพันธ์เข้าแบบอย่างที่ดีได้ ข้อนี้อาจทำให้เกิดบุคลิกภาพที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม จากการศึกษาประวัติ

ของบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมพบว่าส่วนใหญ่บุคคลเหล่านี้มีความสัมพันธ์ระหว่าง
คนกับบิดามารดาในเชิงนิเสธกึ่งกล่าว

ลักษณะของเด็กที่มีพฤติกรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม

โคลแบน(อ้างจาก Coville & Others, 1960 : 128 - 129)ได้สรุปไว้ว่า
ลักษณะอาการที่แสดงว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดกับสังคม มีดังนี้

- 1) ไม่สามารถเข้าใจและรับก่า नियมทางจริยธรรมได้
- 2) ระดับความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าการพัฒนาการทางด้านจิตสำนึกไม่ได้ระดับ
กัน
- 3) หุนหันพลันแล่น เอาแต่ใจตนเอง ขาดการรับผิดชอบ ขาดการยับยั้งชั่งใจ
และคัดสนใจไม่แน่นอน
- 4) ไม่สามารถหาประโยชน์จากประสบการณ์หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในชีวิตได้
- 5) ไม่สามารถละเลยความสนุกเพลิดเพลินชั่วครู่ยามเพื่อพบความสุขในอนาคตได้
- 6) มีความสามารถที่จะแสดงบทบาทในการสร้างความประทับใจให้ผู้อื่นและแสดง
ว่าตนได้ทำประโยชน์ให้ผู้อื่น
- 7) มีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ เลวลงเรื่อยๆ
- 8) ขาดวินัย ไม่เคารพกฎเกณฑ์ของสถาบันทางสังคม
- 9) มีความอดทนน้อย
- 10) พุ่กปร่ง่าย พร้อมทั้งจะหาเหตุผลเข้าข้างตนเองและกล่าวโทษคนอื่นเมื่อตน
เกิดความสำนึกผิด
- 11) แสร้งทำไกรธ ผิดหวัง และเศร้าโศก ใค้อย่างฉลาก

ข. มโนภาพแห่งตน(Self Concept)

ความหมายของ"ตน"(Self)และ"มโนภาพแห่งตน"(Self Concept)ที่ใช้ในการ
ศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ตามความหมายที่โรเจอร์(Rogers)กำหนดไว้(อ้างจาก สิทธิโชค วรา
นุสันติคุณ, 2514:3 - 4)คือ

ตน (Self) หมายถึงความรู้สึกและทัศนคติต่อตนเอง ที่มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) "ตน" พัฒนาขึ้นจากการปะทะสังสรรค์ระหว่างอินทรีย์กับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นผลของการสังสรรค์กับผู้อื่นโดยที่มีการประเมินคุณค่าตนเอง ทุกครั้ง ดังนั้น "ตน" จะประกอบด้วยทัศนคติและก่านิยม
- 2) "ตน" อาจรับค่านิยมของผู้อื่นมาและรับรู้ในสภาพบิดเบือนความจริง
- 3) "ตน" จะพยายามต่อสู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เข้าร่อยภายในตน เช่นไม่ยอมรับค่านิยมที่ขัดกับก่านิยมเดิม
- 4) อินทรีย์จะแสดงพฤติกรรมไปตาม "ตน" เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันใน "ตน"
- 5) "ตน" อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยอาศัยวิถีภาวะและการเรียนรู้

ส่วน "บโนภาพแห่งตน" (Self Concept) หมายถึงความรู้สึกตอบสนองต่อตนเอง ในด้านต่างๆ ดังนี้คือ

1) ด้านค่านิยมทางการศึกษา คือความรู้สึกต่อตนเองในด้านสติปัญญา นิสัยการเรียน แรงจูงใจ ทักษะในการอ่าน แรงกดดันจากที่บ้าน การแข่งขันเกี่ยวกับความสามารถ การเลือกอาชีพ

2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คือความรู้สึกต่อตนเองในด้านที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ความสามารถในการคบเพื่อน

3) ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ คือความรู้สึกต่อตัวเองทางด้านความกดดันทางอารมณ์ ความวิตกกังวลใจ ความสุข ความเครียด ความเหนื่อยหน่าย

จากความหมายของ "ตน" ดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า "ตน" พัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ซึ่งสะสมมาแต่กำเนิด การเรียนรู้ของบุคคลเกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลได้ตอบสนองความต้องการของเขาเพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาพสมดุล การที่บุคคลพยายามที่จะตอบสนองความต้องการนี้เอง ทำให้เขาต้องปะทะกับสิ่งแวดล้อมทั้งทางวัตถุและสังคมตามวิธีการที่เขาคิดว่าเหมาะสม เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ขณะเดียวกันบุคคลก็ต้องประเมินผลการกระทำของตนเองเพื่อให้เกิดพฤติกรรมของตนเป็นไปตามปทัสฐานของสังคม เพราะการประเมินผลตนเองเปรียบเทียบกับคนอื่นนี่เอง ทำให้เกิด "บโนภาพแห่งตน" (Self Concept) ขึ้น

ค. ความวิตกกังวล

วัลลภ กัณฑ์พิศ (2513:27 - 28) ได้กล่าวถึงความหมายและพฤติกรรมที่แสดงถึงความวิตกกังวลไว้ว่า ความวิตกกังวลหมายถึงสภาวะของจิตใจที่มีความตึงเครียด หวาดระแวงและกลัว บางครั้งหาสาเหตุได้ บางครั้งหาสาเหตุไม่ได้ เป็นสภาวะที่มีความชัดเจนในสิ่งเร้าน้อยกว่าความกลัว และมักจะเกี่ยวข้องกับความต้องการที่เกี่ยวข้องกันหลายประการ ส่วนพฤติกรรมที่แสดงถึงความวิตกกังวลของบุคคล โดยทั่วไปแล้วอาจจำแนกเป็นส่วนย่อยๆ ได้ดังนี้

- 1) ตื่นเต้น คือมีลักษณะไม่อดทนต่อสิ่งเร้าต่างๆ ที่มารบกวนจิตใจ เมื่อมีเรื่องยุ่งยากมากกระทบจิตใจจะเกิดความรู้สึกไว้อาก ยังแสดงออกโดยทันที เช่น โกรธ บึ้งตึง ร้องไห้ เป็นต้น
- 2) ขลาดกลัวหรือประหม่า คือมีลักษณะหวาดกลัวหรือประหม่าไปกล้าแสดงออก หลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นหรือการกระทำที่ปรากฏแก่คนหมู่มาก ถ้าจำเป็นต้องแสดงออกมักเงอะงะหรือเคอะเขิน
- 3) เกรงเกรียงจริงจัง คือลักษณะที่เอาจริงเอาจังต่อชีวิต อารมณ์มักจะเครียด อยู่ตลอดเวลาหรือบ่อยๆ จิตใจหมกมุ่น ไม่ค่อยชอบยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ค่อยชอบพูดเล่น กังวลต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว เห็นสิ่งต่างๆ วนเวียนไปหมด
- 4) อารมณ์อ่อนไหว คือลักษณะที่โกรธง่าย เสียใจ ตีใจ ง่าย หัวใจไหวไปกับคำพูดหรือการกระทำของผู้อื่นง่าย ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยอยู่
- 5) ขี้อาย คือลักษณะที่ไม่กล้าแสดงออก ชอบหลบหน้าคนหมู่มาก ไม่กล้าเสี่ยงทำในสิ่งที่คนไม่เคยทำมาก่อน
- 6) จิตใจวุ่นวาย คือลักษณะที่ชอบคิดมาก เมื่อมีเรื่องยุ่งๆ ให้นำไปคิดเป็นเวลานาน ไม่ค่อยสติม่ง่ายๆ สิ้นหนามักเกร้าซึม ใจลอย

๑) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement)

แมกเคลลแลนค (McClelland et al., 1953:110-111) ได้ให้คำจำกัดความของ "ความต้องการสัมฤทธิ์ผล" ไว้ว่า หมายถึงความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไป

ด้วยดี แข่งขันกันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) หรือทำให้ดีกว่า
บุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ความรู้สึกสบายใจเมื่อ
ประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือล้มเหลว //

จากการศึกษาค้นคว้าของแมกเคลลแลนค์ (McClelland, 1961: 207-256) เพื่อ
ศึกษาคุณลักษณะของผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผล โดยใช้พฤติกรรม 6 อย่างเป็นหลักในการ
ศึกษาพิจารณา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงจะบ่งชี้ลักษณะดังนี้

1) กล้าเสี่ยงพอสมควร พยายามใช้ความสามารถ ไปใช้โชคช่วย มีการตัดสินใจ
ใจที่แน่นอน บุคคลที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักไม่พอใจทำสิ่งต่างๆที่ไม่ต้องใช้ฝีมือ
หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากพอสมควร เพราะมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และการ
ทำสิ่งที่ยากได้สำเร็จนั้นทำให้ตนพอใจ ส่วนผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำมักไม่กล้าเสี่ยง
เพราะกลัวไม่สำเร็จ หรือมีฉะนั้นก็เสี่ยงจนเกินไปถึงขั้นที่รู้ว่าจะทำไปสำเร็จแต่หวังพึ่งโชค

~~✖~~ 2) กระตือรือร้น หรือการกระทำแปลกๆใหม่ๆอันจะทำให้คนรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ
ความสำเร็จ ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่ได้ขยันขันแข็งไปทุกกรณี เขาจะมานะพากเพียร
ต่อสิ่งที่ท้าทายข้ความสามารถของตนเองและจะทำให้ตนเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำเร็จ
ลุล่วงไป ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่ขยันทำงานที่เป็นกิจวัตร แต่จะขยันขันแข็ง
เฉพาะงานที่ต้องใช้สมองขบคิด งานที่ไม่ซ้ำแบบใคร หรือวิธีการใหม่ๆที่จะแก้ปัญหาให้
สำเร็จลุล่วงไป //

3) ความรับผิดชอบในตนเอง ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักพยายามทำงาน
ให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเอง มีใจหวังให้คนอื่นยกย่องตน และชอบที่จะมีเสรีภาพ
ในการที่จะคิดหรือทำอะไร ไม่ชอบให้คนอื่นบงการ

4) มีความต้องการที่จะทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนเป็นอย่างไร ใ้ใจใช้
เพียงคาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนี้ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงยังพยายาม
ทำให้ดีขึ้นกว่าเดิมอีกเมื่อทราบแน่ชัดว่าการกระทำของตนเกิดผลประการใด

5) ความสามารถในการคาดคะเนล่วงหน้า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักมี
แผนการณ์ระยะยาว เพราะเล็งการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ

6) ความสันตึกในการจัดระบบงาน ข้อนี้แมคเคลลแลนค์กล่าวว่ายังไม่มีหลักฐานการก่นกว่าอย่างเพียงพอ แต่มีความเห็นว่า เป็นลักษณะที่ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง น่าจะมีมากกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ

2) ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

→ มีผู้ศึกษาเปรียบเทียบค่าสาเหตุและภูมิหลังของเด็กที่มีพฤติกรรมคล้อยตามและที่ซัดเซกับสังคมไว้อย่างกว้างขวาง ดังเช่น เกล็ก เซลตัน และอีลีเนอร์ (Glueck, Sheldon and Eleanor, 1950: 261) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเด็กเกรและไม่เกรจำนวนกลุ่มละ 500 คนในเมืองบอสตัน สรุปผลการศึกษาได้ว่า สถานการณ์ต่างๆภายในครอบครัวมีส่วนผลักดันให้เด็กเป็นเด็กเกรมากกว่าสถานที่อยู่อาศัยหรือจำนวนสมาชิกในครอบครัว สถานการณ์เหล่านั้นได้แก่ ระเบียบวินัยของบิดา การอบรมสั่งสอนของมารดา ความรักของบิดา มารดาที่มีต่อบุตร ความสามัคคีของครอบครัว และเขาได้เน้นว่าถ้าองค์ประกอบเหล่านี้ไม่เหมาะสม โอกาสที่เด็กจะเกรจะมีถึงร้อยละ เก้าสิบแปด

ผลการศึกษาของบุคคลอื่นในค่านนี้ เช่นผลการศึกษาของบอลล์ (Ball, 1962: 87-101) ก็ได้ผลสอดคล้องกับผลการศึกษาของเกล็ก เซลตันและอีลีเนอร์ดังได้กล่าวแล้ว

สำหรับการก่นกว่าวิจัยเปรียบเทียบในค่านบุคลิกภาพระหว่างเด็กทั้งสองกลุ่มเท่าที่ปรากฏมีดังนี้

→ บอลล์ (Ball, 1962: 87-101) ได้ศึกษาเปรียบเทียบโดยให้ครู 10 คน (ชาย 4 คน หญิง 6 คน) ประเมินค่าพฤติกรรมนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 224 คน แล้วให้นักเรียนทั้งหมดทำข้อทดสอบ MMPI (Minnesota Multiphase Personality Inventory) เพื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่ครูประเมินค่าว่าปรับตัวดีกับที่ครูประเมินค่าว่าปรับตัวไม่ดี ผลการศึกษาดังนี้พบว่า

1) นักเรียนชายที่ได้รับการประเมินค่าว่าปรับตัวไม่ดี มีจำนวนมากกว่านักเรียนหญิง คือมีนักเรียนชาย 23.2% และนักเรียนหญิง 14.4% ที่ได้รับการประเมินค่าว่ามีปัญหาทางบุคลิกภาพ

2) มีความสัมพันธ์กันระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการประเมินค่าพฤติกรรมนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ได้รับการประเมินว่าปรับตัวไม่ดี จำนวน 66.7% และ 45.5% ตามลำดับที่ได้คะแนนทางการเรียนต่ำกว่าระดับ C ส่วนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ปรับตัวดีมีเพียง 20.8% และ 15.4% ตามลำดับที่ได้คะแนนในระดับ C และต่ำกว่า

3) จากภาพเส้นคะแนน MMPI ของนักเรียนชายที่ได้รับการประเมินว่าปรับตัวไม่ดี เมื่อเปรียบเทียบกับของนักเรียนที่ได้รับการประเมินว่าปรับตัวดี จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักเรียนชายที่ปรับตัวไม่ดี มีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาท สำหรับนักเรียนหญิงที่ปรับตัวไม่ดีเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิงที่ปรับตัวดีพบว่าไม่แตกต่างกัน

วิสเซอ (Whisler, 1969:865) ได้ศึกษานักเรียน 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนที่กระทำผิดโดยไม่เฉพาะเจาะจงที่ตัวบุคคล (Impersonal Offenses) จำนวน 16 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนที่กระทำผิดโดยเจาะจงที่ตัวบุคคล (Personal Offenses) จำนวน 28 คน กลุ่มที่ 3 เป็นพวกมีพฤติกรรมคล้อยตามสังคม (Social-Conforming) จำนวน 26 คน ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม 3 ฉบับ วัดบุคลิกภาพของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม คือ ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบ SAR (Situation Appraisal Inventory) ของพิคเทล (Pittel) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดจิตสำนึก (Conscience) ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบ ES (Ego Strenght Scale) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความมีใจมั่น (Ego Strenght) ของบารว์รอน (Barron) ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบ GS (Guilt Scale) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสำนึกผิด (Guilt) ของพิคเทล

ผลการศึกษาของวิสเซอพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คือ

กลุ่มที่ประพฤติผิดโดยไม่เฉพาะเจาะจงที่ตัวบุคคลจะมีคะแนนจิตสำนึกสูง คะแนนความมีใจมั่นต่ำ และมีคะแนนความสำนึกผิดสูง /

กลุ่มที่ประพฤติผิดโดยเจาะจงที่ตัวบุคคลจะมีคะแนนจิตสำนึกต่ำ คะแนนความมีใจมั่นสูง และคะแนนความสำนึกผิดต่ำ

กลุ่มนักเรียนที่ประพฤติผิดโดยเฉพาะเจาะจงที่ตัวบุคคลจะมีคะแนนจิตสำนึกสูง คะแนนความมีใจมั่นสูง

และคะแนนความสำนึกผิดปานกลาง

สำหรับการศึกษาเปรียบเทียบในค่านมโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความ
ต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามและที่ขัดกับสังคม ได้มีผู้ศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ก. การศึกษาในค่านมโนภาพแห่งตนและความวิตกกังวล

ในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคมนั้น ได้มีผู้ศึกษาเรื่องนี้ไว้มาก โดยใช้วิธีการ
มาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยผู้ทดสอบเป็นผู้ประเมินค่าและให้ผู้ถูกทดสอบ
ประเมินค่าตนเอง ครัทซ์ฟิลด์ (Crutchfield, 1955: 181-189) ได้รายงานผลการศึกษา
ไว้ว่า เด็กที่มีพฤติกรรมคล้อยตามสังคมนั้นจะมีลักษณะทำตามอารมณ์ ไม่คงเส้นคงวา ง่ายเครียด
และมีความกังวล ส่วนเด็กที่ไม่คล้อยตามสังคมจะมีลักษณะสงบ ชอบจดจ่อ และเชื่อมั่นในตน

เจอร์เจนและบาวโลวี (Gergen & Marlowe, 1970: 35) ได้ค้นคว้าจากรายงาน
การศึกษาทางด้านนี้เป็นจำนวนมาก เช่น ผลการศึกษาของเจนิสและฟิลด์ (Genis & Field)
และผลการศึกษาของชโรเดอร์และฮันท์ (Schroder & Hunt) บุคคลดังกล่าวได้รายงาน
ผลสอดคล้องกันว่า บุคคลที่มีมโนภาพแห่งตนต่ำจะมีพฤติกรรมคล้อยตามสังคม แต่ผลการ
ศึกษากลับว่านี้พบเฉพาะในเด็กชายเท่านั้น ส่วนในเด็กหญิงนั้น ผลการศึกษาของคอกซ์
และบอร์ (Cox & Bourne) และผลการศึกษาของเจอร์เจนและบอร์ (Gergen & Bourne)
ได้รายงานตรงกันว่ามีความสัมพันธ์ในแบบเส้นโค้งระหว่างพฤติกรรมคล้อยตามสังคมกับมโนภาพ
แห่งตน คือเด็กหญิงที่มีมโนภาพแห่งตนต่ำและมีมโนภาพแห่งตนสูงจะมีพฤติกรรมคล้อยตามสังคม
น้อย ส่วนเด็กหญิงที่มีมโนภาพแห่งตนในระดับปานกลางจะมีพฤติกรรมคล้อยตามสังคม สูง

ข. การศึกษาในค่านความต้องการสัมฤทธิ์ผล

→ ในค่านความต้องการสัมฤทธิ์ผลนี้ ได้มีผู้สนใจศึกษากันกว้างขวางในระหว่าง
ปี 1948-1959 และผู้นำในการศึกษาค้นคว้าด้านนี้คือ แม็กเคลลแลนค์และเอทกินสัน
(McClelland & Atkinson) ผลการศึกษาในค่านความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์
ผลกับพฤติกรรมคล้อยตามสังคมนั้น แม็กเคลลแลนค์ (McClelland et al, 1953: 152)
ได้รายงานว่าความต้องการสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์เชิงนิเสธกับพฤติกรรมในสังคม นี้ได้

ศึกษาและรายงานผลสอดคล้องกับข้อสรุปของแม็กเคลลแลนคีนนี่คือ แอทคินสัน (Atkinson) คลาร์ก (Clark) และโลเวลล์ (Lowell) ซึ่งพบว่า 13% ของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่ามัธยฐานจะมีพฤติกรรมคล้อยตามสังคม และ 87% ของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่ามัธยฐานจะมีพฤติกรรมคล้อยตามสังคม นอกจากนี้ผลการวิจัยของเครบส์ (Krebs) และของมาโลวี (Marlowe) ก็ได้ผลสอดคล้องกับผลการศึกษาดังกล่าวนี้ (อ้างจาก Gergen & Marlowe, 1970: 27)

อย่างไรก็ตาม ยังมีผลการวิจัยที่ขัดแย้งกับรายงานดังกล่าวแล้ว เจอร์เจนและมาโลวี (Gergen & Marlowe, 1970: 27-29) ได้กล่าวถึงผลการศึกษาของเบอร์ดิก (Burdick) ว่ามีโอกาสที่ความต้องการสัมฤทธิ์ผลจะมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับพฤติกรรมคล้อยตามสังคมในกรณีที่พฤติกรรมคล้อยตามนั้นทำให้ความต้องการสัมฤทธิ์ผลได้รับการตอบสนอง และได้อ้างถึงผลการศึกษาของซาจอนซ์และวาไล (Zajonc & Wali) ผู้ซึ่งได้ศึกษาโดยวิธีทดลอง พบว่า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมีพฤติกรรมคล้อยตามผู้อื่นมากกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ และกล่าวถึงผลการศึกษาของซาเมลสัน (Samelson) ซึ่งศึกษาพบว่า ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งน้อย (Reduced conflict) จะมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตอย่างสูงระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์ผลกับพฤติกรรมคล้อยตามสังคม แต่ในสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความขัดแย้ง (Full conflict) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์ผลกับพฤติกรรมคล้อยตามสังคม

จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาของบุคคลต่างๆดังกล่าวยังไม่สามารถยืนยันได้ว่า พฤติกรรมคล้อยตามสังคมกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

สำหรับในประเทศไทย การศึกษามโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล ของบุคคลที่ประสบผลคล้อยตามและที่ประสบผลขัดกับสังคม ยังไม่พบว่ามีผู้ใดได้ศึกษาไว้

ค. ผลการวิจัยด้านการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างตัวแปรทั้งสามนี้ยังไม่พบว่ามีใครได้ศึกษาไว้

เท่าที่พบมีแต่การศึกษาคำสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เหล่านี้กับตัวแปรอื่นๆอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะได้กล่าวถึงเฉพาะผลการศึกษาวิจัยที่พอจะเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้ คือ

ดไวเออร์ (Dwyer, 1969: 3869 B) ได้ศึกษาพัฒนาการของมโนภาพแห่งตนและความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความพร้อมในการเรียน (Academic Readiness) พบว่า มโนภาพแห่งตนนั้นสามารถพัฒนาขึ้นได้ และไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของโบว์แมน (Bowman, 1964: 4536) ผู้ซึ่งได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียน grade 6 และ grade 8 จำนวน 189 คน โดยวิธีการศึกษาระยะยาว (Longitudinal Study) พบว่า ในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา 2 ปี นั้น นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีมโนภาพแห่งตนพัฒนาการขึ้น โดยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บอลด์ (Ball, 1963: 1070) ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 228 คน พบว่า มโนภาพแห่งตนไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศ ความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของโคชัน (อ้างจาก บังอร เสดนต์ 2512: 20) ที่ว่า เด็กชายกับเด็กหญิงมีมโนภาพแห่งตนไม่แตกต่างกัน และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีมโนภาพแห่งตนไม่แตกต่างกับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

✕ ผลการศึกษาค้นคว้าในด้านการวิตกกังวลนั้น ซาราสันและคณะ (Sarason & Others, 1960: 250-251) ได้ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสรุปไว้ว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับเพศ กล่าวคือ เพศหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเพศชาย และวิก (อ้างจาก Wallach & Kogan, 1956: 191) พบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ในเชิงนิเสธกับความคิดสร้างสรรค์ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลนั้น / ผลการศึกษาวานเซลส์ตและเคอร์ (Van Zelst & Kerr) พบว่า บุคคลที่มีผลงานทางวิทยาศาสตร์มาก จะมีความคิดคำนึงสูง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และมีความวิตกกังวลน้อย (อ้างจาก ประสิทธิ์ บัวกลี, 2514: 20) ซึ่งจากผลการศึกษานี้ น่าจะกล่าวได้ว่า ความวิตกกังวลน่าจะมีความสัมพันธ์ในเชิงนิเสธกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล

✓ ในด้านการศึกษาคำสัมพันธ์ระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์ผลกับมโนภาพแห่งตนนั้น

ทามาจิ (Tamagami, 1969: 4339B) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์ผล กับโมโนภาพแห่งตนและระดับความมุ่งหวังในการเรียน จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนใน โรงเรียนนิวตัน ในเมืองนิวตันจำนวน 60 คน พบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในเชิง นิยาม ก่อนที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงจะมีโมโนภาพแห่งตนสูงด้วย

* ในประเทศไทย มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรทั้งสามนี้ไม่มากนัก เท่าที่พบมีดังนี้ บังอร เสดนนท์(2512) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตนอย่างที่เป็นที่คิดว่าตนเป็น (Actual Self) กับ ตนอย่างที่คุณคิดอยากเป็น (Ideal Self) ของนักเรียนวัยรุ่น อายุ ระหว่าง 13-16 ปีในจังหวัดพระนคร พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการยอมรับตนเองต่ำ ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของบอลล์และของโคชันดิงไคกล่าวแล้ว

วันเพ็ญ อายุกาญ (2512) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพเก็บตัวหรือ แสดงตัวกับการยอมรับตนเอง จากเด็กวัยรุ่นชาย 184 คน หญิง 123 คน อายุระหว่าง 13-20 ปี โดยใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพและมาตราส่วนประเมินค่าการยอมรับตนเอง พบว่า การยอมรับตนเองของผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวและแสดงตัวไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อหาความสัมพันธ์ แล้วปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์ของเด็กที่แสดงตัวกับการยอมรับตนเอง มีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ของเด็กที่เก็บตัวกับการยอมรับตนเอง

✓ สนิธิโชค วรานุสันติกุล(2514) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโมโนภาพแห่งตน กับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้น ป.7 จำนวน ชาย 120 คน หญิง 99 คน พบว่า เด็กที่มีโมโนภาพแห่งตนสูงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กที่มีโมโนภาพแห่งตนต่ำ X

✓ วัลลพ กัณหทรัพย์(2513) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียน ระดับ ความปรารถนาในการสอบ ความวิตกกังวลในการเรียน และความสำเร็จในการเรียน จากนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในสถานศึกษาฝึกหัดครูส่วนกลาง 4 แห่ง จำนวน 500 คน พบว่า นักเรียนหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยความตั้งใจเรียน และความวิตกกังวล สูงกว่านักเรียนชาย ส่วนในด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ ✕

✓ ประสิทธิ์ บัวกลี(2514) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนไทยกับนักเรียนนานาชาติ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น

นักเรียนไทยชั้น ม.ศ.3 ในจังหวัดพระนคร 100 คน ในต่างจังหวัด 100 คน และนักเรียน
ในโรงเรียนนานาชาติจังหวัดพระนคร 216 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไทยทั้งในจังหวัด
พระนครและในต่างจังหวัดมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนนานาชาติ และนักเรียนหญิงใน
ทุกกลุ่ม มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนชาย

อนันต์ จันทร์ทวี(๒๕14) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความ
คิดแบบสอบสวนและความถนัดทางการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้น ป.7 จำนวน
ชาย 100 คน หญิง 90 คน จากโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับความถนัดทางการเรียน และความถนัดทางการเรียน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากทฤษฎีเบื้องต้นและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยใช้เป็น
แนวทางในการตั้งสมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สมมุติฐานในการวิจัย

- 1) การศึกษาความแตกต่างในค่านิยมโนภาพแห่งตน
  - 1.1 นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีค่านิยมโนภาพสูงกว่า
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติซัดกับสังคม
  - 1.2 นักเรียนชายที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีค่านิยมโนภาพสูงกว่า
นักเรียนชายที่ประพฤติซัดกับสังคม
  - 1.3 นักเรียนหญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีค่านิยมโนภาพสูงกว่า
นักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคม
  - 1.4 นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีค่านิยมโนภาพสูงกว่า
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติซัดกับสังคม
  - 1.5 นักเรียนชายที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีค่านิยมโนภาพสูงกว่า
นักเรียนชายที่ประพฤติซัดกับสังคม
  - 1.6 นักเรียนหญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีค่านิยมโนภาพสูงกว่า
นักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคม

- 1.7 นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความแตกต่างระหว่างคนสูง
กว่านักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติคล้อยตามสังคม
- 1.8 นักเรียนชายที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความแตกต่างระหว่างคนสูงกว่า
นักเรียนชายที่ประพฤติคล้อยตามสังคม
- 1.9 นักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความแตกต่างระหว่างคนสูงกว่า
นักเรียนหญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคม

2) การศึกษาความแตกต่างในก้านความวิตกกังวล

- 2.1 นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียน
ทั้งหมดที่ประพฤติคล้อยตามสังคม
- 2.2 นักเรียนชายที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียน
ชายที่ประพฤติคล้อยตามสังคม
- 2.3 นักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียน
หญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคม

3) การศึกษาความแตกต่างในก้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล

- 3.1 นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีความต้องการสัมฤทธิ์ผล
สูงกว่านักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกดกับสังคม
- 3.2 นักเรียนชายที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง
กว่านักเรียนชายที่ประพฤติกดกับสังคม
- 3.3 นักเรียนหญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคม น่าจะมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง
กว่านักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม

4) การศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศ

- 4.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคมน่าจะมีทัศนคติภาพ
ไม่แตกต่างกัน

- 4.2 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีทัศนคติภาพ
ไม่แตกต่างกัน
  - 4.3 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสังคม น่าจะมีทัศนคติภาพ
ไม่แตกต่างกัน
  - 4.4 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีทัศนคติภาพ
ไม่แตกต่างกัน
  - 4.5 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสังคม น่าจะมีควาแตกต่าง
ระหว่างคนไม่แตกต่างกัน
  - 4.6 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความแตกต่าง
ระหว่างคนไม่แตกต่างกัน
  - 4.7 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสังคม น่าจะมีควาแตกต่าง
ไม่แตกต่างกัน
  - 4.8 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความวิตกกังวล
ไม่แตกต่างกัน
  - 4.9 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสังคม น่าจะมีความต้องการ
สัมฤทธิ์ผลไม่แตกต่างกัน
  - 4.10 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกดกับสังคม น่าจะมีความต้องการ
สัมฤทธิ์ผลไม่แตกต่างกัน
- 5) ความสัมพันธ์ระหว่างบโนภาพแห่งตนกับความวิตกกังวล
- 5.1 ทัศนคติภาพและความวิตกกังวลของนักเรียนชายที่ประพฤติกด้อยตามสังคม
น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงลบ
  - 5.2 ทัศนคติภาพและความวิตกกังวลของนักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสังคม
น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงลบ
  - 5.3 ทัศนคติภาพและความวิตกกังวลของนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกด้อยตามสังคม
น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงลบ

- 6.4 ความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชายที่ประพฤติกชั้กับสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิเสธ
- 6.5 ความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนหญิงที่ประพฤติกชั้กับสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิเสธ
- 6.6 ความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกชั้กับสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิเสธ
- 7) ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
- 7.1 ตนตามอัถภาพกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชายที่ประพฤติกชั้คล้อยตามสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน
- 7.2 ตนตามอัถภาพกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนหญิงที่ประพฤติกชั้คล้อยตามสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน
- 7.3 ตนตามอัถภาพกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกชั้คล้อยตามสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน
- 7.4 ตนตามปดิชานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชายที่ประพฤติกชั้คล้อยตามสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน
- 7.5 ตนตามปดิชานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนหญิงที่ประพฤติกชั้คล้อยตามสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน
- 7.6 ตนตามปดิชานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกชั้คล้อยตามสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน
- 7.7 ตนตามอัถภาพกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชายที่ประพฤติกชั้กับสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน
- 7.8 ตนตามอัถภาพกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนหญิงที่ประพฤติกชั้กับสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน

- 7.9 คนตามอัตภาพกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติ
ชั้ดกับสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมมาน
- 7.10 คนตามปติธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชายที่ประพฤติชั้ดกับ
สังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมมาน
- 7.11 คนตามปติธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้ดกับ
สังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมมาน
- 7.12 คนตามปติธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติ
ชั้ดกับสังคม น่าจะมีความสัมพันธ์กันเชิงนิมมาน
- สมมุติฐานทุกข้อที่กล่าวแล้ว ผู้วิจัยตั้งระดับนัยสำคัญ ในการทดสอบทางสถิติไว้

ที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

1) โรงเรียนและนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนราษฎร์ ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 โรงเรียน รวมนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง 210 คน

2) เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากผู้วิจัยไม่อาจใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ เพราะไม่สะดวกในด้านเศรษฐกิจ ค่าสังคน เวลา และต้องคำนึงถึงความร่วมมือที่จะได้รับจากทางฝ่ายโรงเรียนด้วย ดังนั้นการศึกษาคครั้งนี้จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยจงใจ (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังต่อไปนี้

2.1 การเลือกโรงเรียน คือเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

2.1.1 เป็นโรงเรียนราษฎร์ในสังกัดกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทำการสอนอย่างน้อยตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และอยู่ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร

2.1.2 เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พอสมควร มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนมากกว่า 100 คน

2.1.3 เป็นโรงเรียนที่มองเห็นความสำคัญของการวิจัย ผู้บริหารโรงเรียน และครูให้ความร่วมมือในการวิจัยตามสมควร

เกณฑ์การคัดเลือกดังกล่าวนี้ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเองโดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้ได้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีความประพฤติตรงตามที่ต้องการศึกษาและอยู่ในสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน

2.2 การคัดเลือกนักเรียน

ผู้วิจัยมอบให้ครูประจำชั้นหรือครูผู้ปกครองหรือครูแนะแนวเป็นผู้คัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ซึ่งจะไต่ถามต่อไปโดยละเอียด เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่ประพฤติดีล้อยตามสังคมและกลุ่มที่ประพฤติชั้กับสังคม

ในการคัดเลือกนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติชั้กับสังคมนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดให้ครูผู้เลือกคัดเลือกจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมปฏิบัติชั้กับระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและประพฤติตัวไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน โดยถือเกณฑ์ในการคัดเลือกจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ในข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อ บ่อยๆครั้ง คือ

- 2.2.1 แต่งกายผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนบ่อยๆ
- 2.2.2 ขาดเรียนบ่อยๆโดยไม่ลาหรือไม่แจ้งสาเหตุให้ทางโรงเรียนทราบ
- 2.2.3 พูดยาไม่เรียนร้อย เช่น พูดยาหยาบโดยเฉพาะกับครูอาจารย์และเพื่อนต่างเพศ
- 2.2.4 วางตัวไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
- 2.2.5 ไม่สนใจการเรียน เช่น ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ชอบกั้ดลอกงานของเพื่อน มักรบกวนเพื่อนในขณะที่ครูสอน หรือแสดงกิริยาไม่สนใจ ไม่รับผิดชอบงาน
- 2.2.6 เคยแสดงความทุจริตในการสอบ ไม่ซื่อสัตย์ ไว้วางใจไม่ได้
- 2.2.7 ชอบก่อเรื่องทะเลาะวิวาท ชักชวนให้เพื่อนก่อความไม่สงบกับบุคคลภายนอกหรือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เช่น ในขณะมีการแข่งขันกีฬาฟุตบอล โยนเชียร์ ทำนองทำร้ายหรือชวนวิวาทกับฝ่ายตรงข้ามหรือผู้ตัดสิน
- 2.2.8 แสดงพฤติกรรมอื่นๆที่ครูเห็นว่าไม่ควรกระทำ

ส่วนการคัดเลือกนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติดีล้อยตามสังคมนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดให้ครูผู้เลือกคัดเลือกจากนักเรียนที่ไม่เคยประพฤติปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับคัดเลือกนักเรียนที่ประพฤติชั้กับสังคมทั้งไต่ถามข้างต้นให้มีจำนวนเท่ากับกลุ่มที่ประพฤติชั้กับสังคม ทั้งหญิงและชาย

ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มผู้คัดเลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นครูประจำชั้น จำนวน 33 คน เป็นชาย 24 คน หญิง 9 คน รายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนต่างๆได้แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1. กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน ประเภท และเพศ

โรงเรียน	กลอยตามสังคม		ซัดกับสังคม		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ด	30	14	30	14	88
ข	30	-	30	-	60
ค	10	-	10	-	20
ง	-	11	-	11	22
จ	-	10	-	10	20
รวม	70	35	70	35	210

3. ภูมิหลังกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ภูมิหลังเกี่ยวกับตัวนักเรียน กรอบครัว เศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้สอบถามภูมิหลังส่วนตัว ครอบครัว เศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เพื่อศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนี้มีองค์ประกอบในด้านดังกล่าวคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันเพียงไร ผลจากการสอบถามครั้งนี้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 อายุ นักเรียนกลุ่มที่ประพฤติกกลอยตามสังคม มีอายุระหว่าง 14-18 ปี และมีอายุเฉลี่ย 15.9 ปี ส่วนกลุ่มที่ประพฤติชัดกับสังคม มีอายุระหว่าง 13-19 ปี และมีอายุเฉลี่ย 16.98 ปี

3.1.2 ที่อยู่อาศัยขณะเรียน

3.1.2.1 นักเรียนกลุ่มที่ประพฤติกกลอยตามสังคมอยู่กับบิดามารดา 76.20% อยู่กับบุคคลอื่นๆ 23.80% นักเรียนที่ประพฤติชัดกับสังคมอยู่กับบิดามารดา 66.67% อยู่กับบุคคลอื่นๆ 33.33%

3.1.2.2 บิคามารดาของนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคมนครหลวงฯ 84.76% กลุ่มที่ประพฤตืซัดกับสังคมนมีบิคามารดาอาศัยอยู่ในนครหลวงฯ 87.62% นอกนั้น บิคามารดาอาศัยอยู่ในต่างจังหวัด

3.1.2.3 ผู้ปกครองที่มีใช้บิคามารดาของนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคมนอาศัยอยู่ในเขตนครหลวงฯทั้งหมด ส่วนผู้ปกครองที่ใช้บิคามารดาของนักเรียนกลุ่มที่ประพฤตืซัดกับสังคมนอาศัยอยู่ในเขตนครหลวงฯ 94.28% ที่เหลืออยู่นอกนั้นอาศัยอยู่ในต่างจังหวัดใกล้เคียงเขตนครหลวงฯ

3.1.2.4 สภาพที่พักอาศัยในปัจจุบันของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 2.

ตาราง 2. สภาพที่พักอาศัยในปัจจุบันของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สภาพที่พักอาศัย กลุ่ม	ประเภทที่พักอาศัย				
	หอพัก	ห้องแถว หรือ บ้านการกา	บ้านสวน หรือ บ้านเคีย	หมู่บ้านแออัด ยัดเยียด	อื่นๆ
นักเรียนที่ประพฤติก้อยตาม- -สังคมน	5.05%	38.38%	38.38%	12.12%	6.06%
นักเรียนที่ประพฤตืซัดกับสังคมน	2.13%	42.55%	30.82%	14.86%	9.57%

3.1.3 อาชีพบิคามารดาและผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีบิการับราชการเป็นส่วนใหญ่ มารดาของเด็กกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคมนประมาณ 42% ไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆก็อปเป็นแม่บ้าน ทำงานในบ้าน อีกประมาณ 30% มีอาชีพค้าขาย ส่วนมารดาของของเด็กกลุ่มที่ประพฤตืซัดกับสังคมนประมาณ 46% มีอาชีพค้าขาย อีกประมาณ 21% ไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆก็อปเป็นแม่บ้าน สำหรับอาชีพของผู้ปกครองของเด็กส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพของบิคามารดาและของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงไว้ในตาราง 3.

ตาราง 3. อาชีพของบิดามารดาและของผู้ปกครองของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ กลุ่ม	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	รับราชการ	ค้าขาย	รับจ้าง	ทำนาหรือ ทำสวน	อื่นๆ
นักเรียนที่ ประพฤติก ล้อยตามสังค มผู้ปกครอง	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	50.43%	27.62%	16.19%	2.86%	2.86%
	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	16.19%	30.48%	9.52%	1.90%	41.90%
	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	52.00%	16.00%	20.00%	-	12.00%
นักเรียนที่ ประพฤติก ขัดกับสังค ม	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	56.19%	23.81%	17.14%	0.95%	1.90%
	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	17.14%	45.71%	14.29%	1.90%	20.95%
	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	60.00%	11.43%	14.29%	2.86%	11.43%

(อาชีพผู้ปกครองคิดจากนักเรียนที่ไปได้อาศัยกับบิดามารดา)

3.1.4 ความเกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง

นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่นที่มีบิดามารดาในขณะที่ทำการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับญาติของตนดังรายละเอียดในตาราง 4.

ตาราง 4. ความเกี่ยวข้องกับผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่กับผู้อื่นที่มีบิดามารดา

กลุ่ม	ความเกี่ยวข้องกับ ผู้ปกครอง	พี่	ลุงหรือป้า หรือ อาหรืออ่า	ป้าหรือยายหรือ ตาหรือยาย	อื่นๆ
นักเรียนที่ประพฤติก ล้อยตามสังค ม		56.0%	20.0%	8.0%	16.0%
นักเรียนที่ประพฤติก ขัดกับสังค ม		57.14%	17.14%	8.57%	17.14%

3.1.4 รายได้ของครอบครัว(บิดามารดา)ต่อเดือน
 รายละเอียดเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

ตาราง 5. รายได้ของครอบครัว(บิดามารดา)ต่อเดือน

กลุ่ม	รายได้	รายได้			
		น้อยกว่า 1,000บาท	ระหว่าง 1,000 - 1,500บาท	ระหว่าง 1,500 - 2,000บาท	มากกว่า 2,000บาท
นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคย		16.19%	21.90%	22.86%	39.05%
นักเรียนที่ประพฤติดัดกับสังคย		20.00%	31.43%	14.29%	34.29%

จากตาราง 5. จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ประพฤติดัดกับสังคยส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคยที่มีบิดามารดามีรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท มีเพียง 38.09% ส่วนกลุ่มที่ประพฤติดัดกับสังคยมีถึง 51.43%

3.1.5 เชื้อชาติของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้สอบถามเด็กในกลุ่มตัวอย่างโดยให้เด็กเป็นกนตัดสินใจว่าบิดามารดาของตนเป็นกนเชื้อชาติใด แล้วนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาว่านักเรียนมีเชื้อชาติใด โดยถ้อยคำที่ตัดสินใจ ถ้าบิดาและมารดาเป็นกนไทยก็ถือว่านักเรียนกนนนั้นมีเชื้อชาติไทย ถ้าบิดาเป็นไทย มารดาเป็นจีนหรือบิดาเป็นจีน มารดาเป็นไทย ก็ถือว่านักเรียนกนนนั้นมีเชื้อชาติผสมไทย-จีน และถ้าบิดาและมารดาเป็นจีนก็ถือว่านักเรียนกนนนั้นมีเชื้อชาติจีน

ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ มีนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคย จำนวน 1 คน ที่มีเชื้อชาติไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว ก็จะมีบิดาเป็นชาวออสเตรเลีย มารดาเป็นชาวไทย ส่วนกลุ่มที่ประพฤติดัดกับสังคยไม่มีนักเรียนที่มีเชื้อชาตินอกเหนือจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้

รายละเอียดเกี่ยวกับเชื้อชาติของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้แสดงไว้ในตาราง 6.

ตาราง 6. เชื้อชาติของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม	เชื้อชาติ	เชื้อชาติ			อื่นๆ
		ไทย	จีน	ผสม ไทย-จีน	
นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม		79.05%	14.29%	5.70%	0.95%
นักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม		86.67%	6.67%	6.67%	-

3.1.6 จำนวนพี่น้องและลำดับการเกิดของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนพี่น้องและลำดับการเกิดของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
ได้แสดงไว้ในตาราง 7.

ตาราง 7. จำนวนพี่น้องและลำดับการเกิดของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม	จำนวนพี่น้อง			เป็นบุตร คนแรก	เป็นบุตร คนสุดท้าย	เป็นบุตร คนเดียว
	เฉลี่ย	น้อยกว่า 5 คน	5 คน ขึ้นไป			
นักเรียนที่ประพฤติคล้อย- ตามสังคม	5.54	35.35%	64.65%	13.13%	21.21%	4.04%
นักเรียนที่ประพฤติขัดกับ- สังคม	4.33	61.53%	38.47%	16.23%	18.12%	1.92%

จากตาราง 7. ข้อแตกต่างที่น่าสนใจระหว่างนักเรียนสองกลุ่มคือจำนวนพี่น้อง
ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มที่ประพฤติขัดกับสังคมมีจำนวนพี่น้อง
น้อยกว่ากลุ่มที่ประพฤติคล้อยตามสังคมอย่างเห็นได้ชัด กลุ่มที่ประพฤติขัดกับสังคมมีพี่น้องน้อย

กว่า 5 คน ถึง 61.53% ส่วนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคมมีเพียง 35.35% ที่มีพี่น้องน้อยกว่า 5 คน

3.1.7 รายจ่ายประจำเดือนในการไปเรียนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างโดยใช้คำถามปลายเปิดให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในช่องว่างที่ไว้ให้เขียนคำตอบ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาจัดแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ใช้จ่ายต่ำกว่าเดือนละ 100 บาท ใช้จ่ายเดือนละ ระหว่าง 100 - 200 บาท และใช้จ่ายเดือนละมากกว่า 200 บาท ผลจากแบบสอบถามพบว่านักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคมส่วนใหญ่ใช้จ่ายเดือนละ 100 - 200 บาท ส่วนกลุ่มที่ประพฤติกดกับสังคมส่วนใหญ่ใช้จ่ายเดือนละ 200 บาทขึ้นไป รายละเอียดเกี่ยวกับรายจ่ายประจำเดือนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างได้แสดงไว้ในตาราง 8.

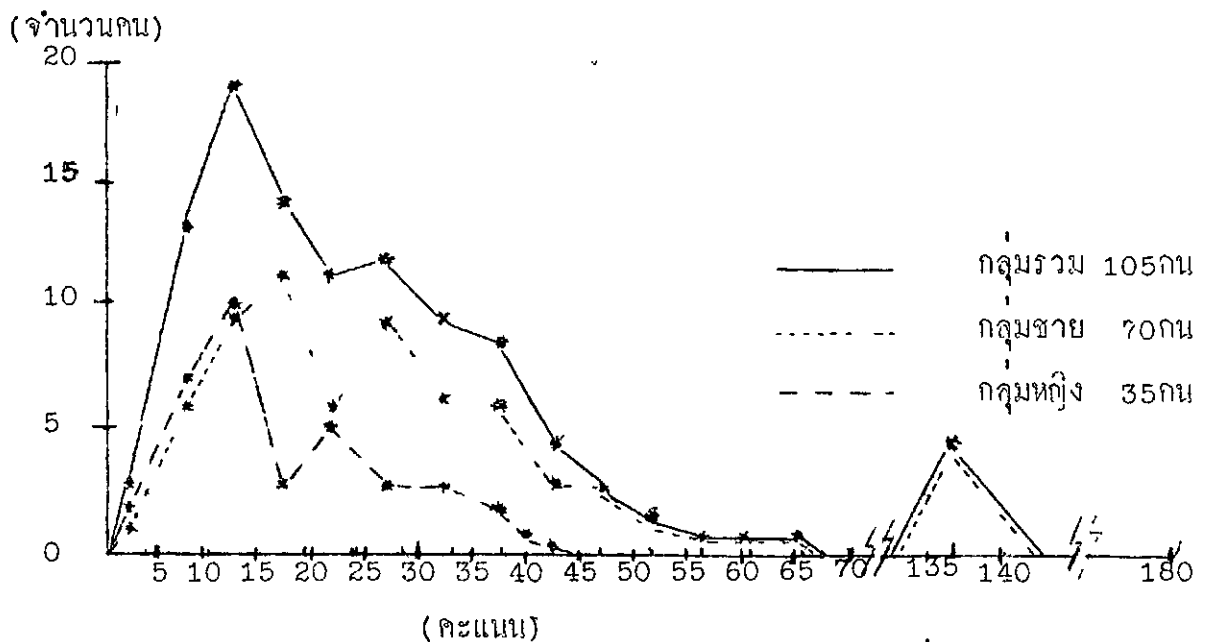
ตาราง 8. รายจ่ายประจำเดือนในการไปเรียนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม	น้อยกว่า 100 บาท	100 ถึง 200 บาท	มากกว่า 200 บาท	เฉลี่ย (บาท)
นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม	10.58%	57.69%	31.73%	156.81
นักเรียนที่ประพฤติกดกับสังคม	10.58%	32.69%	56.73%	248.24

3.2 ภูมิหลังเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนที่ประพฤติกดกับสังคม

ผู้วิจัยให้ครูประจำชั้นประเมินค่าพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติกดกับสังคมลงในแบบสอบถามครูเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติกดกับสังคม ซึ่งสถาบันระหว่างชาติสำหรับการก้นคว้าเรื่องเด็ก เป็นผู้สร้างขึ้น ผลจากการวิเคราะห์การประเมินค่าของครูประจำชั้น มีดังนี้

3.2.1 การกระจายของคะแนนจากแบบสอบถาม นำคะแนนรวมที่ได้จากการประเมินค่าพฤติกรรมนักเรียนที่ครูประจำชั้นประเมินไว้บาทต่อคนเป็นรูปกราฟแสดงการกระจายของคะแนนพฤติกรรมที่ซัดกับสังคมของนักเรียนที่ประพฤติกัดกับสังคม 3 กลุ่ม คือ กลุ่มรวม กลุ่มชาย และกลุ่มหญิง ได้ดังนี้

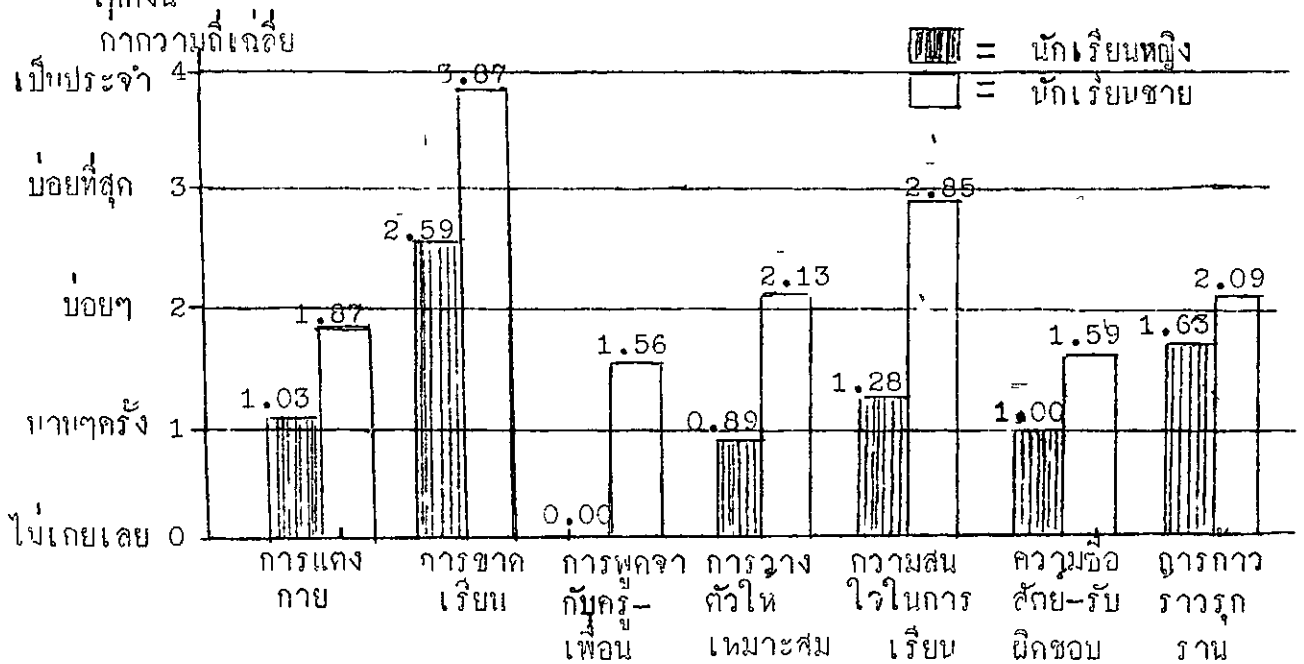
ภาพประกอบ 1. แสดงการกระจายของคะแนนการประเมินค่าความประพฤติที่ซัดกับสังคม ของนักเรียน กลุ่มรวม กลุ่มชาย และกลุ่มหญิง

จากภาพ 1. จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนประเมินความประพฤติจากครูอยู่ระหว่าง 5 - 45 คะแนน เมื่อดูการกระจายของคะแนนตามเพศ นักเรียนชายส่วนใหญ่ได้คะแนนระหว่าง 5 - 50 คะแนน และนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้คะแนนระหว่าง 5 - 30 คะแนน

3.2.2 ค่าความถี่ของพฤติกรรมแต่ละชนิดที่ครูประเมินค่า จากแบบสอบถามครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติกัดกับสังคมจำนวน 15 ข้อ (ดูแบบสอบถามในภาคผนวก ก.) ผู้วิจัยได้แบ่งพฤติกรรมที่ทองการทราบออกเป็น 7 ชนิดด้วยกัน คือ

- 1) การแต่งกาย
- 2) การขาดเรียน
- 3) มารยาทในการพูจจาและการแสดงกริยามารยาทต่อครูอาจารย์และเพื่กทรงซ้ำบ
- 4) การวางตัวให้เหาะสบกับกาละเทศะ
- 5) ความสนใจในการเรียน
- 6) ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ
- 7) การก้าวร้าวรุกราน

เพื่อกูว่าในพฤกักรรบแต่ละชนกคังกล่าว คุรปุระเม้นจำค่าความดีของการประพฤตึ
 อย่งไร ผู้วจัยจ้งให้นำหนกของพฤกักรรบแต่ละชนกคังมีจนวนข้อการสอบถามไปเท่กกัน
 ให้บ้นำห้บักเท่กกันหมค แล้วหาค่าความดีเฉลยในพฤกักรรบแต่ละชนกคังที่คุรปุระเม้นคากลุ่ม
 กัเรียนชายและนักเรียนหญิงเพื่อบเปรียบเทียบกัน ผลการวจัเคราะห์แสดงเป็นแผนภูมิเท่ง
 ใ้คังนี้

ภาพประกอบ 2. ค่าความดีเฉลยของพฤกักรรบแต่ละชนกคังของนักเรียนชายหญิงที่คุรปุระจ้งนั้ประเม้นว่าซ้คกับสังคม

จากภาพ 2. จะเห็นว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้รับการประเมินค่าว่ามีพฤติกรรมซัดกับสังคมในด้านการศึกษาและความสนใจในการเรียน ด้วยความดีสูงที่สุด และนักเรียนชายได้รับค่าประเมินว่ามีพฤติกรรมซัดกับสังคมด้วยค่าดีสูงกว่านักเรียนหญิงในทุกๆด้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1) แบบทดสอบทัศนภาพ

ผู้วิจัยและจุฬพล พูลภัทรชีวิน (นิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการศึกษา ปีการศึกษา 2514) ได้ร่วมกันปรับปรุงแบบทดสอบวัดทัศนภาพซึ่งสิทธิโชค วรานุสันติกุล (2414) สร้างขึ้นไว้ก่อน ตามแนวความคิดของปีแอร์และแฮริส (Piers & Harris) กับ กังและปีลบริม (Gough & Huelbrum) เพื่อให้เหมาะสมกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายละเอียดเกี่ยวกับแบบทดสอบตามทัศนภาพนี้ดังนี้

1.1 การปรับปรุงแบบทดสอบ ผู้วิจัยและจุฬพล พูลภัทรชีวินได้นำแบบทดสอบของสิทธิโชค วรานุสันติกุลไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนสมาคมโรงเรียนราษฎร์ มัทธิงศ์ นครหลวงกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกรายข้อเพื่อคัดเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีอำนาจจำแนกสูง มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ วิธีการหาอำนาจจำแนกของข้อทดสอบ มีลำดับขั้นดังนี้

1.1.1 ทรวจคะแนนของนักเรียนที่ทำข้อทดสอบทั้งหมด

1.1.2 นำคะแนนมาเรียงลำดับจากสูงไปหาล่าง เพื่อแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม ก่อกลุ่มนักเรียนที่มีทัศนภาพสูงและกลุ่มที่มีทัศนภาพต่ำ ในการปรับปรุงข้อทดสอบครั้งนี้ใช้จำนวนกลุ่มละ 27% ของนักเรียนที่ทดลองทดสอบทั้งหมด

1.1.3 หากค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มที่มีทัศนภาพสูงและกลุ่มที่มีทัศนภาพต่ำ

1.1.4 นำค่าสถิติที่ได้จากข้อ 1.1.3 มาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t -test (Edward, 1968:104) ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1.5 ถือว่าข้อทดสอบที่มีคะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นข้อทดสอบที่มีอำนาจจำแนกและนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผลการปรับปรุงเครื่องมือตามวิธีการดังกล่าว ได้ข้อทดสอบคนตามอัตรภาพที่มีอำนาจจำแนกสูง มีค่า ตั้งแต่ 2.575 ขึ้นไปจำนวน 40 ข้อ (ดูจากผนวก ข)

1.2 ลักษณะข้อทดสอบคนตามอัตรภาพ

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับกำนันิยมในผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การปรับตัวทางสังคม และการปรับตัวทางอารมณ์ให้นักเรียนเลือกตอบว่าข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือสภาพความเป็นจริงของตนเพียงใด ข้อความทั้งหมด มี 40 ข้อ เป็นข้อความที่ตีความหมายในเชิงนิมมาน 16 ข้อ และเป็นข้อความที่มีความตีความหมายในเชิงนิเสธ 24 ข้อ การเรียงลำดับข้อความในแบบทดสอบกระทำโดยการสุ่ม

ตัวอย่างข้อทดสอบ

(ข้อความ)	(คำตอบ)	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{4}{5}$
(0) ข้าพเจ้าเป็นกบใจเย็น	(0)					
(00)	(00)					

ในการทดสอบจะมีข้อชี้แจงให้นักเรียนเลือกกาเครื่องหมาย ลงในช่อง 0 - 4 โดยได้ให้ความหมายของตัวเลขแต่ละตัวไว้ดังนี้

- กาช่อง เลข 0 เมื่อข้อความนั้นไม่เป็นความจริงสำหรับนักเรียนเลย
- กาช่อง เลข 1 เมื่อข้อความนั้นเป็นความจริงสำหรับนักเรียนเพียงเล็กน้อย
- กาช่อง เลข 2 เมื่อข้อความนั้นเป็นความจริงสำหรับนักเรียนราวครึ่งหนึ่ง
- กาช่อง เลข 3 เมื่อข้อความนั้นส่วนใหญ่เป็นความจริงสำหรับนักเรียน
- กาช่อง เลข 4 เมื่อข้อความนั้นเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากที่สุด

1.3 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

✓ ในข้อความที่มีความหมายในเชิงนิบาต ถ้าผู้ตอบกาของเลข 4 จะได้ 4 คะแนน และถ้ากาของเลข 3, 2, 1, และ 0 ก็จะได้คะแนน 3, 2, 1, และ 0 คะแนนตามลำดับ ส่วนในข้อความที่มีความหมายในเชิงนิเสธ ถ้าผู้ตอบกาของเลข 0 จะได้ 4 คะแนน และถ้ากาของเลข 1, 2, 3, และ 4 ก็จะได้ 3, 2, 1, และ 0 คะแนนตามลำดับ ทั้งนี้เพราะในข้อความเชิงนิบาต บุคคลที่มีความรู้สึกต่อตนเองตรงตราบนั้นจะเป็นบุคคลที่มีมโนภาพแห่งคนสูง ส่วนในข้อความเชิงนิเสธนั้น บุคคลที่มีความรู้สึกตรงตราบข้อความนั้นจะเป็นบุคคลที่มีมโนภาพแห่งคนต่ำ

1.4 ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของข้อทดสอบตนความอึดภาพ

ผู้วิจัยและรวมพล พุทธิภัทรชีวิน ได้หาความเชื่อมั่นของข้อทดสอบที่ปรับปรุงแล้วโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half Technique) โดยรวมคะแนนข้อกึ่งและข้อคู่ของนักเรียนที่ไปทดลองทดสอบ แล้วนำบาทาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อกึ่งและข้อคู่ โดยใช้สูตร (Garret, 1968:143)

$$r_{\frac{1}{2}} = \frac{\sum XY - \frac{\sum X \sum Y}{N}}{\sqrt{[\sum X^2 - \frac{(\sum X)^2}{N}][\sum Y^2 - \frac{(\sum Y)^2}{N}]}}$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่างข้อกึ่ง-ข้อคู่ .753 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นของข้อทดสอบเพียงครึ่งฉบับ หลังจากปรับปรุงเพื่อปรับขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับแล้ว ได้ค่าความเชื่อมั่น .859

สำหรับค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบนี้ผู้วิจัยใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์กับแบบสอบถามลักษณะผู้นำที่มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .936 (N = 100) และมีความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) ซึ่งสุจินต์ ปรึษาบารดสร้างขึ้น โดยนำแบบทดสอบตนความอึดภาพและแบบสอบถามลักษณะผู้นำไปทดสอบนักเรียนกลุ่มเดียวกัน แล้วหาค่าสหสัมพันธ์พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ .6433 แสดงว่าแบบทดสอบนี้วัดคุณสมบัติซึ่งมีอยู่ร่วมกัน จึงเชื่อว่ามี ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) พอดสภกวรร (Adem, 1964:129)

2) แบบทดสอบตนตามปกติฐาน

ผู้วิจัยและจุฬพล พุทธิพร ชีวิน ได้สร้างขึ้นโดยนำเอาข้อควาจากแบบทดสอบตนตาม
 วัตถุประสงค์ที่ปรับปรุงแล้วมาเปลี่ยนรูปประโยคให้เป็นข้อความแสดงความปรารถนา ความต้องการ
 ข้อควาในแบบทดสอบนี้เป็นข้อความเชิงนิมิตทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อควาในพฤติกรรมอย่างเดียวกัน
 ผู้ตอบแบบทดสอบนี้จะยอมรับตนเองเพียงใด และมีความปรารถนาและความอยากจะเป็น
 อยากจะประพฤติเช่นนั้นมากน้อยเพียงใด

ลักษณะและวิธีตอบแบบทดสอบตนตามปกติฐานเป็นเช่นเดียวกับแบบทดสอบตนตามวัตถุประสงค์
 ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนนั้น ถ้อยคำเลขในข้อที่ผู้ตอบกาเครื่องหมายเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ
 ถ้ากาของเลข 4 ให้ 4 คะแนน และถ้ากาของเลข 3, 2, 1, และ 0 ก็จะให้ 3, 2,
 1, และ 0 คะแนนตามลำดับ ทั้งนี้เพราะข้อควาในแบบทดสอบเป็นเชิงนิมิตทั้งหมด

แบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.921 ($N = 100$)

3) แบบทดสอบควาวิตกกังวล

มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ ประกอบด้วยข้อควาซึ่งแสดงลักษณะ
 พฤติกรรมต่างๆให้ผู้ตอบเลือกตอบว่าข้อควานั้นเป็นความจริงก่อนตนเองเพียงใด ยีคำตอบ
 ให้เลือก 5 คำตอบ โดยให้เลือกกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ต้องการ

ข้อทดสอบชุดนี้ มีลักษณะ วิธีดำเนินการสอบ และวิธีตอบแบบสอบถามเหมือนกับ
 ข้อทดสอบตนตามวัตถุประสงค์ ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนนั้นคือเกณฑ์เช่นเดียวกับแบบทดสอบตน
 ตามปกติฐาน เพราะข้อควาทั้งหมดเป็นข้อควาเชิงนิมิต

ข้อทดสอบชุดนี้มีจำนวน 40 ข้อ ประสิทธิภาพ บัควลล์ (2514 ภาคผนวก) เป็นผู้สร้างขึ้น
 และมีค่าควาเชื่อมั่นต่ำกว่ากับ 0.721 ($N = 416$)

4) แบบทดสอบควาต้องการสัมฤทธิ์ผล

แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากแบบทดสอบควาต้องการสัมฤทธิ์ผลซึ่งอนันต์ จินทร์ทวี
 (2514 24-33) เป็นผู้สร้างขึ้นตามแนวความคิดของ แม็คเคลลแลนค์ (McClelland) เพื่อใช้
 กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบมาปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียน
 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.1 ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดนี้ที่ลักษณะเป็นภาพเขียนลายเส้นขาวดำ เขียนในกระดาษขนาด 8×10 นิ้ว ข้อละ 1 แผ่น (ดูภาคผนวก ก) ข้อทดสอบชุดนี้มีจำนวน 6 ข้อ

4.2 การตอบแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนน

ในการทดสอบผู้วิจัยกำหนดเวลาที่นักเรียนใช้ตอบในแต่ละข้อเท่าๆกันโดยให้นักเรียนดูภาพแล้ให้นักเรียนแต่งเรื่องราวจากภาพนั้นทีละภาพในเวลาที่กำหนดให้คือ ภาพละ 8 นาที ในการแต่งเรื่อง ให้นักเรียนพยายามแต่งเรื่องเพื่อจะตอบคำถาม 4 ข้อข้างล่างนี้ โดยแต่งให้เป็นความเรียงให้สัมพันธ์เป็นเรื่องเดียวกัน คำถามซึ่งเป็นหลักในการแต่งเรื่องราวมีดังนี้

1. เกิดอะไรขึ้น บุคคลในภาพทำอะไร
2. อะไรทำให้เกิดสถานการณ์เช่นนั้น หรือ มีอะไรเกิดขึ้นในจิตใจ
3. เขากำลังทำอะไร หรือเขาต้องการอะไร
4. ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนมีลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจจูงจูงจินตนาการสัมฤทธิ์ (Achievement Imaginary) โดยอ่านเรื่องที่นักเรียนแต่งให้ตลอดแล้วพิจารณาว่า เรื่องที่แต่งนั้น เข้าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ข้อใดข้อหนึ่งหรือไม่

ก. เป็นเรื่องของการแข่งขันที่ต้องมีการปฏิบัติให้ถึงมาตรฐาน (Competition with a Standard of Excellence) โดยพิจารณาว่า มีลักษณะของเรื่องเกี่ยวกับการแข่งขัน การพยายามจะเอาชนะ หรือพยายามทำให้ดีกว่าคนอื่นๆ หรือพยายามทำให้ดีที่สุดหรือไม่

ข. เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสำเร็จที่เป็นเอกลักษณ์ (Unique Accomplishment) โดยพิจารณาว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานพิเศษที่ไม่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่นความสำเร็จของบุคคล การผจญภัย ความกึกก้องสร้างสรรค์ทางศิลปะ ฯลฯ หรือไม่

ค. เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความผูกพันระยะยาว (Long Term Involvement) โดยพิจารณาว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จในชีวิต เช่น ต้องการเป็นแพทย์ ครู หรือไม่

เมื่อพิจารณาเรื่องราวที่นักเรียนแต่งแล้วเห็นว่าเข้าหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อข้างบนนี้ก็ให้คะแนน 1 คะแนน และตรวจให้คะแนนตามที่จะกล่าวในลำดับขั้นต่อไป

แต่ถ้าเรื่องราวนั้นไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นเลย ก็ให้คะแนน 0 และไปตรวจคะแนนให้ในลำดับขั้นที่จะกล่าวต่อไป

ขั้นที่ 2 นำคำตอบของนักเรียนที่ไล่คะแนนในขั้นที่ 1 มาอ่านตรวจให้ละเอียดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูว่ามีข้อความซึ่งแสดงถึงสิ่งต่อไปนี้หรือไม่

1. ข้อความซึ่งแสดงถึงความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement = N) เช่น เขาต้องการเป็นหมอ เขาต้องการทำสีบ้านให้เรียบร้อย เขาต้องการสอบไล่ได้ที่ 1 เป็นต้น การให้คะแนนข้อความแบบนี้มีข้อควรระวังคือ ต้องพิจารณาให้แน่นอนว่าข้อความนี้แสดงถึงความต้องการสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ ไม่ใช่ให้คะแนนทุกครั้งที่มีคำว่าต้องการ เพราะในบางกรณีข้อความนั้นอาจไม่แสดงถึงความต้องการสัมฤทธิ์ผลก็ได้ เช่น ครูต้องการให้นักเรียนศึกษาบทเรียน ชายคนหนึ่งต้องการนอนพักผ่อน เป็นต้น ข้อความเช่นนี้จะไม่ได้คะแนนในขั้นนี้

2. ข้อความซึ่งแสดงการทำกิจกรรมอันเป็นเครื่องมือให้บรรลุจุดหมาย (Instrument Activity = I) เช่น มีความเพื่อนบ้านมาช่วย ถัดจากถนนเพิ่มขึ้น ฯลฯ เป็นต้น

3. ข้อความซึ่งแสดงการคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จหรือคับแหวในจุดหมาย (Anticipatory Goal Status = G_a^+ , G_a^-) เช่น เขากากว่าผลกรทผลองของเขาจะสำเร็จอย่างแน่นอน (G_a^+) เขากากว่าปีนี้น้ำที่เขามลิตกขายได้น้อย (G_a^-) เป็นต้น

4. ข้อความซึ่งแสดงถึงอุปสรรคที่มาขัดขวางบีให้กิจกรรมบรรลุความสำเร็จ (Obstacles or Block) ซึ่งแบ่งเป็นสองพวก คือ อุปสรรคที่เกิดจากภายในตัวบุคคล (Block in person = Bp) เช่น เขากกว่าเขาทำไม่ได้ และอุปสรรคที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม (Block in the world = Bw) เช่น กรอบกรัวของเขาอาจจนจ้งไม่สามารถเข้าเรียนก่อนมหาวิทยาลัยได้ เป็นต้น

5. ข้อความซึ่งแสดงถึงการได้รับความช่วยเหลือหรือเป็นแรงกระตุ้นให้บรรลุถึงจุดหมาย (Nurturant Press = Nup) เช่น เขาได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน บิดามารดาของเขา คาดหวังไว้ว่าเขาจะต้องเข้าเรียนแพทย์ได้ เขาลังขยับมากขึ้นเป็นพิเศษ

เพื่อจะได้เรียนเก่งและสอบเข้าเรียนต่อแพทย์ให้ได้ เป็นต้น

6. ข้อความซึ่งแสดงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จหรือความล้มเหลว
(Affective Stage = G) ข้อนี้ให้คะแนนทั้งสองกรณี คือ ข้อความที่เป็นความรู้สึกในเชิงนิมมาน (G^+) เช่น เขาภาคภูมิใจในสิ่งประภัสร์ของเขาเป็นอย่างมาก และข้อความที่แสดงความรู้สึกในเชิงนินเสว (G^-) เช่น เขากำลังมีความวิตกเป็นกังวลว่าเขาอาจจะหนีการสอบได้ เป็นต้น

7. พิจารณาเรื่องราวที่นักเรียนแต่งทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งว่ามีจุดเด่นของเรื่องเป็น
เรื่องจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Thema = Ach.Th.) หรือไม่ ถ้าเป็นก็ให้คะแนนใบข้อนี้

เมื่อพิจารณารายละเอียดของเรื่องราวแล้วก็ได้คะแนนข้อความอันแสดงถึงสิ่งต่างๆ
ทั้งรายละเอียดที่กล่าวแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าในแต่ละเรื่องที่นักเรียนแต่งขึ้น มีตำแหน่งที่จะ
พิจารณาให้คะแนน 11 ตำแหน่ง รวมทั้งลักษณะของเรื่องที่เป็นแบบจินตนาการใฝ่สัมฤทธิ์
(Achievement Imaginary = AI) ภายใต้อ

ตำแหน่งที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
สิ่งที่พิจารณา	AI	N	I	G^+	G^-	Bp	Bw	Nup	G^+	G^-	Ach.Th

การให้คะแนนจะได้ตำแหน่งละ 1 คะแนน ดังนั้นใบแต่ละเรื่องที่นักเรียนแต่ง
จะใ้คะแนนไม่เกิน 11 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนนี้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตรฐานซึ่งแม็กเคลลแลนค์
(McClelland) ได้กำหนดไว้ (อ้างจาก อนันต์ จันทร์ทวี 2514 28-32)

4.3 การปรับปรุงแบบทดสอบ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบของ อนันต์ จันทร์ทวี (2514 ภาคผนวก) ไปทดสอบกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วหาอำนาจจำแนกของข้อทดสอบรายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าอำนาจ
จำแนก 3.487 ถึง 6.138 ซึ่งแสดงว่าข้อทดสอบทั้ง 6 ข้อมีอำนาจจำแนกสูง สามารถ
ทดสอบได้ว่า นักเรียนที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงจะทำคะแนนได้สูง และนักเรียนที่มี

ความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำทำคะแนนได้ต่ำ

เพื่อนำมาหาความเชื่อมั่น (reliability) ในแบบแบ่งครึ่งข้อที่-ข้อคู่ (Split - half Technique) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.845 ซึ่งนับว่าเป็นข้อทดสอบที่เชื่อถือได้พอสมควร ส่วนความเที่ยงตรงของแบบทดสอบนี้ อมันต์ จันทรภักดิ์ (2514 37-38) ได้ทดสอบแล้วว่ามีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) เชื่อถือได้

5) แบบสอบถามภูมิหลังนักเรียน

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยและสุจินต์ ประชาสามารถได้ร่วมกันสร้างขึ้น เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ คือให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตนต้องการตอบ แบบสอบถามนี้ต้องการทราบรายละเอียดของนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้

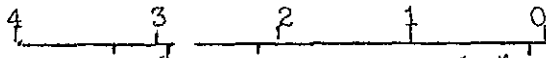
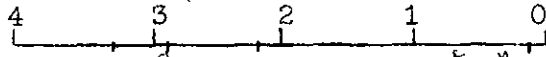
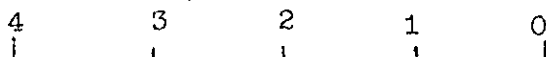
1. สถานที่อยู่ของบิดามารดาและผู้ปกครองของนักเรียน
2. สภาพที่พักอาศัยของนักเรียน
3. อาชีพของบิดามารดาและผู้ปกครองของนักเรียน
4. ความเกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง
5. รายได้ครอบครัว (บิดามารดา) ของนักเรียน
6. เชื้อชาติของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
7. จำนวนพี่น้องและลำดับการเกิดของนักเรียน
8. รายจ่ายประจำเดือนในการไปเรียนของนักเรียน

6) แบบสอบถามครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติดีกับสังคม

แบบสอบถามนี้ สดามันระหว่างชาติสำหรับการกันกว่าเรื่องเด็กได้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดให้ประเมินค่า (rating scale) โดยสมมุติสถานการณ์ขึ้นอย่างหนึ่ง แล้วให้ครูประจำชั้นประเมินว่า นักเรียนผู้นั้นเคยประพฤติตามสถานการณ์นั้นมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

(๐) กรุณอบทบายให้นักเรียนทำการฝีมือชิ้นหนึ่งเป็นการบ้าน พอถึงวันกำหนดส่งงานส่งครู นักเรียนคนนี้

- ก. ซอขยงานคนอื่นมาส่งครู เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย
- ข. ไม่ไปโรงเรียนในวันนั้น เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย
- ค. บอกครูว่าได้ส่งงานให้ครูแล้วทั้งๆที่ไปโกทำและไม่ส่งจริง เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 15 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์ สอบถามพฤติกรรมของนักเรียน 3 แบบ ดังตัวอย่างที่กล่าวแล้ว

การให้คะแนน ผู้วิจัยกำหนดคะแนนตามหมายเลขกำกับความถี่ของพฤติกรรม คือ ถ้าครูกาเครื่องหมายตรงเลข 4 ซึ่งหมายถึงนักเรียนประพฤติเช่นนั้นเป็นประจำ ให้ 4 คะแนน และถ้ากาเครื่องหมายตรงเลข 3, 2, 1, และ 0 ซึ่งหมายถึงนักเรียนประพฤติดังนี้ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้งและ ไม่เคยเลยตามลำดับ ก็ให้คะแนน 3, 2, 1, และ 0 ตามลำดับ

การใช้แบบสอบถามคู่มือให้นักเรียนและแบบสอบถามครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม

เนื่องจากผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบด้านบุคลิกภาพ ของนักเรียนที่ประพฤติดีคอยตาบและที่ซัดกับสังคมเป็นประการสำคัญ ดังนั้นผลจากแบบสอบถามนี้จึงเป็นไปได้ นำมาใช้ในการวิเคราะห์และทดสอบสมมุติฐาน เฝียงใจเพื่อศึกษาภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการประกอบการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

* * * * *
 * * * * *

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีลำดับขั้นดังนี้

- 1) เลือกโรงเรียนที่จะศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังกล่าวแล้ว
- 2) ให้ครูประจำชั้นคัดเลือกนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ดังกล่าวแล้ว ให้ได้นักเรียนกลุ่มที่ประพฤติกว้างตามสังกษและกลุ่มที่ประพฤติกว้างกับสังกษจนวนกลุ่มละเท่าๆกันในแต่ละโรงเรียน
- 3) ส่งแบบสอบถามครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติกว้างกับสังกษให้ครูผู้เลือกประเมินค่าที่นักเรียนที่ตนเลือกว่าเป็นนักเรียนที่ประพฤติกว้างกับสังกษนั้น มีพฤติกรรมดังสถานการณ์ที่กำหนดในแบบสอบถามมากน้อยเพียงใด
- 4) กำหนดวันสอบและดำเนินการทดสอบวัดคุณลักษณะต่างๆที่ศึกษาครั้งนี้ โดยดำเนินการสอบถามลำดับขั้นดังนี้
  - 4.1 ให้ตอบแบบสอบถามภูมิหลังนักเรียน ใช้เวลา 15 นาที
  - 4.2 ให้ตอบแบบทดสอบความถี่ของการสับฤทธิ์ผล ใช้เวลา 55 นาที
  - 4.3 ให้ตอบแบบทดสอบตามอัตภาพและตามปณิธาน ใช้เวลา 45 นาที
  - 4.4 ให้ตอบแบบทดสอบความวิตกกังวล ใช้เวลา 20 นาที
 รวมใช้เวลาในการทดสอบทั้งสิ้นประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที
- 5) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ เพื่อคัดแยกและรวบรวมเป็นหมวดหมู่ ตรวจสอบและวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐานต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) การหาสถิติพื้นฐาน
  - หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
  - หาค่าความแปรปรวน (Variance)
  - หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
- 2) การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือของแบบทดสอบที่ปรับปรุงขึ้นใช้ในการศึกษาครั้งนี้ หาโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-half Technique)

- 3) ใช้ Z - test ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบตามอัธภาพ ตามตามปโตธาน ความวิตกกังวล และควางตองการสัมฤทธิ์ผลระหว่างนักเรียนที่ประพฤติก้อยตาสังคมกับนักเรียนที่ประพฤกชคกับสังคมและระหว่างเพศ
- 4) หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ Product - moment correlation

สัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทนค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของควางแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย (Standard error of Mean Difference)
Z	แทน Z - statistic
r	แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
N	แทนจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทางวิธีดังกล่าวไว้ในบทที่ 2 ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1) ผลการศึกษาความแตกต่างในค่านิยมภายในหน่วยงาน

1.1 ติดตามทัศนภาพของนักเรียนที่ประพฤติดีต่อบุคคลและที่ซัดกับสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1.1, 1.2, และ 1.3 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 9.

ตาราง 9. เปรียบเทียบคนตามทัศนภาพของนักเรียนที่ประพฤติดีต่อบุคคลและที่ซัดกับสังคม

คนตามทัศนภาพ	N	$\bar{X}$	$\sigma_{\bar{X} - \bar{X}}$	Z
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติดีต่อบุคคลสังคม	105	104.085	2.790	3.038**
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติซัดกับสังคม	105	95.609		
นักเรียนชายที่ประพฤติดีต่อบุคคลสังคม	70	103.457	3.541	2.385*
นักเรียนชายที่ประพฤติซัดกับสังคม	70	95.014		
นักเรียนหญิงที่ประพฤติดีต่อบุคคลสังคม	35	105.343	1.518	1.891*
นักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคม	35	96.800		

* $P < .05$, ** $P < .005$

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติดีต่อบุคคลสังคม มีคนตามทัศนภาพสูงกว่านักเรียนทั้งหมดที่

ประพจน์ซีกกับสังกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

2. นักเรียนชายที่ประพจน์ถ้อยตามสังกมนั้นทนทานอัตรภาพสูงกว่านักเรียนชายที่ประพจน์ซีกกับสังกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

3. นักเรียนหญิงที่ประพจน์ถ้อยตามสังกมนั้นทนทานอัตรภาพสูงกว่านักเรียนหญิงที่ประพจน์ซีกกับสังกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบคล่องกับสมมุติฐานข้อ 1.1, 1.2, และ 1.3 ซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้

1.2 ทนทานปณิธานของนักเรียนที่ประพจน์ถ้อยตามและที่ซีกกับสังกม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1.4, 1.5, และ 1.6 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 10.

ตาราง 10. เปรียบเทียบทนทานปณิธานของนักเรียนที่ประพจน์ถ้อยตามและที่ซีกกับสังกม

ทนทานปณิธาน	N	$\bar{X}$	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
นักเรียนทั้งหมดที่ประพจน์ถ้อยตามสังกม	105	140.009	2.593	2.758 **
นักเรียนทั้งหมดที่ประพจน์ซีกกับสังกม	105	132.857		
นักเรียนชายที่ประพจน์ถ้อยตามสังกม	70	138.843	3.486	2.086*
นักเรียนชายที่ประพจน์ซีกกับสังกม	70	131.587		
นักเรียนหญิงที่ประพจน์ถ้อยตามสังกม	35	142.343	3.439	2.019 *
นักเรียนหญิงที่ประพจน์ซีกกับสังกม	35	135.400		

* $P < .05$, ** $P < .005$

จากตาราง 10. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติดีลอยตามสั่งกบปีตนตามปกติฐานสูงกว่านักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติชั้กับสั่งกบอย่างบ้ันยัสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005
2. นักเรียนชายที่ประพฤติดีลอยตามสั่งกบมีคะแนนปดิฐานสูงกว่านักเรียนชายที่ประพฤติชั้กับสั่งกบอย่างบ้ันยัสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนหญิงที่ประพฤติดีลอยตามสั่งกบมีคะแนนปดิฐานสูงกว่านักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสั่งกบอย่างบ้ันยัสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1.4, 1.5, และ 1.6 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

1.3 ความแตกต่างระหว่างตนของนักเรียนที่ประพฤติดีลอยตามและที่ชั้กับสั่งกบ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1.7, 1.8, และ 1.9 ได้แสดงไว้ในตาราง 11.

ตาราง 11. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตน ระหว่างนักเรียนที่ประพฤติดีลอยตามและที่ชั้กับสั่งกบ

ความแตกต่างระหว่างตน	N	$\bar{X}$	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติดีลอยตามสั่งกบ	105	37.561	2.874	0.660
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติชั้กับสั่งกบ	105	39.457		
นักเรียนชายที่ประพฤติดีลอยตามสั่งกบ	70	37.936	3.595	0.338
นักเรียนชายที่ประพฤติชั้กับสั่งกบ	70	39.200		
นักเรียนหญิงที่ประพฤติดีลอยตามสั่งกบ	35	36.714	4.825	0.675
นักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสั่งกบ	35	39.971		

จากตาราง 11. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามและที่ซัดกับสังคม มีความแตกต่างระหว่างคนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามและที่ซัดกับสังคมมีความแตกต่างระหว่างคนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามและที่ซัดกับสังคมมีความแตกต่างระหว่างคนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ได้ผลไม่ตรงตามสมมุติฐาน (ซิก 1.7 - 1.9) ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า นักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามและที่ซัดกับสังคมน่าจะมี ความแตกต่างระหว่างคนสูงกว่านักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม

2) ผลการศึกษากวามแตกต่างในค่าความวิตกกังวล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2.1, 2.2, และ 2.3 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 12.

ตาราง 12. เปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามและที่ซัดกับสังคม

ความวิตกกังวล	N	$\bar{X}$	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคม	105	79.971	3.664	3.051**
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคม	105	90.158		
นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคม	70	76.000	4.425	2.573**
นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคม	70	82.386		
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม	35	84.914	6.101	1.678*
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม	35	95.657°		

* $P < .05$ ** $P < .005$

จากตาราง 12. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกซ์กับสังคมมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกล้อยตามสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005
2. นักเรียนชายที่ประพฤติกซ์กับสังคมมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนชายที่ประพฤติกล้อยตามสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนหญิงที่ประพฤติกซ์กับสังคมมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนหญิงที่ประพฤติกล้อยตามสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ตรงตามสมมุติฐานข้อ 2.1, 2.2, และ 2.3 ซึ่งผู้วิจัย
ตั้งไว้

3) ผลการศึกษาความแตกต่างในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานข้อ 3.1, 3.2, และ 3.3 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 13.

ตาราง 13. เปรียบเทียบความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนที่ประพฤติ
กล้อยตามและที่ชั้กับสังคม

ความต้องการสัมฤทธิ์ผล	N	$\bar{X}$	$\sigma_{X_1 - X_2}$	Z
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกล้อยตามสังคม	105	19.961	1.091	3.429***
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกซ์กับสังคม	105	16.216		
นักเรียนชายที่ประพฤติกล้อยตามสังคม	70	19.057	1.332	2.787**
นักเรียนชายที่ประพฤติกซ์กับสังคม	70	15.347		
นักเรียนหญิงที่ประพฤติกล้อยตามสังคม	35	21.714	1.855	2.018*
นักเรียนหญิงที่ประพฤติกซ์กับสังคม	35	17.917		

* P < .05, ** P < .005, *** P < .001

จากตาราง 13. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติดีโดยตามสั่งกมมีความต้องการ สัมฤทธิ์ผลสูงกว่านักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติชั้กับสั่งกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
  2. นักเรียนชายที่ประพฤติดีโดยตามสั่งกมมีความต้องการ สัมฤทธิ์ผลสูงกว่านักเรียนชายที่ประพฤติชั้กับสั่งกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005
  3. นักเรียนหญิงที่ประพฤติดีโดยตามสั่งกมมีความต้องการ สัมฤทธิ์ผลสูงกว่านักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสั่งกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ตรงตามสมมุติฐานข้อ 3.1, 3.2, และ 3.3 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

4) ผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศ

4.1 ความแตกต่างระหว่างเพศในค่านมโนภาพแห่งตน

4.1.1 ความแตกต่างในค่านมโนภาพระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานข้อ 4.1 และ 4.2 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ในตาราง 14.

ตาราง 14. เปรียบเทียบค่านมโนภาพระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ค่านมโนภาพ	N	$\bar{X}$	$\delta_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
นักเรียนชายที่ประพฤติดีโดยตามสั่งกม	70	103.457	3.943	0.480
นักเรียนหญิงที่ประพฤติดีโดยตามสั่งกม	35	105.343		
นักเรียนชายที่ประพฤติชั้กับสั่งกม	70	95.014	4.457	0.401
นักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสั่งกม	35	96.800		

จากตาราง 14. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน
  2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ตรงตามสมมุติฐานข้อ 4.1 และ 4.2 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้
- 4.1.2 ความแตกต่างในก้านทัศนคติระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานข้อ 4.3 และ 4.4 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 15.

ตาราง 15. เปรียบเทียบทัศนคติระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ทัศนคติ	N	$\bar{X}$	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z
นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน	70	138.843	3.285	1.065
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน	35	142.313		
นักเรียนชายที่ประพฤติซัดกับสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน	70	131.587	4.418	0.363
นักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน	35	135.400		

จากตาราง 15. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน
  2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคมนี้นอกจากจะแตกต่างกันอย่างไปบ่งชี้สำคัญทางสถิติ หรือพูดได้ว่ามีทัศนคติภาพไม่แตกต่างกัน
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ตรงตามสมมุติฐานข้อ 4.3 และข้อ 4.4 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

4.1.3 ความแตกต่างในค่านความแตกต่างระหว่างตนระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 4.5 และ 4.6 มีรายละเอียด
ดังได้แสดงไว้ในตาราง 16.

ตาราง 16. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตน ระหว่างนักเรียนชาย
กับนักเรียนหญิง

ความแตกต่างระหว่างตน	N	$\bar{X}$	$\frac{S}{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	Z
นักเรียนชายที่ประพฤติกด้อยตามสังคม	70	37.986	3.971	0.320
นักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสังคม	35	36.714		
นักเรียนชายที่ประพฤติกด้อยกับสังคม	70	39.200	4.667	0.165
นักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยกับสังคม	35	39.971		

ผลจากตาราง 16. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสังคมมีความแตกต่างระหว่าง
ตน แตกต่างกันอย่าง ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความแตกต่างระหว่างตนไม่
แตกต่างกัน

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยกับสังคมมีความแตกต่างระหว่างตน
แตกต่างกันอย่างไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความแตกต่างระหว่างตนไม่แตกต่างกัน
ผลการวิเคราะห์นี้ ตรงตามสมมุติฐาน ข้อ 4.5 และข้อ 4.6 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

4.2 ความแตกต่างในค่านความวิตกกังวลระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 4.7 และข้อ 4.8 มีรายละเอียด
ดังได้แสดงไว้ในตาราง 17.

ตาราง 17. เปรียบเทียบความวิตกกังวลระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ความวิตกกังวล	N	$\bar{X}$	$\sqrt{\frac{S^2}{N}}$ $\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z
นักเรียนชายที่ประพฤติก่อนความสังกม	70	76.000	5.638	1.581
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก่อนความสังกม	35	84.914		
นักเรียนชายที่ประพฤติก่อนกับสังกม	70	82.386	6.553	1.720
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก่อนกับสังกม	35	95.657		

จากตาราง 17. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติก่อนความสังกมมีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน
  2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติก่อนกับสังกมมีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน
- ผลการวิเคราะห์นี้ตรงตามสมมุติฐานข้อ 4.7 และข้อ 4.8 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

4.3 ความแตกต่างในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1.9 และข้อ 4.10 มีรายละเอียดดังแสดงไว้ในตาราง 18.

ตาราง 18. เปรียบเทียบความต้องการสัมฤทธิ์ผลระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ความต้องการสัมฤทธิ์ผล	N	$\bar{X}$	$\sqrt{\frac{S^2}{N}}$ $\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	Z
นักเรียนชายที่ประพฤติก่อนความสังกม	70	19.057	2.569	1.057
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก่อนความสังกม	35	21.714		
นักเรียนชายที่ประพฤติก่อนกับสังกม	70	15.343	2.709	0.973
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก่อนกับสังกม	35	17.971		

จากตาราง 18. จะเห็นได้ว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติดีด้วยตามสังคมมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความต้องการสัมฤทธิ์ผลไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสังคมมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่ามีความต้องการสัมฤทธิ์ผลไม่แตกต่างกัน
ผลการวิเคราะห์นี้ ตรงตามสมมุติฐานข้อ 4.9 และข้อ 4.10 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

5) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง มโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความวิตกกังวลในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติดีด้วยตามสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 5.1 - 5.6 ปิรายจะย่อกลงได้แสดงไว้ในตาราง 19.

ตาราง 19. ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความวิตกกังวลของนักเรียนที่ประพฤติดีด้วยตามสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่าง	กลุ่ม	r
ตนตามอัตภาพ กับ ความวิตกกังวล	นักเรียนชายที่ประพฤติดีด้วยตามสังคม	-.333 **
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติดีด้วยตามสังคม	-.650 ***
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติดีด้วยตามสังคม	-.421 **
ตนตามมโนภาพ กับ ความวิตกกังวล	นักเรียนชายที่ประพฤติชั้กับสังคม	.346 *
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสังคม	-.296 *
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติชั้กับสังคม	.187 *

* $P < .05$, ** $P < .005$, *** $P < .001$

จากตาราง 19. จะเห็นได้ว่า

1. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพาศิกล้อยตามสังกม มีความสัมพันธ์กับเชิงน้เสฐระหว่างตนตามอัศภาพกับควาวิทกถังวลออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005
  2. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพาศิกล้อยตามสังกม มีความสัมพันธ์กับเชิงน้เสฐระหว่างตนตามอัศภาพกับควาวิทกถังวลออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
  3. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพาศิกล้อยตามสังกม มีความสัมพันธ์กับเชิงน้เสฐระหว่างตนตามอัศภาพกับควาวิทกถังวลออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005
- ผลการวิเคราะห์ตามข้อ 1, 2, และ 3 นี้ ตรงตามสมมุติฐานข้อ 5.1, 5.2 และ 5.3 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

4. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพาศิกล้อยตามสังกมมีความสัมพันธ์กับเชิงน้มาานระหว่างตนตามปดิธานกับควาวิทกถังวลออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005 ผลการวิเคราะห์ข้อนี้ไ่ตรงตามสมมุติฐานข้อ 5.4 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้
5. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพาศิกล้อยตามสังกม มีความสัมพันธ์กับเชิงน้เสฐระหว่างตนตามปดิธานกับควาวิทกถังวลออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ข้อนี้ตรงตามสมมุติฐานข้อ 5.5 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้
6. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพาศิกล้อยตามสังกม มีความสัมพันธ์กับเชิงน้มาานระหว่างตนตามปดิธานกับควาวิทกถังวลออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ข้อนี้ไม่ตรงตามสมมุติฐานข้อ 5.6 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

5.2 ควาวิสพันธ์ระหว่างบโนภาพแห่งตนกับควาวิทกถังวลอในกลุ่มนักเรียนที่ประพาศิกล้อยตามสังกม

ผลการวิเคราะห์ข้อนี้เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 5.7 - 5.12 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 20.

ตาราง 20. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างบโนภาพแห่งตนกับความวิตกกังวล
ของนักเรียนที่ประพฤติกัซกับสังกม

ความสัมพันธ์ระหว่าง	กลุ่ม	r
ตนตามอัทภาพ กัซ ความวิตกกังวล	นักเรียนชายที่ประพฤติกัซกับสังกม	-.483 **
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติกัซกับสังกม	-.452 **
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกัซกับสังกม	-.407 **
ตนตามปณิธาน กัซ ความวิตกกังวล	นักเรียนชายที่ประพฤติกัซกับสังกม	.195 *
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติกัซกับสังกม	.140
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกัซกับสังกม	.191 *

*P < .05, **P < .005

จากตาราง 20. จะเห็นไควว่า

1. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติกัซกับสังกม มีความสัมพันธ์กับเชิงนิเสทระหว่างตนตามอัทภาพกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

2. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติกัซกับสังกม มีความสัมพันธ์กับเชิงนิเสทระหว่างตนตามอัทภาพกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

3. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกัซกับสังกม มีความสัมพันธ์กันเชิงนิเสทระหว่างตนตามอัทภาพกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

ผลการวิเคราะห์ตามข้อ 1, 2, และ 3 นี้ ตรงตามสมมุติฐานข้อ 5.7, 5.8 และ 5.9 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

4. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติกัซกับสังกม มีความสัมพันธ์กันเชิงนิมานระหว่างตนตามปณิธานกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติกัซกับสังกม มีความสัมพันธ์กันเชิงนิมาน

ระหว่างตนตามปณิธานกับความวิตกกังวลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตนตามปณิธานกับความวิตกกังวลในนักเรียนหญิงกลุ่มนี้

6. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังฆม มีความสัมพันธ์กันระหว่างตนตามปณิธานกับความวิตกกังวล ในเชิงนัยมา น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามข้อ 4, 5, และ 6 นี้ ไปตรงตามสมมุติฐานข้อ 5.10, 5.11 และ 5.12 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังฆม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 6.1, 6.2 และ 6.3 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 21.

ตาราง 21. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังฆม

กลุ่ม	r
นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังฆม	.076
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังฆม	.187
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังฆม	.136

จากตาราง 21 จะเห็นได้ว่า

1. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังฆม มีความสัมพันธ์กันเชิงนัยมา น ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบชั้นตรงระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในนักเรียนชายกลุ่มนี้

2. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังฆม มีความสัมพันธ์กันเชิงนัยมา น

ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในนักเรียนหญิงกลุ่มนี้

3. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคมน มีความสัมพันธ์กันเชิงลบระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้อยตามสังคม

ผลการวิเคราะห์นี้ ไม่ตรงตามสมมุติฐานข้อ 6.1, 6.2 และ 6.3 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคมน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 6.4, 6.5 และ 6.6 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 22.

ตาราง 22. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
ของนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคมน

กลุ่ม	r
นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคมน	.132
นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคมน	.075
นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคมน	.134

จากตาราง 22. จะเห็นได้ว่า

1. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคมน มีความสัมพันธ์กันเชิงลบระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคมน มีความสัมพันธ์กันเชิงลบระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคมน มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ

ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม มีความสัมพันธ์กันในเชิงนิมานระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากผลการวิเคราะห์นี้ไม่ตรงตามสมมุติฐานข้อ 6.4, 6.5 และ 6.6 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ จึงกล่าวได้ว่า ความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนกลุ่มที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรง

6.5 ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
ในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 7.1 - 7.6 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ในตาราง 23.

ตาราง 23. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
ของนักเรียนที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม

ความสัมพันธ์ระหว่าง	กลุ่ม	r
ตนตามอัถภาพ กับ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล	นักเรียนชายที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม	-.008
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม	-.169
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม	-.045
ตนตามปณิธาน กับ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล	นักเรียนชายที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม	-.005
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม	-.123
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม	-.012

จากตาราง 23. จะเห็นได้ว่า

1. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติกด้อยตามสั่งกม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างตนตามอัถภาพกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล

2. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างตนตามอัธยาศัยกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
3. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างตนตามอัธยาศัยกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
4. ในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างตนตามปณิธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
5. ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างตนตามปณิธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
6. ในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงระหว่างตนตามปณิธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล
- ผลการวิเคราะห์ตามที่กล่าวในข้อ 1 - 6 นี้ ได้ผลไม่ตรงตามสมมุติฐานข้อ 7.1 - 7.6 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการ สัมฤทธิ์ผล
ในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 7.7 - 7.12 มีรายละเอียดดังได้แสดงไว้ในตาราง 24.

ตาราง 24. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการ สัมฤทธิ์ผล
ของนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่าง	กลุ่ม	r
ตนตามอัธยาศัย กับ ความต้องการ สัมฤทธิ์ผล	นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคม	-.025
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม	-.007
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคม	-.039
ตนตามปณิธาน กับ ความต้องการ สัมฤทธิ์ผล	นักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคม	-.003
	นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม	-.064
	นักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติก้อยตามสังคม	-.002

จากตาราง 24. จะเห็นได้ว่า

1. ไม่มีความสัมพันธ์กันแบบ สันตตรงระหว่างตนตามวิถากับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติชั้กับสังคม
2. ไม่มีความสัมพันธ์กันแบบ สันตตรงระหว่างตนตามวิถากับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสังคม
3. ไม่มีความสัมพันธ์กันแบบ สันตตรงระหว่างตนตามวิถากับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติชั้กับสังคม
4. ไม่มีความสัมพันธ์กันแบบ สันตตรงระหว่างตนตามปณิธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนชายที่ประพฤติชั้กับสังคม
5. ไม่มีความสัมพันธ์กันแบบ สันตตรงระหว่างตนตามปณิธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติชั้กับสังคม
6. ไม่มีความสัมพันธ์กันแบบ สันตตรงระหว่างตนตามปณิธานกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ประพฤติชั้กับสังคม

ผลการวิเคราะห์ที่กล่าวในข้อ 1 - 6 นี้ ไม่ตรงตามสมมุติฐานข้อ 7.7 - 7.12 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

บทย่อ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมาย

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายจะศึกษาเปรียบเทียบและศึกษาความสัมพันธ์ใน

คุณลักษณะ (Traits) ค่านิยมในภาพแห่งตน (Self Concept) ค่านความวิตกกังวล (Anxiety) และค่านความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) ของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคมและนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 210 คน แยกเป็นกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม 105 คน (ชาย 70 คน หญิง 35 คน) และกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม 105 คน (ชาย 70 คน หญิง 35 คน)

การเลือกนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างกระทำโดยให้ครูประจำชั้นเป็นผู้เลือกตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบคนตามอัตภาพ (ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบทดสอบคนตามอัตภาพของสิทธิโชค วรานุสันติกุล นิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการศึกษา ปีการศึกษา 2513)
2. แบบทดสอบคนตามปณิธาน (ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบทดสอบคนตามปณิธานของสิทธิโชค วรานุสันติกุล นิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการศึกษา ปีการศึกษา 2513)
3. แบบทดสอบความวิตกกังวล (ประสิทธิ์ บัวกล้า นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาผลการศึกษา ปีการศึกษา 2513 เป็นผู้สร้าง)
4. แบบทดสอบความต้องการสัมฤทธิ์ผล (ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบทดสอบความต้องการสัมฤทธิ์ผลซึ่งอนันต์ จันทร์แก้ว นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาผลการศึกษา ปีการศึกษา 2513 เป็นผู้สร้าง)

5. แบบสอบถามภูมิต้องนักเรียน (ผู้วิจัยและสุจินต์ ปรึกษามารถ เป็นผู้สร้าง)
6. แบบสอบถามครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม(ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการคั่นคว่ำเรื่อง เด็ก)

ผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาความแตกต่าง

✓ 1.1 นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคมมีมโนภาพแห่งตน(ทั้งตนตามอรรถภาพและตนตามปณิธาน) และความต้อการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่ำนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม($P < .005$) เมื่อเปรียบเทียบโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ พบว่า กลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคม มีตนตามอรรถภาพ ตนตามปณิธาน และความต้อการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่ำนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคมกลุ่มต้อกลุ่มตามลำดับ ($P < .05$)

1.2 นักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคมมีความวิตกกังวลสูงกว่ำนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม($P < .005$) เมื่อเปรียบเทียบโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ พบว่า กลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคม มีความวิตกกังวลสูงกว่ำกลุ่มนักเรียนชายและกลุ่มนักเรียนหญิงที่ประพฤติคล้อยตามสังคมกลุ่มต้อกลุ่มตามลำดับ($P < .05$)

1.3 นักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคมและนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม มีความแตกต่างระหว่างตนไม่แตกต่างกัน

1.4 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในแต่ละกลุ่ม(ที่ประพฤติคล้อยตามสังคมและที่ประพฤติซัดกับสังคม) มีตนตามอรรถภาพ ตนตามปณิธาน ความแตกต่างระหว่างตน ความวิตกกังวล และความต้อการสัมฤทธิ์ผล ไม่แตกต่างกัน

2) ผลการศึกษาคว่ำสัมพันธ์

2.1 ตนตามอรรถภาพกับความวิตกกังวลของนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคมและของนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม มีความสัมพันธ์กันในเชิงนิเสธ ($P < .05$)

2.2 ตนตามปณิธานกับความวิตกกังวลของนักเรียนกลุ่มทั้งหมดและกลุ่มชาย ที่ประพฤติคล้อยตามสังคมและที่ประพฤติซัดกับสังคมมีความสัมพันธ์กันในเชิงนิเสธ($P < .05$)

2.3 คนตามปณิธานกับความวิตกกังวลของนักเรียนหญิงที่ประพฤติชั่วตามสังคม มีความสัมพันธ์กันในเชิงนิเสธ ($P < .05$) ส่วนในกลุ่มที่ประพฤติชั้ดกับสังคมพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรง

2.4 ความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผลในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติชั่วตามสังคมและกลุ่มที่ประพฤติชั้ดกับสังคมไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรง

2.5 มโนภาพแห่งตน (ทั้งคนตามอัธภาพและคนตามปณิธาน) กับความต้องการสัมฤทธิ์ผล ในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติชั่วตามและในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติชั้ดกับสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรง

อภิปรายผลการวิจัย

ควยเหตุที่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยไปได้เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง (Random sampling) จากนักเรียนที่ประพฤติชั่วตามและที่ชั้ดกับสังคม ดังนั้นจึงไม่อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นตัวแทนของนักเรียนที่ประพฤติชั่วตามสังคมและนักเรียนที่ประพฤติชั้ดกับสังคมทั่วไปได้ แต่เป็นเพียงตัวแทนกลุ่มหนึ่งของนักเรียนที่ประพฤติชั่วตามและที่ชั้ดกับสังคม ชั้น ม.ศ.3 ที่ครูคัดเลือกให้ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้เท่านั้น ควยเหตุนี้ การอภิปรายผลการวิจัยที่จะกล่าวต่อไปจึงมีขอบเขตภายในคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวแล้ว

1) ความแตกต่างในด้านมโนภาพแห่งตน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประพฤติชั่วตามสังคมมีมโนภาพแห่งตน (ทั้งคนตามอัธภาพและคนตามปณิธาน) สูงกว่านักเรียนที่ประพฤติชั้ดกับสังคม ($Z = 3.038$ และ 2.753 $P < .005$ ตามตาราง 9, 10) และเมื่อเปรียบเทียบโดยแยกเพศ ระหว่างกลุ่ม ก็พบว่านักเรียนที่ประพฤติชั่วตามสังคมมีมโนภาพแห่งตนสูงกว่านักเรียนที่ประพฤติชั้ดกับสังคมทั้งกลุ่มหญิง และกลุ่มชาย ซึ่งผลนี้เบี่ยงไปตาบข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงน่าจะสันนิษฐานได้ว่ามโนภาพแห่งตนมีอำนาจในการต่อต้านหรือส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดได้ อย่างที่เลกกี้และเจอร์ซิคค์ (อ้างจาก Fenimare, 1968: 448) กล่าวไว้ว่า คนที่มีมโนภาพแห่งตนดี ในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจะมีพฤติกรรมขยันขันแข็ง มีความสนใจ

มีแรงจูงใจ มีการควบคุมอารมณ์ให้มีสมาธิ ฯลฯ ซึ่งถ้าเป็นคั้งกล่าวแล้ว มโนภาพแห่งคน
 น่าจะบ่งความสัมพันธ์กับการแสดงพฤติกรรมที่คล้อยตามหรือที่ขัดกับสังคม ก็บุคคลที่มีมโนภาพ
 แห่งคนสูงจะสามารถควบคุมอารมณ์ให้มีสมาธิและมีโอกาสพิจารณาปรับปรุงค่านิยมจากภายนอก
 ให้เข้ากับ"ตน"(Self) ได้ดีกว่าบุคคลที่มีมโนภาพแห่งคนต่ำ ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้จะไม่ยอมรับ
 ค่านิยมที่ไม่เข้ารูปเข้ารอยกับมโนภาพแห่งคนของเขา และจะใช้วิธีปรับตัวให้เข้ากับสภาพ
 แวดล้อมโดยไขว่ขว้านอย่างใดอย่างหนึ่งในระดับที่สูงจนอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ขัดกับสังคมได้

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาในข้อที่กล่าวแล้วข้างต้นขัดแย้งกับผลการศึกษาของ
 ซีโครบเคอร์และสันต์และของเจนิสและพีลด์ซึ่งกล่าวไว้ในบทที่ 1 ซึ่งเขาพบว่า เด็กชาย
 ที่ประพฤติคล้อยตามสังคมนั้นมีมโนภาพแห่งคนต่ำ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาของ
 บุคคลดังกล่าวใช้วิธีศึกษาโดยวิธีแบบทดสอบวัดมโนภาพแห่งคนและทดสอบพฤติกรรมคล้อยตาม
 สังคมในเด็กกลุ่มเดียวกัน แล้วหาความสัมพันธ์กันระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับ
 ส่วนในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทดสอบหาความแตกต่างจากเด็กที่ครูตัดสินแล้วว่า เป็นผู้ที่ประพฤติก
 ล้อยตามและไม่ประพฤติขัดกับสังคม จึงทำให้ผลที่ได้ขัดแย้งกัน แต่เนื่องจากผลการวิจัยนี้
 สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีเสเคอร์ที่พบว่านักเรียนกลุ่มที่ประพฤติก้าวร้าวรุนแรงหรือไม่
 พอใจในตัวเองมักมีคะแนนจิตสำนึกต่ำ คะแนนความมีใจที่สูงและคะแนนความสำนึกผิดต่ำ
 และกลุ่มประพฤติคล้อยตามสังคมมีคะแนนจิตสำนึกสูง คะแนนความมีใจนั้นสูงและคะแนน
 ความสำนึกผิดปานกลาง ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าผลการวิจัยในข้อนี้ น่าจะเชื่อถือได้พอสมควร

สำหรับความแตกต่างระหว่างคนตามอัธภาพกับคนตามปติธานในเด็กทั้งสองกลุ่ม
 เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่ามีความแตกต่างระหว่างคนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐาน
 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่ากลุ่มที่ประพฤติขัดกับสังคมน่าจะมีความแตกต่างระหว่างคนสูงกว่ากลุ่มที่ประพฤติก
 ล้อยตามสังคม เพราะเชื่อว่าความแตกต่างของคนตามปติธานในเด็กทั้งสองกลุ่มน่าจะแตกต่าง
 กันน้อยกว่าความแตกต่างในค่าคนตามอัธภาพ เพราะคนตามปติธานนั้น เป็นความรู้สึกล่อ
 ตนเองในค่าน้ำที่ตนอยากจะเป็นคนอย่างไร ซึ่งเด็กทั้งสองกลุ่มน่าจะรู้สึกว่าคุณเองอยากจะเป็น
 เป็นอย่างไรใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามผลในการศึกษาครั้งนี้ก็มีแนวโน้มที่จะเป็นไปตามสม
 มมุติฐานดังกล่าว คือเด็กเรียนกลุ่มที่ประพฤติขัดกับสังคมมีคะแนนเฉลี่ยในค่าน้ำความแตกต่าง
 ระหว่างคนสูงกว่าเด็กเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคม แต่เมื่อทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า

แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงถือว่าเด็กทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างระหว่างคนไม่แตกต่างกัน

2) ความแตกต่างในกานความวิตกกังวล

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนที่ประพฤติกดกับสังคมมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่ประพฤติดีค้อยตามสังคม ($Z = 3.051, P < .005$) เพื่อแยกทดสอบระหว่างเพศ พบว่ากลุ่มนักเรียนชายและหญิงที่ประพฤติดีค้อยตามสังคมมีความวิตกกังวลสูงกว่ากลุ่มนักเรียนชายและหญิงที่ประพฤติดีค้อยตามสังคมกลุ่มก่อนกลุ่มตามลำดับ ($Z = 2.575, \text{ และ } 1.678, P < .005$) ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากอิทธิพลจากค่านิยมของสังคมเข้ามาบีบบบาททำให้กลุ่มนักเรียนที่ประพฤติดีค้อยตามสังคมมีความวิตกกังวลสูงกว่า ทั้งนี้เพราะในสังคมไทยส่วนใหญ่เด็กจะต้องเคารพเชื่อฟังป่คามารดา ครูอาจารย์และผู้มีอายุสูงกว่าตน ถ้าไม่เชื่อฟังหรือมีความคิดเห็นขัดแย้งบ่อยๆหรือตลอดเวลา หรือประพฤติกปฏิบัติในแนวที่ผู้ใหญ่เห็นว่าไม่สมควรและห้ามปรามแล้ว เด็กพวกนี้จะได้ชื่อว่าเป็นเด็กเกเร ใ้ประพฤติค้ายสังคม และจะเกิดความขัดแย้งในตน (Self) ของเขาบ่อยๆซึ่งทำให้เกิดความวิตกกังวลขึ้น ส่วนในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติดีค้อยตามสังคมนั้น เด็กกลุ่มนี้เป็นพวกที่สามารถปรับปรุงค่านิยมจากผู้ใหญ่ให้เข้ากับ"ตน" ของเขาได้เป็นอย่างดีทำให้เขามองเห็นว่า ป้สฐานต่างๆในสังคมเป็นสิ่งที่ดีควรปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งกับผู้น้อยกว่าเด็กกลุ่มที่ประพฤติดีค้อยตามสังคม จึงมีความวิตกกังวลต่ำกว่า

ผลการวิจัยข้อที่กล่าวนี้สอดคล้องกับรายงานของกองคดี (Conklin) และของแฮกการ์ด (Haggard) ที่ว่า การที่เด็กถูกบิดามารดาและเพื่อนฝูงปฏิเสธ ไม่ยอมคบค้า และถูกขัดขวางหรือขัดแย้งจากผู้ใหญ่น้อยอาจทำให้เด็กมองตนเองว่า ไม่มีใครรักตน และตนไม่อาจรักใครได้ เขาสรุปไว้ว่าเมื่อเด็กมีความรู้สึกว่าคุณถูกทอดทิ้ง และถูกปฏิเสธจากผู้อื่นๆจะเกิดความวิตกกังวลขึ้น (อ้างจาก ประสิทธิ์ บัวคดี, 2514 :11) จากรายงานดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยคิดว่า นักเรียนที่ประพฤติดีค้อยตามสังคมในกลุ่มตัวอย่าง น่าจะมีความรู้สึกต่อตนเองว่าตนไม่ได้รับความรักจากครูหรือเพื่อนๆเท่าที่ควร ถูกเพื่อนๆทอดทิ้ง และถูกปฏิเสธจากครู จึงทำให้มีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆในแบบที่กอนแคลน ไม่มีนัยง ซึ่งเป็นเหตุให้มีความวิตกกังวลสูง

3) ความแตกต่างในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคมมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่านักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม ($Z = 3.429, P < .005$) เมื่อทดสอบโดยบังกลุ่มตัวอย่างตามเพศที่พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคมมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ประพฤติซัดกับสังคมกลุ่มค่ากลุ่มตามลำดับ ($Z = 2.786$ และ $2.048, P < .05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ผลข้อนี้ขัดแย้งกับรายงานของเบ็คเคลแลนส์กล่าวไว้ในบทที่ 1 ที่ว่า ความต้องการสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับพฤติกรรมค้อยตามสังคม แต่สอดคล้องกับรายงานของซาจองซ์และวาไล (Zajonc & Vali) และรายงานผลการทดลองของซาเมลสัน (Samelson) กล่าวไว้ว่า จึงน่าจะกล่าวได้ว่า การที่บุคคลมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมีอิทธิพลทำให้เขาประพฤติก้อยตามสังคม ดังที่ เบอร์ดิค (Burdick) กล่าวไว้ว่า ความต้องการสัมฤทธิ์ผลจะมีความสัมพันธ์เชิงนิเสธกับพฤติกรรมค้อยตามสังคม ถ้าหากว่า พฤติกรรมค้อยตามสังคมนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้ความต้องการสัมฤทธิ์ผลของเขาได้รับการตอบสนอง (อ้างจาก Gergen & Marlowe, 1970: 27) เพราะเหตุว่าในสังคมไทยส่วนใหญ่ มีสังคมประกิต ในแบบที่เด็กจะต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่หรือผู้มีอาวุโสกว่าตั้งได้กล่าวไว้ในบทอภิปรายข้อ 2 ดังนั้นนักเรียนที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงถ้าไม่ปฏิบัติตามคำ ตักเตือนของบิดามารดา ครูอาจารย์ หรือไม่ยอมรับกานิยมของผู้ใหญ่แล้ว โอกาสที่ตนจะได้กระทำเพื่อให้ความต้องการของตนประสบผลสำเร็จจะมีน้อย เพราะหากคานิยมของตน ขัดแย้งกับของผู้ใหญ่ก็จะได้รับการขัดขวางการกระทำจากผู้ใหญ่เสมอ และจะไม่สามารถกระทำ การอันใดให้ประสบผลสำเร็จตามที่ต้องการได้

แต่อีกประการหนึ่งซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าน่าจะมีผลทำให้นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคมมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่านักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม ก็ฐานะทางสังคมของบุคคล นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคมน่าจะมีฐานะทางสังคมมั่นคง มีความสัมพันธ์ระหว่างตนกับเพื่อน ครูอาจารย์และบิดามารดา ดีกว่านักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม ทำให้เขาอยู่ใน สถานการณ์ที่มีความขัดแย้งน้อย (reduced conflict) ส่วนนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม จะอยู่สถานการณ์ที่มีความขัดแย้งมากกว่า (full conflict) ซึ่งผลการศึกษาของซาเมลสัน

พบว่า ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งน้อยจะมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์กับพฤติกรรมในสังคม ส่วนในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งมากไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กัน (อ้างจาก Gergen & Marlowe, 1970: 27)

4) ความแตกต่างระหว่างเพศในแต่ละกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า มโนภาพแห่งตน (ทั้งคนตามอัธยาศัยและคนตามปณิธาน) และความต้องการสัมฤทธิ์ในเด็กแต่ละกลุ่ม (ที่ประพฤติคล้อยตามและที่ขัดกับสังคม) ไม่มีความแตกต่างกับระหว่างเพศซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บอดด์ (Ball) ผลการศึกษาของไคซัน (Dyson) และผลการศึกษาของสิทธิโชค วรรณสันติกุล ดังกล่าวแล้วในบทที่ 1 ที่พบว่า มโนภาพแห่งตนของเด็กวัยรุ่นไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เชลล์ (Shell, 1967: 2409) ซึ่งศึกษาความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชั้น 5 - 6 ในรัฐ โคลราโด (Colorado) พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการสัมฤทธิ์ผล กับเพศ และความวิตกกังวล

ส่วนในด้านความวิตกกังวล ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างเพศทั้งในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติคล้อยตามสังคมและในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคมซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ขณะที่ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของบุคคลอื่นๆ ที่ศึกษาไว้ เช่น ผลการวิจัยของแมนลีย์ (อ้างจาก ประสิทธิ์ บัวกล้า, 2514: 13) และผลการวิจัยของ วัลลภ กันทรพัญ์ (2513: 111) แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ บัวกล้า (2514: 97) ที่พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในเรื่องความวิตกกังวล

ผู้วิจัยเชื่อว่าการที่ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในนักเรียนแต่ละกลุ่มในด้านมโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวลและความต้องการสัมฤทธิ์ผลนี้ น่าจะเป็นเพราะในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มถูกเลือกโดยวิธีเกณฑ์การเลือกเดียวกันทั้งชายและหญิง และเกณฑ์ที่ใช้เลือกก็ยึดถือเอาพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเป็นสำคัญ ซึ่งถ้าเลือกได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว เด็กชายและเด็กหญิงในแต่ละกลุ่มน่าจะมีองค์ประกอบต่างๆทางจิตวิทยาไม่แตกต่างกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างบิโนภาพแห่งตนกับความวิตกกังวล

ผลการวิจัยพบว่า ตามตามอัตรภาพของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม(ที่ประพฤติกด้อยค่าและที่ซัดกับสังคม)มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความวิตกกังวล($r = -.421, -.407, p < .05$) ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูงจะมีบิโนภาพแห่งตนต่ำและนักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำจะมีบิโนภาพแห่งตนสูง และเมื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองโดยแยกหาในแต่ละเพศแล้ว ก็พบว่ามีความสัมพันธ์ในแบบเดียวกัน(ค่าสถิติแสดงไว้ในตาราง 19, 20) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่า ความวิตกกังวลเป็นคุณลักษณะที่ขัดขวางไม่ให้บุคคลมีความรู้สึกหรือทัศนคติต่อตนเองได้ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะความวิตกกังวลนั้นคือความกลัว หรือความรู้สึกหวาดกลัวโดยทั่วไป โดยที่บุคคลยังไม่รู้ว่าสิ่งที่กลัวนั้นคืออะไร หรือไม่รูสาเหตุแห่งความกลัวอย่างแน่ชัด ดังนั้นถ้าบุคคลใดยิ่งมีความวิตกกังวลมากเท่าใดก็จะยิ่งทำให้บุคคลนั้นขาดการรับรู้อย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมจากเท่านั้น นั่นก็มิตนตามอัตรภาพต่ำ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตนตามปกติฐานกับความวิตกกังวลนั้นผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรงเชิงลบในทั้งในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติกด้อยค่าและสังคมและในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติกดกับสังคม($r = .187, .191, p < .05$)แต่เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้ในแต่ละเพศแล้ว พบว่า ในนักเรียนชายมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ($r = .333, .195, p < .05$) ส่วนในนักเรียนหญิงนั้น ในกลุ่มที่ประพฤติกด้อยค่าตามสังคมมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ($r = -.296, p < .05$) และในกลุ่มที่ประพฤติกดกับสังคมไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันในแบบเส้นตรง จากผลการวิจัยนี้แสดงว่าในกลุ่มนักเรียนชายนั้น บุคคลที่มีตนตามปกติฐานสูงจะมีความวิตกกังวลสูงและบุคคลที่มีตนตามปกติฐานต่ำจะมีความวิตกกังวลต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของตนตามปกติฐานที่มีต่อความวิตกกังวล เพราะคนที่ตั้งความปรารถนาไว้สูงมีความรู้สึกต่อตนเองในแง่ความอยากจะเป็นในทางที่ดี น่าจะวิตกกังวลว่าตนจะเป็นได้ดังที่ปรารถนาหรือไม่ ได้มากกว่าผู้ที่มิตนตามปกติฐานต่ำซึ่งตั้งความปรารถนาจะมีความรู้สึกต่อตนเองในแง่ความอยากจะเป็นอย่างไรไว้ต่ำ

สำหรับในนักเรียนหญิงผลการวิจัยข้อนี้ใกล้เคียงไปสอดคล้องกัน ก็คือในกลุ่มที่ประพฤติกด้อยค่าตามสังคมมีความสัมพันธ์กันในเชิงลบ คือผู้ที่มิตนตามปกติฐานต่ำจะมีความวิตกกังวลสูง ส่วนผู้ที่มิตนตามปกติฐานสูงจะมีความวิตกกังวลต่ำ และในกลุ่มที่ประพฤติกดกับสังคมไม่พบ

ว่ามีความสัมพันธ์กันโดยตรง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมีองค์ประกอบอื่นๆที่เข้ามา มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวล หรือทัศนคติของนักเรียนแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน เช่น เพศ การประพฤติก่อนวัยหรือการประพฤตืชั้ดกับสังคม เป็นต้น อันเป็นผลให้ความสัมพันธ์ของ คุณลักษณะทั้งสองประการนี้ในนักเรียนชายแตกต่างกับในนักเรียนหญิงที่ประพฤติก่อนวัย สังคม และเป็นผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั้งสองในนักเรียนหญิงทั้งสองกลุ่มไม่ สอดคล้องกันดังกล่าวกแล้ว

6) ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างความวิตกกังวลกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล ทั้งในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติก่อนวัยตาบสังคม และในกลุ่มที่ประพฤตืชั้ดกับสังคม และเมื่อแยก ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองในแต่ละเพศแล้วก็พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เซลล์กิงโกกล่าวไว้ในบทอภิปรายข้อ 4

7) ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างมโนภาพแห่งตน(ทั้งตนตาบอักษภาพ และตนตามปณิธาน) กับความต้องการสัมฤทธิ์ผลทั้งในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติก่อนวัยตาบสังคม ในกลุ่มนักเรียนที่ประพฤตืชั้ดกับสังคม และในแต่ละกลุ่มเพศ ผู้วิจัยยังไปพบว่ามิไกรได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้มาก่อน

ข้อเสนอแนะ

ก) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. การศึกษาคุณลักษณะคำอื่น ๆ ของเด็กที่ประพฤติดีชัดกับสังคมเปรียบเทียบกับเด็กที่ประพฤติกว้างขวางสังคม และการศึกษาจากเด็กจากระดับชั้นต่างๆที่ไม่ได้ศึกษารังนี้
2. การศึกษาถึงอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูบุตรและอิทธิพลของสังคมประภคิต (Socialization) เช่น การอบรมสั่งสอนของครู การถ่ายทอดกานิยมจากชนบทรรมเนียมประเพณี ฯลฯ ว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมชัดกับสังคมและคุณลักษณะต่างๆในเด็กกลุ่มนี้อย่างไร
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบโดยวิธีทดลองเพื่อเสริมสร้างมโนภาพแห่งตนและความต้องการสัมฤทธิ์ผลว่ามีวิธีการเสริมสร้างให้เด็กมีคุณลักษณะทั้งสองนี้ได้โดยวิธีใด

ข) ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรเสริมสร้างมโนภาพแห่งตนในทางที่ถูกต้องให้แก่เด็ก โดยการช่วยให้เด็กได้รู้จักตนเองอย่างแท้จริงว่า คนนี้ความสามารถอย่างไร ถนัดและไม่ถนัดอะไร แล้วส่งเสริมความถนัด ความสนใจของเด็กแต่ละคนเพื่อให้เขาได้รับความสำเร็จตามสมควร ซึ่งจะทำให้เขาประเมินคุณค่าของตนเองได้ถูกต้องและสามารถเข้ากับเพื่อนๆได้ ปัญหาทางความประพฤติก็จะลดลงได้
  2. ควรเสริมสร้างความต้องการสัมฤทธิ์ผลให้เกิดขึ้นในเด็กพร้อมๆกับการสร้างมโนภาพแห่งตน โดยจัดประสบการณ์ต่างๆที่เด็กสนใจและใฝ่อยากหรือง่ายจนเกินไปให้เด็กกระทำ เมื่อเด็กกระทำได้สำเร็จโดยการกระทำนั้นไม่่ง่ายนัก จะทำให้เด็กประเมินค่าตนเองได้ถูกต้อง และเป็นการทำหายให้เด็ก อยากรทำกิจกรรมที่ยากกว่าในแนวทางที่ตนสนใจ
- การจัดบรรยากาศเพื่อเสริมสร้างให้เกิดความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงขึ้น อาจทำได้ดังนี้
- 2.1 จัดบรรยากาศในกิจกรรมที่เด็กกระทำให้ท้าทายวัยเด็กพอสมควร ให้เด็กมองเห็นว่า ตนน่าจะทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จถ้าใช้ความพยายามพอสมควร
  - 2.2 จัดบรรยากาศในการทำกิจกรรมให้มีลักษณะเป็นการแข่งขัน อาจเป็นการแข่งกับเวลา คุณภาพของกิจกรรมที่ตนเคยกระทำสำเร็จ หรือแข่งขันกับระหว่างเพื่อนๆ ข้อที่

ควรระวังสำหรับการจัดบรรยากาศให้เป็นการแข่งขันก็ถือว่าไม่ควรให้แข่งขันกันระหว่างเด็ก กับคนอื่นบ่อยๆ เพราะถ้าการแข่งขันนั้น เด็กไม่ประสบความสำเร็จบ่อยๆอาจทำให้เด็ก มีปมในภาพตัวเองที่ตนต่ำ ก็รู้สึกว่าคุณไม่มีความสามารถ ไม่มีคุณค่าอะไรเลย หรืออาจไม่ยอมรับว่าคุณไม่มีความสามารถ แต่ใช้กลวิธีปกป้องกันตลกลอกตัวเองว่าไม่มีความสามารถ ที่ไม่ประสบความสำเร็จเพราะเหตุอื่นที่มีใช้ความผิดของตน ซึ่งถ้าเด็กมีความรู้สึกเช่นนี้ นอกจากจะไม่เป็นการเสริมสร้างความต้องการสัมฤทธิ์ผลแล้ว ยังอาจก่อให้เกิดพฤติกรรม อันเป็นที่ยึดถือของการของสังคมได้

2.3) จัดบรรยากาศให้เป็นการเสริมสร้างวินัยในตัวเอง (Self discipline) แก่เด็กโดยให้เด็กได้รับฝึกหัดตนเอง ให้อิสระเสรีในการแสดงความคิดเห็นและแสดง ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ถ้าหากว่าการกระทำของเขาไปรุกรานอธิปไตยของกันอื่น ๆ และให้รู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเองว่าควรแสดงพฤติกรรมอย่างไรจึงจะเหมาะสม

3) ในการแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กนั้น ครู ผู้แนะแนว และผู้ปกครองควรหา ทางเข้าใจเด็กให้มากที่สุดในทุกๆด้าน พยายามเข้าใจในโลกส่วนตัว (Internal frame of reference) ของเขาว่า มีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองและเกี่ยวกับบุคคลอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับเขา อย่างไร วิธีที่จะเข้าใจเด็กได้อย่างแท้จริงนั้น ครู หรือผู้ปกครองจะต้อง สร้างบรรยากาศการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับตนให้เป็นแบบกันเอง ไว้เนื้อเชื่อใจ เห็น ออกเห็นใจ ยอมรับฟังการระบายความของคัมภีร์ของเด็กโดยไม่มีปฏิกิริยาต่อต้าน และให้ คำแนะนำในการประพฤติปฏิบัติในทางที่เด็กรู้สึกว่าเขาไม่ถูกริครอบสิทธิ์ ซึ่งจะก่อให้เกิด ความศรัทธา ไว้เนื้อเชื่อใจขึ้นในเด็ก อันจะเป็นหนทางให้ครูและผู้ปกครอง เข้าใจปัญหา และหาทางแก้ไขได้ถูกวิธี

อนึ่ง ครู ผู้แนะแนว และผู้ปกครองควรจะมีความรู้ในด้านจิตวิทยาพัฒนาการของ เด็กและเด็กวัยรุ่นพอสมควร เพราะความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้จะช่วยทำให้เข้าใจสาเหตุแห่ง พฤติกรรมของเด็กในเชิงจิตวิทยาได้ลึกซึ้ง

บรรณานุกรม

- บังอร เสดนนท์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคนอย่างที่คุณเป็นและคน
อย่างที่คุณอยากจะเป็นของนักเรียนวัยรุ่น อายุ 13 - 16 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพระโขนง จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2512 ปรินฤพานิพนธ์
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2512, 99 หน้า
- ประชาสัมพันธ์, กรม "สรุปข่าวในประเทศ" วิทยุสารประจำวัน ปีที่ 21 ฉบับที่ 232
 วันจันทร์ที่ 13 ธันวาคม 2514, หน้า 35
- ประชาสัมพันธ์, กรม "สรุปข่าวในประเทศ" วิทยุสารประจำวัน ปีที่ 21 ฉบับที่ 270
 วันพฤหัสบดีที่ 20 มกราคม 2515, หน้า 11
- ประสิทธิ์ บั๊กลี การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ
 ปรินฤพานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2514, 148 หน้า
- วันเพ็ญ อายุการ การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพ
เก็บตัวหรือแสดงตัวกับการยอมรับตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน
วัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดชลบุรี ปรินฤพานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 2512, 163 หน้า
- วไลยธก กัณฑ์พยั การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียน ระดับความปรารถนาใน
การสอบ และความวิตกกังวลในการเรียน กับความสำเร็จในการเรียน
 ปรินฤพานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2513, 155 หน้า
- ✓ สิทธิโชค วรานุสันติกุล การศึกษามโนภาพเกี่ยวกับตน ความแตกต่างระหว่างตน และความ
เข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปรินฤพานิพนธ์ วิทยาลัยวิชา-
 การศึกษา 2514, 96 หน้า
- *อนันต์ จันทร์ทวี การศึกษากวามสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไปสัมพันธ์กับความถึกแบบสอบถาม
และความถึกทางการเรียน ปรินฤพานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2514, 165 หน้า

- Adam, Geogia Sachs, Measurement and Evaluation in Education, Psychology and Guidance, Holt Rineheart and Winston, Newyork, 1964, 654 pp.
- /Ball, John G., Social Deviancy and Adolescent Personality, University of Kentucky Press, 1962, 119 pp.
- ✓Ball, Robert Louise, "The testing of Selected Hypothesis Concerning the Self Concept as Its Relates to the Ability, Academic Achievement and Sex of High school Seniors" Dissertation Abstract, 24(3):1070,1963.
- Bowman, D.O., "A Longitudinal Study of Selected Facets of Children's Self Concepts as Related to Achievement, Intelligence, and Interests" Dssertation Abstract, 24:4536,1964.
- ✓Coville, Walter J., Costello, Timothy W. and Rouke, Fabial L., Abnormal Psychology, Barms & Noble, Inc., New York, 1960, 298 pp.
- /Crutchfield, R. S., "Conformity and Charachter" American Psychology, 10:191-198,1955.
- /Dwyer, Ethel Theresa, "An Exploratory Study to Investigate the Influence of A Program of Primary Prevention Upon Self Concept on Academic Readiness," Dissertation Abstract, 29:3869B, 1969.
- Edwards, Allen L., Experimental Design in Psychological Research, Rineheart & Company Inc., Newyork, 1968, 446 pp.
- Fenimare, Flora, "Reading and Self Concept," Journal of Reading, 11:447-51, March, 1968.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Vakins, Feffer and Simons Privateed Ltd., Bombay, 1966, 491 pp.
- XGergen, Kenneth J., and Marlowe, Devid, Personality and Social Behavior, Addison-Wesley Publishing Company, Inc., London, 1970, 228 pp.
- ✓Glueck, Sheldon and Eleanor, Unraveling Juvenile Delinquency, New York, 1950, 478 pp.
- /McClland, David C., et al., The Achievement Motive, New York, Appleton-Century Croffs, Inc., New York, 1953, p. 110-156
- ✓McClelland, David C., The Achieving Society, The Free Press New York, 1960, 351 pp.
- /Sarason, Mayour B., and Others, Anxiety in Elementary School Children, John Willy & Son, New York, 1960, 351 pp.

- Shell, Leon Gene, "Achievement Motivation in Elementary School Children",
Dissertation Abstract, 27:2409A, 1967.
- /Tanagini, Jeanette E., " A Comparative Study of Achievement Motivation
in Achieving and Under-Achieving Grade School Boys",
Dissertation Abstract, 29:4339B, 1969.
- /Wallch, Michael A., and Kogan, Nathaan, Modes of Thinking in Young
Children, Holt, Rineheart and Winston, Inc., New York, 1965, 357 pp.
- /Whishler, Ronald Hugh, "The Relationships of Conscience Strength,
Ego Strength and Guilt to Antisocial and Social Conforming Behavior",
Dissertation Abstract, 30:856 -57 B, 1969.

ภา ค ฒ น ว ก ก.

- แบบทดสอบตนความอัตรภาพและตนความปดิธาน
- แบบทดสอบความวิตกกังวล
- แบบทดสอบความตองการสัษฐีผล
- แบบสอบตามภูมิหังกลุ่มตัวอย่าง
- แบบสอบตามครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม

แบบทดสอบตามอัธภาพและตนตามปงิธาน

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับนี้ ต้องการทราบความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน โดยจะมีข้อความให้ท่านอ่านเพื่อพิจารณาว่าท่านมีลักษณะนิสัยหรือ เกยประพฤติกฎปฏิบัติเหมือนกับข้อเท็จจริงในข้อความนั้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ดังนั้น จึงไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูก เพราะแต่ละคนย่อมจะมีลักษณะนิสัย ความรู้สึก หรือแนวการประพฤติปฏิบัติไม่เหมือนกัน ข้อสำคัญ ขอให้ตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นได้

การตอบแบบสอบถาม มีลักษณะดังนี้

ขอให้นักเรียนตอบในกระดาษคำตอบ โดยกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ต้องการจะตอบ ในข้อหนึ่งๆจะมีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่อง แต่ละช่องมีเลข 0 - 4 กำกับไว้ ดังนี้

(0)

0	1	2	3	4

การจะตอบในช่องใด ให้ถือเกณฑ์ดังนี้

- กาช่องที่เลข 0 เมื่อข้อความนั้นไม่เป็นความจริงสำหรับท่านเลย
- กาช่องที่เลข 1 เมื่อข้อความนั้น เป็นความจริงสำหรับท่านเพียงเล็กน้อย
- กาช่องที่เลข 2 เมื่อข้อความนั้น เป็นความจริงสำหรับท่านราวครึ่งหนึ่ง
- กาช่องที่เลข 3 เมื่อข้อความนั้นส่วนใหญ่เป็นความจริงสำหรับท่าน
- กาช่องที่เลข 4 เมื่อข้อความนั้น เป็นความจริงสำหรับท่านมากที่สุด

ตัวอย่างในการตอบ

(0) ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจถ้าใครมาขอร้องให้ช่วยเหลือเขาในสิ่งที่ข้าพเจ้าถนัด
เมื่ออ่านข้อความนี้แล้วก็พิจารณาว่าท่านเองว่าข้อความนี้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของตัวท่านเพียงใด สมมติว่าข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่านมากที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านต้องไปกาเครื่องหมาย ลงในช่องหมายเลข 4 ในกระดาษคำตอบ ดังนี้

(0)

(00)

(000)

0	1	2	3	4

แบบสอบถามคนที่ ๑

๑. ผู้ใหญ่เคยชมว่าข้าพเจ้ามีปฏิภาณดี
๒. ข้าพเจ้าชอบโตเถียงกวน เหตุผลมากกว่า กวนอารมณ์
๓. ข้าพเจ้าชอบเล่น เกมกีฬาต่างๆ
๔. ข้าพเจ้าชอบนั่งฟังคนอื่นคุย
๕. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกเกรงามองโดยไม่ทราบสาเหตุ
๖. ข้าพเจ้ารู้สึกตัวเองว่าเป็นคนเจ้าอารมณ์
๗. ข้าพเจ้าเรียนและเล่นเป็นเวลา
๘. ข้าพเจ้าไม่เน้นการขยันตอนใกล้สอบ แต่นิยมการทบทวนไปเรื่อยๆตลอดปี
๙. ข้าพเจ้ามีเรื่องกลุ้มใจอยู่บ่อยๆ
๑๐. บางทีถึงเมื่ออยู่กับคนอื่น ข้าพเจ้านึกกลัวขึ้นมาโดยไม่มีเหตุผล
๑๑. ข้าพเจ้ารู้สึกตัวเองว่าเป็นคนคนไหนคนใดใจง่าย
๑๒. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนเขื่องช้า
๑๓. ข้าพเจ้าไม่ชอบวิธีการทำงานอย่างเอาจริง เอาใจทำงานชิ้นหนึ่งๆ แต่ข้าพเจ้าชอบทำงานอย่างละนิดละหน่อย หลายๆชิ้น
๑๔. ข้าพเจ้ารักกีฬารองคองกับพี่และน้อง เป็นอย่างดี
๑๕. พ่อและแม่ของข้าพเจ้ารักและเอาใจใส่กันดี
๑๖. เมื่อเรียนจบชั้นนี้แล้ว ข้าพเจ้าจะเรียนต่อชั้นสูงขึ้นไปอีก
๑๗. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีสุขภาพดี
๑๘. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นคนอ่อนเพลียง่าย
๑๙. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเข้ากับเพื่อนไม่ได้
๒๐. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรดีเลย
๒๑. เมื่อข้าพเจ้าทำงานอะไรไม่สำเร็จ ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้และสิ้นหวัง
๒๒. ถึงแม้ข้าพเจ้าจะขยันเรียนมากกว่านี้ ข้าพเจ้าก็คงเรียนหนังสือไม่ได้อีกเท่าคนที่เคยชนะข้าพเจ้า
๒๓. ข้าพเจ้าคิดว่าตัวเองเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียน
๒๔. ข้าพเจ้าคิดว่าตัวเองเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่
๒๕. ข้าพเจ้าเป็นคนกลองแกล้วว่องไว
๒๖. ข้าพเจ้าเป็นคนซื่อซนและประหม่าเมื่อเข้าสังคม
๒๗. ข้าพเจ้ามีความพอใจที่จะทำตามคำสั่งทางไกลจากคนอื่น
๒๘. บ่อยครั้งข้าพเจ้ารู้สึกโกรธเมื่อมีคนมาขัดขวางความประสงค์ของข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าเขาจะมีเหตุผลก็ตาม
๒๙. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองมีสุขภาพสมบูรณ์

แบบสอบถามตอนที่ ๒

๑. ข้าพเจ้าต้องการที่จะเป็นคนมีไหวพริบ
ปฏิภาณดี
๒. ข้าพเจ้าอยากเป็นคนมีเหตุผล
๓. ข้าพเจ้าอยากเล่นเกมกีฬาต่างๆ
๔. ข้าพเจ้าไม่อยากจะนั่งคิดค้นคนเดียว
๕. ข้าพเจ้าไม่อยากมีความเศร้าหมองโดย
ไม่ทราบเหตุ
๖. ข้าพเจ้าอยากเป็นคนมีอารมณ์ดี
๗. ข้าพเจ้าต้องการที่จะเล่นหรือเรียนให้เป็นเวลา
๘. ข้าพเจ้าอยากจะทำทวามทวเรียนเรื่อยๆ
ไปตลอดปี
๙. ข้าพเจ้าไม่อยากจะร้องกลุ้มใจบ่อยๆ
๑๐. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนกล้าและมีเหตุผล
เมื่ออยู่กับคนอื่น
๑๑. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนที่สามารถควบคุม
อารมณ์ได้
๑๒. ข้าพเจ้าไม่อยากจะเป็นคนเขื่องช้า
๑๓. ข้าพเจ้าไม่อยากจะทำอะไรจับจืด อยาก
จะทำให้เสร็จเป็นอย่างๆไป
๑๔. ข้าพเจ้าอยากจะมีใครปรองดองกับ
น้องทุกคน
๑๕. ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้พ่อและแม่ของข้า
พเจ้ารักและเอาใจใส่กัน
๑๖. ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเรียนให้สูง
๑๗. ข้าพเจ้าอยากจะมีสุขภาพดี
๑๘. ข้าพเจ้าอยากเป็นคนแข็งแรง
๑๙. ข้าพเจ้าอยากจะทำกับเพื่อนได้ทุก
คน
๒๐. ข้าพเจ้าอยากเป็นคนมีดีในตัว
๒๑. ข้าพเจ้าไม่อยากจะมีความท้อแท้สิ้นหวัง เมื่อ
ทำอะไรไม่สำเร็จ
๒๒. ถ้าหากว่าข้าพเจ้าขยันเรียนมากกว่านี้ข้าพเจ้า
คงจะเรียนหนังสือได้ดีกว่าคนอื่นที่เทียบ
ข้าพเจ้า
๒๓. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียน
๒๔. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่
๒๕. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนแคล้วคลาดว่องไว
๒๖. ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นคนขี้อาย ประหม่า
เมื่อเข้าสังคม
๒๗. ข้าพเจ้าอยากอยู่ในที่ที่มีคนมาก
๒๘. ข้าพเจ้าอยากจะไม่โกรธ เมื่อมีคนมาขัด
ขวางความประสงค์และ เขามีเหตุผลดี
๒๙. ข้าพเจ้าอยากจะมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง
แจ่มใส
๓๐. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนที่เชื่อมั่นในตนเอง
ในการพบการทำงาน
๓๑. ข้าพเจ้าอยากจะเป็นคนที่อยู่ในโอวาทของ
ผู้ใหญ่

แบบทดสอบความวิตกกังวล

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้ ต้องการถามเกี่ยวกับความรู้สึกและความนึกเห็นของท่าน โดยจะมีข้อความให้ท่านเพื่อพิจารณาว่าท่านมีลักษณะนิสัยหรือเคยประพฤติปฏิบัติ เหมือนกับข้อเท็จจริงในข้อความนั้นๆหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ดังนั้น จึงไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูก เพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะนิสัย ความรู้สึก หรือแนวการประพฤติปฏิบัติไม่เหมือนกัน ขอสงวนสิทธิ์ขอให้อ่านแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

การตอบแบบสอบถาม มีลักษณะดังนี้

การตอบ จะมีกระดาษสำหรับตอบแยกต่างหากออกไป ฉะนั้นท่านจึงต้องตอบเฉพาะในกระดาษคำตอบเท่านั้น โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการจะตอบในข้อหนึ่งๆ ซึ่งมีช่องให้เลือกกาตอบได้ ๕ ช่องมีเลข ๐, ๑, ๒, ๓, และ ๔, กำกับอยู่ตามลำดับ ดังตัวอย่าง

(๐)

๐	๑	๒	๓	๔

การจะเลือกกาตอบในช่องใดให้ถูกเกณฑ์ดังนี้

- กาที่ของ เลข ๐ เมื่อข้อความนั้นไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านเลย
 กาที่ของ เลข ๑ เมื่อข้อความนั้นพอจะตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านบ้าง เล็กน้อย
 กาที่ของ เลข ๒ เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน **ราวครึ่งหนึ่ง**
 กาที่ของ เลข ๓ เมื่อข้อความนั้นส่วนมากตรงกับสภาพความเป็นจริงสำหรับท่าน
 กาที่ของ เลข ๔ เมื่อข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

(๐) ข้าพเจ้าเป็นคนใจเย็น

เมื่อท่านอ่านข้อความนี้แล้ว ก็มาพิจารณาตัวของท่านเองว่าเป็นคนใจเย็นหรือไม่ เพียงไรควรจะกาตอบในช่องไหนจึงจะถูกตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด สมมุติว่า

ท่านพิจารณาแล้ว ข้อความนี้ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านเลย เพราะตามปกติท่านเป็น
คนใจร้อน ต้องไปกาตอบในช่องเลข ๐ ท่านก็กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเลข ๐ ดังนี้

(๐)

๐	๑	๒	๓	๔
✓				

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านเองลงบนบัตร ระบายสำหรับตอบก่อนลงมือทำ

ต่อไปนี้เป็นข้อทดสอบที่ท่านจะต้องตอบลงกระดาษคำตอบ

- ๑. ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังทำอะไรอยู่ ถ้าแอลกอฮอล์เกิดการเสียหายต่องานนั้น ข้าพเจ้าจะ
อารมณ์เสีย ไม่สามารถทำงานนั้นได้ต่อไปอีก
- ๒. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกังวลว่า บินอาจสอบเลื่อนชั้นไม่ได้
- ๓. ข้าพเจ้ามักบ่น เมื่อสิ่งต่างๆไม่เป็นไปตามที่คาดคิดไว้ และทำให้ไม่สบายใจ
- ๔. ข้าพเจ้าเคยฝันว่า ข้าพเจ้าทำคะแนนในการสอบไล่ได้ไม่ดีเลย.
- ๕. บางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่กล้าทำอะไรลงไป ทั้งๆที่รู้ว่าสิ่งนั้นไม่มีอันตรายจริงจัง
- ๖. บางครั้งข้าพเจ้าเคยมีความรู้สึกว่า ข้าพเจ้าไม่มีความปลอดภัยเลย
- ๗. เมื่อได้เห็นคนอื่นๆประสบโชคร้าย ข้าพเจ้าจะพลั้งวิตกกังวลไปกับเขาด้วย
- ๘. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวต่อการสอบเป็นอย่างยิ่ง
- ๙. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยว รู้สึกว่าไม่มีใคร เป็นเพื่อนที่แท้จริงเลย
- ๑๐. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกสนใจและโกรธ ถ้าเพื่อนๆทำอะไรโดยไม่ชวนเข้าไปร่วมด้วย
- ๑๑. ข้าพเจ้ามักลังเล ไม่กล้าทำอะไรลงไป เพราะไม่แน่ใจในผลที่เกิดขึ้นว่าจะเป็นอย่างไ
- ๑๒. ข้าพเจ้ามักมีความวิตกกังวลเสมอ
- ๑๓. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดจนแทบจะระเบิดออกมา

๑๘. มีบุญบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่ทำไปไม่ทันเท่าไรก็รู้สึกเบื่อเสียแล้ว
๑๙. ข้าพเจ้าไม่ค่อยสบายใจเลย เมื่ออยู่ในห้องมีคฤกษณ์เกี่ยว
๑๖. เมื่อคุณแม่เดินทางข้าพเจ้ารู้สึกวิตกว่า ท่านอาจจะได้รับอันตรายต่างๆ
๑๗. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เพื่อนๆมักจะ เข้าใจบทเรียนที่ครูสอนได้ดีกว่าข้าพเจ้า
๑๘. ยิ่งใกล้วันสอบ ข้าพเจ้ายิ่งมีความไม่สบายใจมากขึ้น
๑๙. ข้าพเจ้ามักจะมีความไม่สบายใจ เมื่อคิดว่า ข้าพเจ้ามีความรู้ด้อยกว่าเพื่อนๆ
๒๐. ข้าพเจ้า เป็นคนใจน้อย
๒๑. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกังวล ไม่ทราบว่าคนอื่นเขาจะมองหรือคิดเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าอย่างไร
๒๒. กว่าข้าพเจ้าจะหลับได้ รู้สึกว่าต้อง เสียเวลาคิดโน่นกั่วนั้นอยู่มาก
๒๓. ในขณะที่สอบ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกกลัวว่าจะทำคะแนนได้ไม่ดี
๒๔. เมื่อเพื่อนๆเล่า เรื่องอันเป็นความลับให้ฟัง แล้วขอรองให้รักษาเป็นความลับนั้นไว้ ข้าพเจ้า รู้สึกลำบากใจที่จะรักษาความลับนั้น
๒๕. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เป็นคนที่ค่อนข้างจะเจ้าอารมณ์
๒๖. เมื่อเห็นบางสิ่งบางอย่างไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธ และโทษคนก่อนที่จะคิดว่า ควรจะแก้ไขอย่างไร
๒๗. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวต่อ เดียงประ หลาด ขณะที่อยู่ในห้อง เพียงคนเดียว
๒๘. บางครั้งข้าพเจ้ามีความรู้สึกกลัว แต่ไม่ทราบว่ากลัวอะไร
๒๙. เรื่องเล็กน้อยๆบางครั้งทำให้ข้าพเจ้าหัว เสีย ทั้งๆที่รู้อย่างนั้นเป็น เรื่องที่ไม่มีสาระสำคัญอะไร
๓๐. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า สักวันหนึ่งข้าพเจ้าอาจได้รับอุปถัมภ์ เหตุต่างๆ
๓๑. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เป็นคนทำงานค่อนข้างช้า
๓๒. ข้าพเจ้ารู้สึก เบื่อกังวลต่อผลการ เรียนน้อยๆ
๓๓. ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจกลัว แม้แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในความฝัน
๓๔. ข้าพเจ้ามีความรู้สึก ว่า คนอื่นมีความสามารถมากกว่าข้าพเจ้า สามารถทำในสิ่งที่ข้าพเจ้าทำไม่ได้
๓๕. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกวิตกเสมอว่า ข้าพเจ้าเรียนหนังสือ เจาะลงกว่าแต่ก่อน

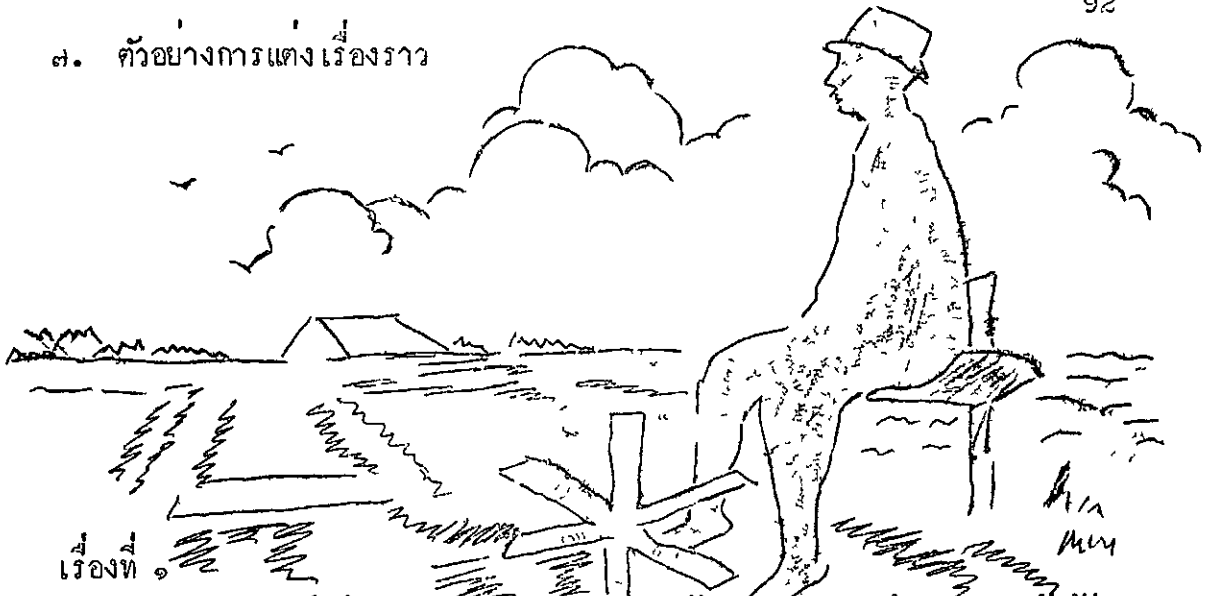
แบบทดสอบความต้องการสัมฤทธิ์ผล

คำชี้แจงวิธีทำแบบทดสอบ

๑. แบบทดสอบต่อไปนี้ เป็นภาพ ๖ ภาพ
๒. ให้นักเรียนดูภาพ แต่ละภาพให้เวลา ๓๐ วินาที
๓. เมื่อนักเรียนดูภาพแล้วให้นักเรียนแต่งเรื่องหนึ่งจากภาพแต่ละภาพ โดยพยายามแต่งให้มีความน่าสนใจและมีลักษณะที่ สมบูรณ์เท่าที่นักเรียนสามารถทำได้ การแต่งเรื่องราว พยายามใช้จินตนาการ (ความนึกคิด) จากภาพแต่ละภาพว่า "สถานการณ์เป็นอย่างไร" "อะไรทำให้เกิดสถานการณ์เช่นนั้น" "อะไรทำให้คิดและรู้สึกเช่นนั้น" และ "เขา จะทำอะไรต่อไป"
๔. หลักการแต่งเรื่องราวต่างๆ ให้นักเรียนแต่งเรื่องราวที่จะตอบคำถาม ๔ ข้อข้างล่างนี้
  - ๔.๑ เกิดอะไรขึ้น บุคคลในภาพ คือใคร?
  - ๔.๒ อะไรทำให้เกิดสถานการณ์เช่นนั้น นั่นคือ มีอะไรเกิดขึ้นในอดีต?
  - ๔.๓ เขากำลังคิดทำอะไร? หรือเขาต้องการอะไร?
  - ๔.๔ ต่อไปอะไรจะเกิดขึ้น? หรือ จะทำอะไรต่อไป?

การแต่งเรื่องราวของนักเรียนเพื่อตอบคำถาม ๔ ข้อ นี้จะต้องแต่งให้สัมพันธ์กันเป็น เรื่อง เดียวกันและมีเค้าโครงที่สมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่นักเรียนจะทำได้ ดังตัวอย่างข้อ ๕.
๕. เรื่องที่นักเรียนแต่งนั้นจะไม่มีเรื่องที่ถูกหรือผิด ดังนั้น นักเรียนจึงมีอิสระเต็มที่ที่จะนึก คิดและแต่งเรื่องราวได้ การสะกด การันต์ ไวยากรณ์ ไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญ ก็นักเรียนพยายามแต่งเรื่องราวที่ประทับใจครั้งแรกจากการดูรูป และพยายาม เขียนให้สมบูรณ์ มีเค้าโครงที่พยายามเขียนให้รวดเร็ว ตามที่นักเรียนนึกคิดจากภาพ
๖. นักเรียนมีเวลาภาพๆ ละ ๓๐ วินาที และใช้เวลา ๔ นาทีสำหรับแต่งเรื่องราวเรื่อง หนึ่งๆ ดังนั้นจะใช้เวลา ๒ นาทีเพื่อแต่งเรื่องราวเพื่อตอบคำถามข้อหนึ่งๆ ผู้กำกับการ สอบจะช่วยบอกเวลากลับคือ เมื่อนักเรียนดูภาพครบ ๓๐ วินาทีแล้ว ผู้กำกับการสอบจะ บอกให้นักเรียนแต่งเรื่อง เมื่อครบ ๒ นาทีผู้กำกับการสอบจะพูดว่า "ควรตอบคำถาม ข้อต่อไป" เมื่อเหลือเวลาอีกประมาณ ๓๐ วินาที ผู้กำกับการสอบจะพูดว่า "พยายามทำ ให้เสร็จภายใน ๓๐ วินาที เมื่อหมด ๔ นาที จะพูดว่า "ครบต่อไป" ทานก็พลิกไปดูภาพ ต่อไป ต่อไปที่ทำวิธีการ เช่นเดียวกับข้างตน

๗. ตัวอย่างการแต่งเรื่องราว

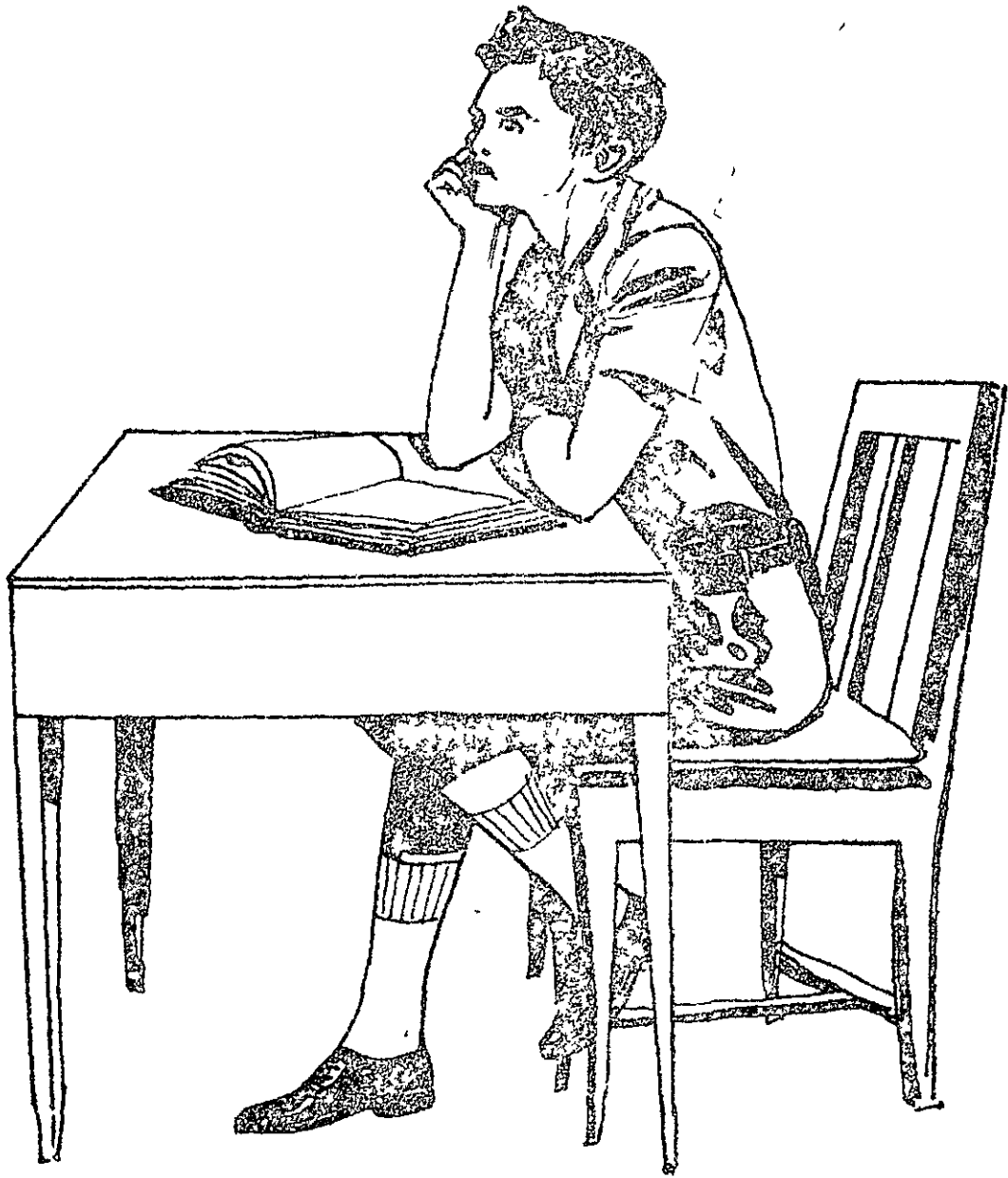
เรื่องที่ ๑

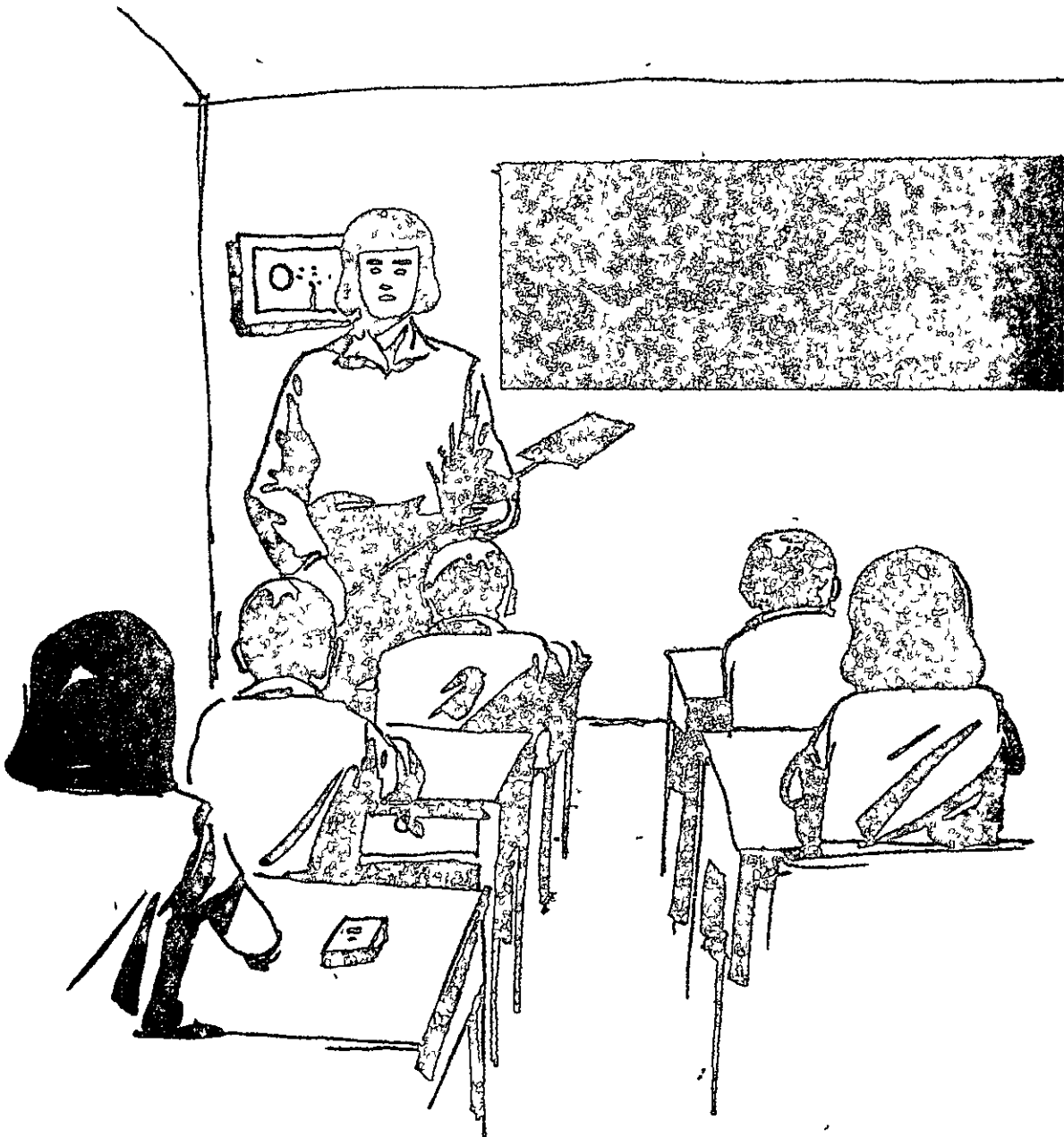
ชวานาคคนหนึ่งชื่อนายสอนกำลังดิ้นรนระหัดระกันน้ำ... กนา เนื่องจากในปีนั้นน้ำท่วมมาก ทวมนาของเขา เขากำลังวิตกเป็นอย่างยิ่งว่าชาวในนาของเขาจะเน่าตาย หรือได้รับความเสียหาย ดังนั้นเขาจึงพยายามวิดน้ำออกจากนา เพื่อให้ชาวในนาเสียหายน้อยลง เขากำลังคิดว่าตาน้ำไม่ท่วมในปีนี้คงจะเก็บเกี่ยวข้าวได้ยอดี และอาจขายได้เงินมากมายเพียงพอที่จะเก็บรวบรวมส่งลูกของเขาไปศึกษาต่อต่างประเทศ เพราะเขาต้องการให้ลูกของเขาได้ดี เขาคิดว่าตัวเขากันเคียวคงไม่สามารรถวิดน้ำออกทันเป็นแน่ นาจะวานเพื่อนบ้านมาช่วยแต่เพื่อนบ้านคงมาช่วยไม่ได้เพราะน้ำท่วมเหมือนกัน ดังนั้นเขาจึงทนวิดน้ำออกให้มากที่สุด เพื่อจะให้ชาวในนาได้ผลดีที่สุด

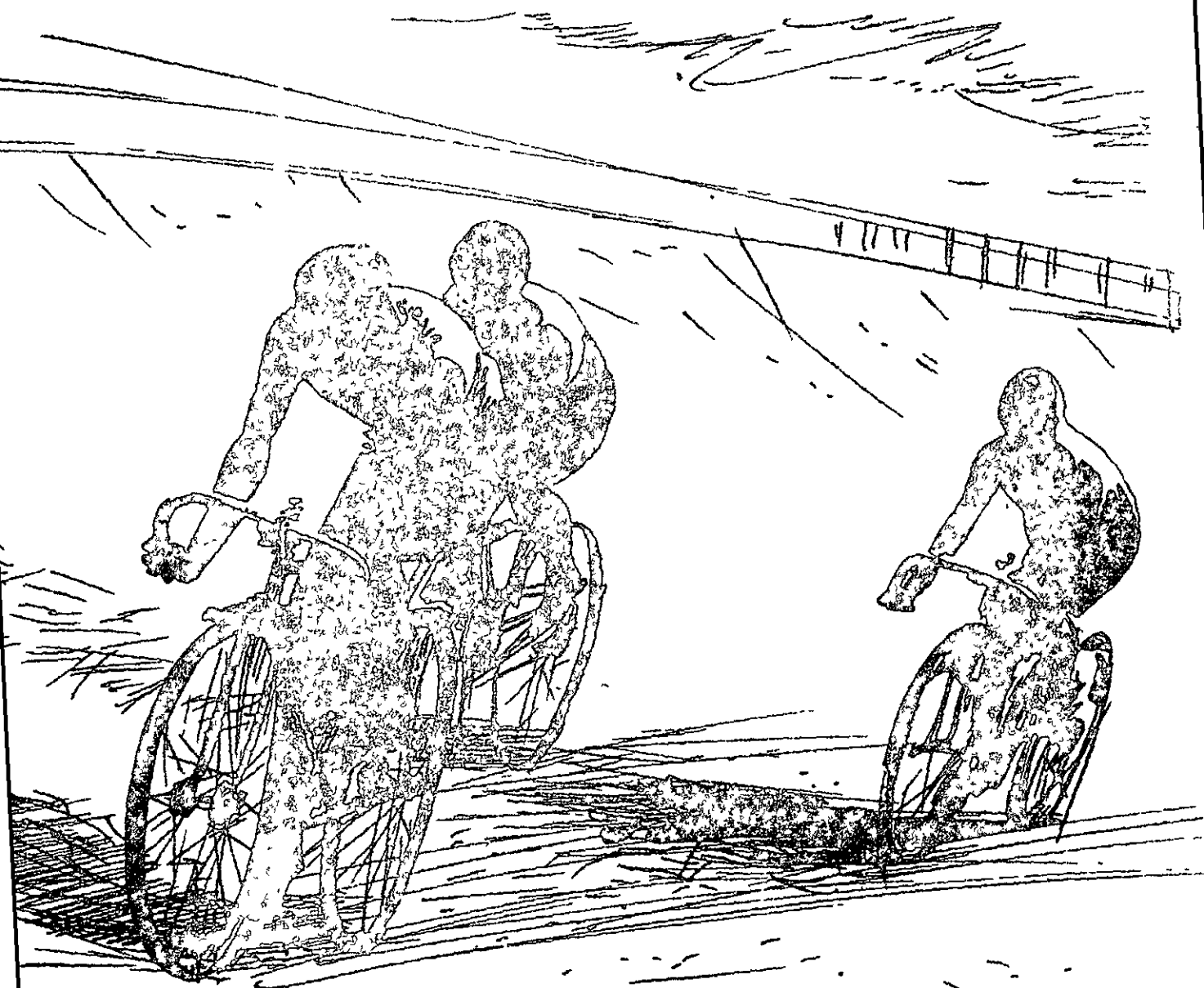
เรื่องที่ ๒ นายแสงกำลังวิตกว่าเขานา เนื่องจากฝนแล้งน้ำในนาแห้ง เขาต้องการให้นาของเขามีน้ำเพียงพอที่จะให้ชาวเจริญงอกงามมากที่สุด เขาจึงพยายามวิดน้ำเขานาเขาต้องการจะให้ชาวได้ผลดี และคิดว่าปีหน้าควรจะซื้อเครื่องสูบน้ำไว้ใช้ และคิดว่าปีนี้น่าจะไถข้าวมากเพียงพอจะมีเงินซื้อเครื่องสูบน้ำและสร้างบ้านหลังใหม่ได้ เขางงพอดอกพอใจในความสำเร็จของเขา

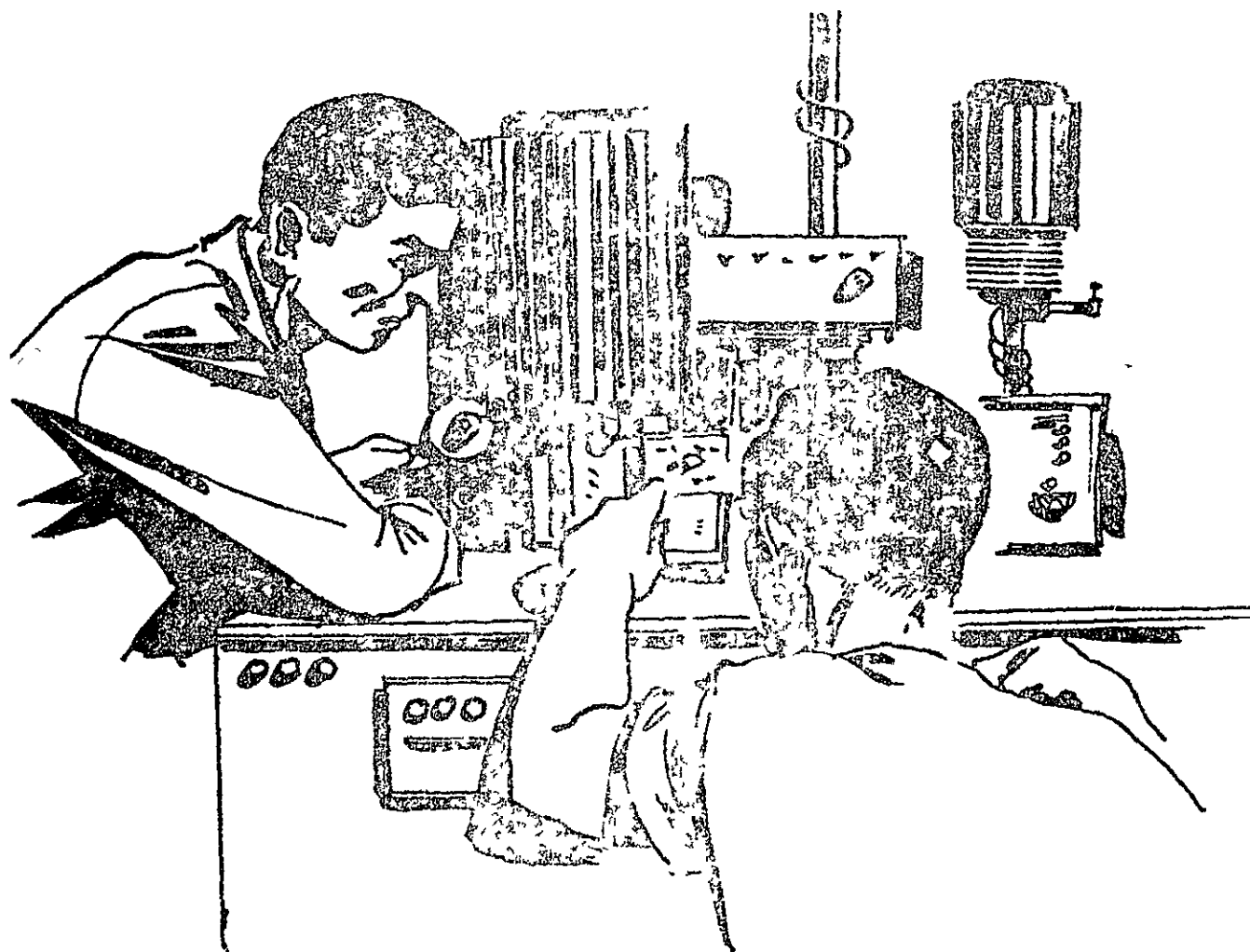
๘. ถ้าใครมีอะไรสงสัยให้ถามกรรมการ เสียเถียงกันจนที่จะลงมือสอบ เพราะ เมื่อลงมือสอบแล้วนักเรียนจะถามอะไรอีกไม่ได้

๙. ต่อไปนี้เราจะเริ่มลงมือทำกันแล้ว ให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ชั้น โรงเรียน อำเภอ จังหวัด ชาติ อายุ อาชีพบุคคลกรอง รายได้ ลำดับการเกิด และอายุของมารดา ลงในแบบสอบถามที่กำหนดไว้ก่อน เมื่อเสร็จแล้ว คอยฟังคำสั่งกรรมการต่อไป

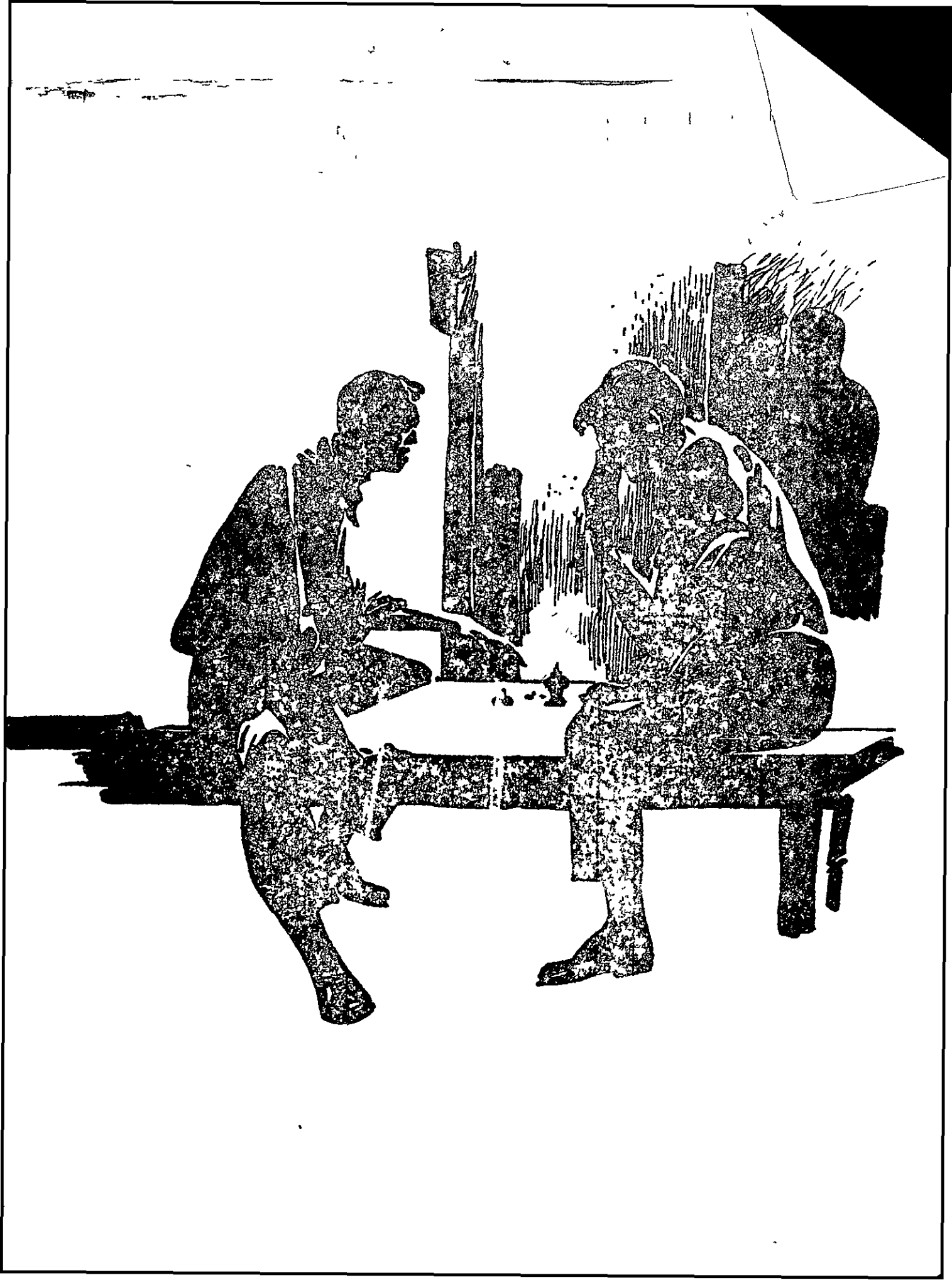

แบบสอบถามภูมิหลังกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ ..... นามสกุล ..... เพศ หญิง ชาย อายุ ..... ปี
 โรงเรียน .....

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่าน

สถานที่อยู่

บิดามารดา อยู่ในกรุงเทพฯ ชนบุรี ต่างจังหวัด
 ผู้ปกครอง อยู่ในกรุงเทพฯ ชนบุรี ต่างจังหวัด

อาชีพ

บิดา รับราชการ ค้าขาย รับจ้าง ทำสวน ทำนา
 คหบดี อื่นๆ ระบุ .....

มารดา รับราชการ ค้าขาย รับจ้าง ทำสวน ทำนา
 คหบดี อื่นๆ ระบุ .....

ผู้ปกครอง รับราชการ ค้าขาย รับจ้าง ทำสวน
 ทำนา คหบดี อื่นๆ ระบุ .....

ผู้ปกครองเป็นอะไรกับท่าน
 พี่ ลูกพี่ อา น้า ตายาย คนรู้จัก
 ญาติคนอื่นๆ ระบุ .....

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (บิดามารดา)

ประมาณ ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท ๕๐๐-๑๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐ - ๑,๕๐๐ บาท
 ๑,๕๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป

รายละเอียดส่วนตัว

บิดาเป็น ไทย จีน อื่นๆ ระบุ .....

มารดาเป็น ไทย จีน อื่นๆ ระบุ .....

ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจาก บิดามารดา พี่ อื่นๆ ระบุ .....

มีพี่น้อง ..... คน ชาย ..... คน หญิง ..... คน

ท่านเป็นบุตรคนที่ .....

ท่านใช้จ่ายเงินประมาณเดือนละ ..... บาท

สภาพบ้านที่ท่านพักอาศัยเป็น (ตอบได้เกิน ๑ อย่าง)

หอพัก โกลด์สตันยการก้า หองแถว บ้านสวน

โกลด์โรงมทรสพ พมบ้านที่หนาบน บ้านเดี่ยว อื่นๆ

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

แบบสอบถามครูเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติซัดกับสังคม

แบบสอบถามครู เกี่ยวกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมซัดกับสิ่งคมนิยม

ชื่อ ..... นามสกุล .....

เป็นนักเรียนคนหนึ่ง ที่ท่านลงความเห็นว่ามีพฤติกรรมซัดกับสิ่งคมนิยม
คณะผู้วิจัยใครขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมต่อไปอีกว่า

ก. ที่เห็นว่ามีนักเรียนคนนี้มีพฤติกรรมซัดกับสิ่งคมนิยมนั้น ท่านทราบมา
ได้อย่างไร

๑. ท่านรู้จักนักเรียนคนนี้หรือใครก่อนเป็นเวลานาน .. ปี .. เดือน

๒. ท่านได้รับทราบมาจากใครอื่นๆ

(โปรดตอบโดยเขียนวงกลมล้อมรอบตัวเลขหน้าข้อความที่ท่านต้องการตอบ ถ้าคำตอบ
ของท่านเป็นขอ ให้เขียนข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ด้วย ท่านอาจจะตอบทั้งสองขอ
ถ้าการตัดสินใจของท่านอาศัยเหตุในข้อ ๑ และ ๒ รวมกัน)

ข. ถ้าพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับตัวท่าน โดยถือเอาระยะเวลา
ตั้งแต่ท่านได้สอนนักเรียนคนนี้มีมาจนถึงปัจจุบันเป็นหลัก นักเรียนคนนี้เคยแสดงพฤติกรรมตรง
หรือใกล้เคียงกับการตอบสนองชนิดใดบ้าง ในเหตุการณ์แต่ละเรื่องที่กำหนดให้ ดังต่อไปนี้

วิธีตอบ ให้ตอบโดยใส่เครื่องหมาย (X) ลงบนจุดที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมในเส้น
มาตราส่วนท้ายข้อความที่แสดงการตอบสนองของแต่ละชนิดในเหตุการณ์แต่ละเรื่อง กล่าวคือ
ถ้าท่านเห็นว่ามีนักเรียนคนนี้เคยแสดงการตอบสนองชนิดที่กล่าวถึงนั้นเสมอเป็นประจำ

ให้ใส่เครื่องหมายกากบาทตรงจุดหมายเลข ๕ ของเส้นมาตราส่วน
ถ้าท่านเห็นว่ามีนักเรียนคนนี้เคยแสดงการตอบสนองชนิดที่กล่าวถึงนั้นบ่อยที่สุด

ให้ใส่เครื่องหมายกากบาทตรงจุดหมายเลข ๓ ของเส้นมาตราส่วน

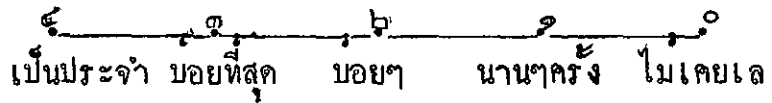
ถ้าท่านเห็นว่านักเรียนคนนี้เคยแสดงการตอบสนองชนิดที่กล่าวถึงนั้นบ่อยๆหรือนานๆครั้ง
ให้ใส่เครื่องหมายกากบาทตรงจุดหมายเลข ๒ หรือ ๑ ของเส้นมาตราส่วน
ตามลำดับ

แต่ถ้าท่านเห็นว่านักเรียนคนนี้ไม่เคยแสดงการตอบสนองเช่นที่กล่าวถึงนั้นเลย
ให้ใส่เครื่องหมายกากบาทตรงจุดหมายเลข ๐ ของเส้นมาตราส่วนนั้น

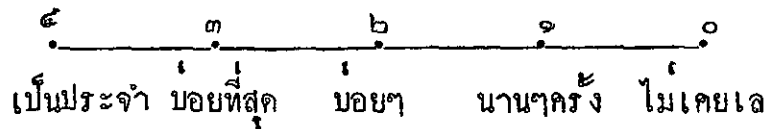
ต่อไปนี้เป็นลักษณะการตอบสนองในสถานการณ์ต่างๆที่กำหนดขึ้น เพื่อให้ท่าน
พิจารณาเด็กคนนี้

๑. ครูมอบหมายให้นักเรียน ทำการฝีมือชิ้นหนึ่งเป็นการบ้าน พอถึงวันกำหนดตนเองงาน
ส่งครู นักเรียนคนนี้

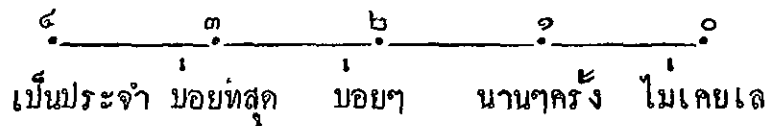
ก. ขโมยงานคนอื่นมาส่งครู

ข. ไม่ไปโรงเรียนในวันนั้น
เพราะงานไม่เสร็จ

ค. บอกครวว่าใครส่งงานให้
ครูแล้วทงๆที่ไม่ได้ทำงาน
และไม่ส่งจริง

๒. โดยทั่วไปแล้ว นักเรียนทราบระเบียบของโรงเรียนเกี่ยวกับการลา ซึ่งกำหนดว่า นักเรียนที่ต้องการหยุดเรียนทุกคน จะต้องส่งใบลาถึงครูพร้อมกับคำรับรองจาก ผู้ปกครองของนักเรียนคนนั้นว่ามีความจำเป็นอย่างนั้นจริง สำหรับโรงเรียนของท่าน นักเรียนคนนั้นหยุดเรียนควยสาเหตุซึ่งไม่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยและได้ปฏิบัติดังนี้

ก. เขียนใบลาถึงครูแต่แอบให้คนอื่น

รับรองแทนผู้ปกครอง

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ซาดเรียนไปเฉยๆ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. เขียนใบลาถึงครูโดยปลอม

คำรับรองของผู้ปกครองเสียเอง

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๓. ในเวลาเปิดภาคเรียนตามปกติ โรงเรียนต้องการให้นักเรียนมาเรียนสม่ำเสมอเป็นนี้ และเพื่อการเรียนการสอนจะได้บังเกิดผลตามความมุ่งหมาย แต่ครูมักพบปัญหาเกี่ยวกับการมาเรียนของนักเรียนน้อยอยู่เสมอ เป็นตนว่านักเรียนคนนี้

ก. มาโรงเรียนสายบ่อยๆ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. มักมาโรงเรียนสายและหาเหตุ

ต่างๆลากลับมานก่อนเวลา

เลิกเรียน

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. หนีโรงเรียนบ่อยๆ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๔. ขณะที่เขาสอนนักเรียน ครูประจำวิชาบนเสมอๆว่า นักเรียนบางคนมีฐานะต่างๆ
ต้องออกไปนอกบริเวณโรงเรียน เป็นต้นว่านักเรียนคนนี้

ก. ขออนุญาตออกไปโดยปกครุว่า
เจ็บป่วยไม่สบาย

๔. _____ ๓. _____ ๒. _____ ๑. _____
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ออกไปโดยไม่ขออนุญาตจาก
ครู เพื่อจะไ้แสดงให้ใครๆ
เห็นว่าตัวเองทำอะไรได้
ความซอบใจ

๔. _____ ๓. _____ ๒. _____ ๑. _____
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. ออกไปโดยไม่ขออนุญาตเพราะ
ถือว่าวิชาที่เรียนไม่สำคัญ
และถ้าขอครูอาจไม่ให้ไป

๔. _____ ๓. _____ ๒. _____ ๑. _____
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๕. ขณะที่เดินสวนทางกัน นักเรียนคนนี้ไ้แสดงกิริยาต่อทานดังนี้

ก. ทักครุอย่างเพื่อนพร้อมกัน
พูดจากระเซาเลน

๔. _____ ๓. _____ ๒. _____ ๑. _____
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ทำความเคารพครุ แต่พอ
คลอหลังก็ทำทาลอเดียน

๔. _____ ๓. _____ ๒. _____ ๑. _____
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. คูหมิ่นเหยียดหยามครุด้วย
อาภักกิริยาต่างๆ

๔. _____ ๓. _____ ๒. _____ ๑. _____
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๖. ครูซึ่งทำหน้าที่บรรณารักษ์ประจำห้องสมุดของโรงเรียน มักประสบปัญหาต่างๆ เนื่องจากนักเรียนไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับเรื่องการใช้ห้องสมุด เช่น นักเรียนคนนี้

ก. ยืมหนังสือออกไปอ่านแล้ว
ทำหายและไม่ยอมไต่คืน

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ยืมหนังสือออกไปอ่านแล้ว
ก่อนส่งคืนไต่คืนบางส่วน
ที่เขาต้องการเอาไว้

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. เอาหนังสือออกไปจากห้องสมุด
โดยไม่ยืม

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๗. ท่านได้กำหนดให้นักเรียนทุกคนผลัดเปลี่ยนกันเป็นเวรทำความสะอาดและจัดห้องเรียน ก่อนเวลาเข้าเรียนในตอนเช้า และหลังเวลาเลิกเรียนในตอนเย็นเป็นประจำทุกวัน ในการทำหน้าที่ดังกล่าว นักเรียนคนนี้

ก. มาถึงโรงเรียนช้ากว่าเวลา
กำหนดที่ต้องเริ่มทำเวร เพื่อ
จะไต่ทำแทนออย

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. แกล้งทำเป็นลืมเวร

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. ตั้งตัวเป็นนายเวร สั่งให้คนอื่นอื่นๆทำ
แล้วเสนอครูว่าตนไต่ทำเสร็จแล้ว

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๔. ในการสอบประจำภาค ภายใต้การควบคุมของครูประจำชั้น นักเรียนคนนี้ไม่สามารถ
จะตอบคำถามในข้อสอบได้ หรือจึง

ก. ไม่ตอบคำถามนั้น แต่ได้เขียน
คำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆเกี่ยวกับ
ความไม่ดีของข้อสอบและผู้ออก
ข้อสอบลงในกระดาษคำตอบ

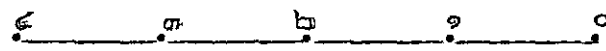
เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ลอกคำตอบจากโน้ตที่เขา
ลักลอบนำติดตัวเข้ามาใน
ห้องสอบ

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

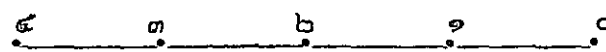
ค. สะกิดถามเพื่อนและชำเลือง
ดูคำตอบของเพื่อนข้างเคียง
ขณะที่ครูเฉลย

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

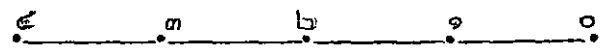
๕. ครูให้นักเรียนทุกคนไปศึกษานอกสถานที่ในวันเปิดเรียนตามปกติ พอถึงวันนั้น นักเรียน
คนนั้น

ก. ไปสายกว่าเวลานัดกันไว้
ราวครึ่งชั่วโมงเพราะถือว่ามี
อย่างใ้ๆครูก็ต้องรอ

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ไปตามนัดแล้วปลีกตัวไปเที่ยว
โดยไม่ได้ออกอนุญาตจากครู

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. ไปถึงก่อนนัดแล้วชวนเพื่อน

ไปเที่ยวตามอำเภอใจ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๑๐. ระหว่างที่ดูการแข่งขันกีฬาระหว่างชั้นของโรงเรียน ภายใต้การควบคุมของครู พลศึกษา นักเรียนคนนี้

ก. เชียร์นักกีฬาควยถอยคำ

หยาบโลนเพื่อให้คนอื่นๆสนใจ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ตะโกนคำฝ่ายตรงกันข้าม

เมื่อนักกีฬาของฝ่ายตน

เสียเปรียบ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. กล่าวหากรรมการไม่ยุติธรรม

ลำเอียงเขาขวางฝ่ายตรงกันข้าม

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๑๑. ในวันที่โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือหรืออนุภาชามาโรงเรียน ปรากฏว่า นักเรียนคนนี้

ก. ประคัมยศเครื่องหมายลูกเสือ

หรืออนุภาชาเกินชั้นของตน

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ไม่ชอบแต่งเครื่องแบบลูกเสือ

หรืออนุภาชา แต่โคแถั่วต่างๆ

กับครู เชนบอกวาเครื่องแบบชำรุด

เปี้ยกฝน คับหรือหลวมเกินไป

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บ่อยที่สุด บ่อยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. ประดับเครื่องหมายต่างๆที่

เครื่องแบบไม่ครบตามระเบียบ ๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๑๒. ระหว่างหยุดพักกลางวัน นักเรียนมีโอกาสวิ่งเล่นและพักผ่อนหย่อนใจอยู่ในบริเวณ
โรงเรียน ภายใต้ระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา แต่นักเรียนคนนี้

ก. แอบเล่นการพนันกับเพื่อนๆ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ชักชวนเพื่อนๆ เล่นการพนัน

แต่เมื่อไม่มีใคร เล่นควย

ก็ไม่พอใจ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. เล่นการพนันหลังจากที่ครู

คาดโทษไว้แล้วหนหนึ่ง

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๑๓. โดยทั่วไปนักเรียนชายจะแสดงความประพฤติกว้างเกี่ยวกับเรื่องเพศต่างๆกัน ถ้ากล่าว
โดยเฉพาะนักเรียนคนนี้

ก. ขอบนำภาพลามกอนาจาร

มาอวดเพื่อนๆ

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ข. ขอบพูดและเลียมครูสาว

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ค. ขอบเขียนภาพหรือคำลามก

ตามที่ต่างๆในโรงเรียน

๔ _____ ๓ _____ ๒ _____ ๑ _____ ๐

เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

๑๔. เมื่อสอนบทเรียนหนึ่งจบตามหลักสูตรแล้ว ครูได้นำนักเรียนผลัดกันออกมาทบทวน
บทเรียนนั้นหน้าชั้นให้คนอื่นๆในชั้นเดียวกันฟัง แต่ปรากฏว่านักเรียนคนนี้
- ก. ปฏิเสธโดยอ้างเหตุผลต่างๆ $\frac{๔}{\text{---}} \frac{๓}{\text{---}} \frac{๒}{\text{---}} \frac{๑}{\text{---}} \frac{๐}{\text{---}}$
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย
- ข. รับปากว่าจะทำตามทีครูบอก
แต่แล้วก็ไม่ได้ทำ $\frac{๔}{\text{---}} \frac{๓}{\text{---}} \frac{๒}{\text{---}} \frac{๑}{\text{---}} \frac{๐}{\text{---}}$
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย
- ค. แสดงอาการก้าวร้าวโดยสำคัญว่า
ครูเพิ่มภาระให้แก่ตัว $\frac{๔}{\text{---}} \frac{๓}{\text{---}} \frac{๒}{\text{---}} \frac{๑}{\text{---}} \frac{๐}{\text{---}}$
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย
๑๕. ขณะที่ท่านสอนบทเรียน นักเรียนคนนี้ได้แสดงอาการปฏิกิริยาต่างๆ ดังนี้
- ก. หันไปสะกิดเพื่อนและชวนคุย $\frac{๔}{\text{---}} \frac{๓}{\text{---}} \frac{๒}{\text{---}} \frac{๑}{\text{---}} \frac{๐}{\text{---}}$
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย
- ข. หาเหตุผลไปจากโต๊ะที่นั่งเสมอ $\frac{๔}{\text{---}} \frac{๓}{\text{---}} \frac{๒}{\text{---}} \frac{๑}{\text{---}} \frac{๐}{\text{---}}$
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย
- ค. ขอมช็อคคอครู $\frac{๔}{\text{---}} \frac{๓}{\text{---}} \frac{๒}{\text{---}} \frac{๑}{\text{---}} \frac{๐}{\text{---}}$
เป็นประจำ บอยที่สุด บอยๆ นานๆครั้ง ไม่เคยเลย

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

ภา ค ฒ น ว ก ข.

- ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบตนตามอัศภาพ
- ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบความต้องการสัมฤทธิ์ผล

ตาราง 25. ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบตนตามอัศภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)
1.	7.974	21.	5.436
2.	3.123	22.	3.333
3.	3.082	23.	3.000
4.	4.403	24.	4.262
5.	5.014	25.	5.436
6.	2.738	26.	3.218
7.	2.691	27.	6.357
8.	3.006	28.	4.075
9.	4.447	29.	5.290
10.	4.433	30.	2.816
11.	5.541	31.	5.661
12.	4.320	32.	2.735
13.	2.936	33.	3.375
14.	2.846	34.	3.641
15.	3.911	35.	2.575
16.	3.083	36.	3.058
17.	4.192	37.	2.941
18.	4.750	38.	3.032
19.	4.982	39.	4.163
20.	3.573	40.	2.583

150
/ 500

150
/ 10

ตาราง 26. ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบความถี่ของการสัมฤทธิ์ผล

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)
1.	4.557
2.	5.081
3.	6.138
4.	3.487
5.	6.015
6.	5.693

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ คือ ประการแรก เพื่อทราบว่ามีนักเรียนที่ประพฤติกด้อยตามและที่ชดักกับสังคม มีมีโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และความต้องการสัมฤทธิ์ผล แตกต่างกันหรือไม่ ประการที่สอง เพื่อทราบว่ามีนักเรียนหญิงและนักเรียนชายในแต่ละกลุ่ม (ที่ประพฤติกด้อยตามและที่ชดักกับสังคม) มีคุณลักษณะทั้งสามประการดังกล่าว แตกต่างกันหรือไม่ และประการสุดท้าย เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสามที่ศึกษาค้นคว้านี้ ในเด็กแต่ละกลุ่ม

๕ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ 4 ฉบับ คือ แบบทดสอบตนตามอัคภาพ แบบทดสอบตนตามปณิธาน แบบทดสอบความวิตกกังวล และแบบทดสอบความต้องการสัมฤทธิ์ผล ทดสอบกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ประพฤติกด้อยตามสังคม 105 คน และนักเรียนที่ประพฤติกดักกับสังคม 105 คน ซึ่งกรุปประจำชั้นก็คัดเลือกนักเรียนเหล่านี้ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ จากนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ของโรงเรียนราษฎร์ 5 โรงเรียน ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ประพฤติกด้อยตามสังคม มีมีโนภาพแห่งตน และความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงกว่า มีความวิตกกังวลต่ำกว่า นักเรียนที่ประพฤติกดักกับสังคม ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในคุณลักษณะต่างๆดังกล่าวนี้ในนักเรียนแต่ละกลุ่ม และแสดงให้เห็นว่าความวิตกกังวลของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม (ที่ประพฤติกด้อยตามและที่ชดักกับสังคม) มีความสัมพันธ์ในเชิงนิเสธกับตนตามอัคภาพ และสัมพันธ์เชิงนิมิตกับตนตามปณิธาน ส่วนความต้องการสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนทุกกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงกับตัวแปรอื่นๆที่ศึกษา

ประวัติย่อของผู้เขียน

ชื่อ จำรัส บุญญานันต์

วันเกิด 15 กุมภาพันธ์ 2484

สถานที่เกิด 16 หมู่ 2 ต.หาคทาเส้า อ.เมือง จ.ชัยนาท

การศึกษา ประถมศึกษา โรงเรียนวัดคงสวัสดิ์พัฒนาราม ต.หาคทาเส้า

อ.เมือง จ.ชัยนาท (2492 - 2495)

มัธยมศึกษา โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ จ.ชัยนาท (2496 - 2501)

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา(ป.กศ.) วิทยาลัยครูเทพสตรี จ.ลพบุรี

(2502 - 2503)

ประโยคเตรียมอุดมศึกษา(อักษรศาสตร์) สมักรสอบ จ.ลพบุรี (2503)

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง(ป.กศ.สูง) วิทยาลัยครูจันทร์เกษม

(2504 - 2505)

ปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา(กศ.ม.) วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

(2506 - 2507) สาขามัธยมศึกษา

ประกาศนียบัตรครุพิเศษมัธยม(พ.ม.) (2507)

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม) สาขาจิตวิทยาการศึกษา วิทยาลัย

วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513 - 2514

การทำงาน

2508 ครูตรี โรงเรียนพิจิตรกัลยานี จังหวัดพิจิตร

2509-2510 อาจารย์ตรี หน้าที่อาจารย์แนะแนววิทยาลัยครูสกลนคร

2510-2511 อาจารย์โท รักษาการหัวหน้าฝ่ายปกครอง วิทยาลัยครูสกลนคร

ที่อยู่ปัจจุบัน วิทยาลัยครูสกลนคร จ.สกลนคร (2515 - ...)

๒-๓๓
๘๖
๕๙